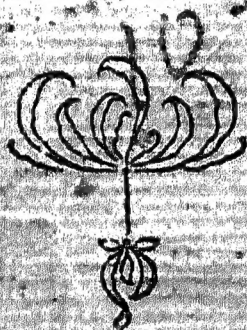

నవోదయ గ్రంథమాల ౧.

శ్రీమద్విరాటపర్వము

శ్రీమద్విరాటపర్వము

రచిపబడినది.

ప్రకాశకులు :

ఆంధ్రసరివత్తు, బెజవాడ.

౧౯౨౦.

స్వస్వామ్య సలకలితము.

వెల రు ౧—౦—౦.

పీఠిక .

అసంఖ్యాకమగు నలెగ్జాండరు సైన్యము నొంటరిగా నెదిరించిన
 పురుషోత్తముఁడును, స్వార్థపరాయణులగు సాటిరాజులచేఁ బరిత్యజింపఁ
 బడియు స్వాతంత్ర్యమునకై యనేకసంవత్సరము లగ్భరుతో హూరా
 హూరీగాఁ బోరాడిన రాణాప్రతాపసింగును, శరణాగతుఁడైన యొకా
 నొక మహమ్మదీయుని ప్రాణసంరక్షణార్థమై తనసర్వస్వముఁ ధారఁబోసి
 న జంబుకేశ్వరరాయలును, బొబ్బిలి రంగారాయ పాపారాయలకన్న
 మిన్నలనిచెప్ప సందేహము కలుగుచున్నది. రాజపుత్రస్థానము రాణా
 హమీరు భాప్పారావల్ సంగ్రామసింహుఁడు మొదలగు వీరక్షత్రియుల
 రక్తధారలచే నార్ద్రీకృతమై యెట్లు ప్రాతస్సంస్మరణీయమైనదో పర్వత
 మయమైన మహారాష్ట్ర దేశము శ్రీశివాజీ, బాలాజీవిశ్వనాథు, హూ
 ల్కారు సింధియా మున్నగు వీరులచే హిందూదేశమున కంతకు నెట్లు
 తిలకాయమానమైనదో పాంచాలదేశము గురుగోవిందు రణజిత్
 సింహుమొదలగు మహాశయులచే నెట్లుపవిత్రము కాఁబడినదో యటులే
 నూంధ దేశము సైతము శాతవాహనా ద్యాంధ్ర చక్రవర్తులచేతను గా
 శతీయులచేతను విద్యానగరసార్వభౌములచేతను బొబ్బిలి పద్మనాయ
 కులచేతను నలంకృతమై వీరస్వర్గద్వారమునకు సోపానమై విరాజిల్లుచు
 న్నది. ఏవీరయోధుల బలపరాకమములు పల్లెలయందు సైతము గాన
 ముచేయఁబడుచున్నవో యేయభిమానధనుల కీర్తిచందిక లాంధ్రదేశ
 మును సుధాలేపనము చేయుచున్నవో యేమహనీయుల రక్తధారలు
 స్వాతంత్ర్య పవాహమున సంగమించుచున్నవో యావెలమనాయకుల
 పవిత్రచరిత్ర మొందఱు గ్రంథకర్త లెన్నినాటకములుగ వాసినను దనివి
 తీరకున్నది.

శ్రీతనాటకమున వీరరసము పధానమై కరుణారస మంగము
 గానున్నది. మొదటి మూడంకములయందుఁ గేవలము వీరరసముమాత్ర
 ము వర్ణింపఁబడినది. తుది నాలుగంకములయందును వీరకరుణారసము
 లు తరంగితములై యొక్కొకతటి క్షాత తేజమునందును, మఱియొక
 తటి విషాదసముద్రము నందును ముంచివేయుచున్నవి. విజయరామ

రాజు వంచక స్వభావమును, బుస్సియొక్క నిర్దోషత్వమును, హైదరు జంగు లంచగొండితనమును రావువంశీయుల పరాక మహిమములును వివరింపఁబడినవి.

చితుకులు కదల్చుటచే నగ్ని చెలఁగి మండుచున్నది. చెడుగుఁ జేయుటచే బాము పడగవిప్పుచున్నది. మానవుఁడ సైతము క్షోభమునలననె తనపరాక మతేజములు కనబఱచి విజృంభించుచున్నాఁడు. బొబ్బిలి పద్మనాయకులు పరాక మైకజీవనులు. స్వాతంత్ర్యపియులు. అంతటి వారు తమస్వాతంత్ర్యమును గోలుపోనోపరు. బుస్సిదొరయాగమనముచేఁ దమసంస్థానముపైఁ గొత్తపన్నలు విధింపఁబడుటయేగాక తమస్వాతంత్ర్యమునకు సైతము భంగమువాటిల్లుచున్నది. పరాసువారి సైన్యము శతఘ్ని కాసమేతమై భయంకరమైనది. అయినను ధూర్తుఁడగు వెంగళరాయఁడు

“వాలును డాలుఁగేలఁగొని వచ్చిరణాంగణమందునిల్చి యా
లపరాక మంబుఁ గనుపింప మెలంగెడి వెల్పుతేనితోఁ
గాలుఁడెకాదు తత్ప్రళయకాలగీరీశుఁడుగాని నిల్వఁగాఁ
జాలఁడు సంశయంపడఁగఁ జన్నె యొకానొక మ్లేచ్ఛసూతికి”
మఱియొకచోట.

“వెలమవీరుండు వెరచునే విలయమునకు”

అని పలికియున్నాఁడు. అంతియకాక దేశకాలపాత వేదియగు పాపారాయఁడు సైతము

“జ్వాలామాలికా లితంబైన యీపద్మనాయక శౌర్యవహ్నికిఁ
బ తిపక్షకోటి శలభబృంద మై తీలును”

అని ధైర్యముగాఁ జెప్పియున్నాఁడు. అభిమాన ధనుండగు రంగరాయఁడు పరాసు సైన్యముల బలాబలములు గఁహింపక పోలేదు. కావుననే యతఁడు బుస్సి హైదరుజంగులకుఁ బంపిన సందేశములో నిట్లుచెప్పియున్నాఁడు.

“కొనపా ముండిన దనుకబొబ్బిలికోటఁ

బరుల యరు వెల్మవారలనుము

తుచ్చపుం బ్రాణములకయి స్వచ్ఛయశముఁ
బాడొనర్పరు శ్రీరావు వంశ్యులనుము
కీర్తిశాశ్వతమనుము.....”

అంతియకాదు వృద్ధుఁడును బిభృభక్తి పరాయణుఁడును, నను
భవజ్ఞుఁడు నగు దామెర దమ్మన్నసైతము విజయము విషయమై యిం
చుక సందేహపడియే యున్నాఁడు.

“జననీ! బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి నిను నీచస్వాంతుఁడొక్కఁడు తీ
అని కామంబునఁ గోరినాఁడతనిపై రాగంబువాటించి నీ
తని వర్జించెదవో జగద్విదిత పాతివ్రత్య రుజ్జుండలా
శనిచే భస్మముఁ జేసెదో యిదె నమస్కారంబు నీకీశ్వరీ!!

ఎటులైనను సంధికార్యనిర్వహణభార మాతనియందే యున్నది.
సంధి తప్పక కుదురునని యతనికి దృఢమైన నమ్మకము లేకపోవుట
చేతనే

“ఖడ్గపుత్రికిఁ గదనరంగంబునందఁ
బెండ్లిపేరంటములను గావింపవలయుఁ
స్వరితముగమీరలెల్ల స్నేతకులుగఁడు
పద్మనాయకులార! ధీసద్ములార!”

ని వెలమవీరులను హెచ్చరించి యున్నాఁడు.

ఈనాటకములోని కరుణారసము మిక్కిలి జాలి పుట్టించునది
నున్నది. విజయరామరాజు పద్మనాయకసైన్యమును నురుముజేయు
మండుటయు, పద్మనాయకవీరులు పెక్కండు భయంకరములగు శ
ఘ్నుల కాహుతి యగుచుండుటయు, బొబ్బిలికోట పగిలిపోవుచుండు
యుఁ గాంచి రంగారాయఁడు

“బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి! సరిపోయెను నీకిక నాఋణంబు”

అప్పుడును అంతఃపుర కాంతాజనమును శత్రుబాటిఁ
పడకుండ వీరోచితముగ త్రాత్రధర్మము నిర్వహించు విషయమై చెలి
గాని వెంకయ్య కౌజ్జాపించి

“జాలివహింపకయ్య, కలుషంబనివీటికిఁ బోలుమాలి యీ

హాలును రిత్తసేయుటకుఁ బాల్పడకయ్య, సతీమతల్లులక
గూలుచు పట్లనెమ్మదిని గుండు వహింపకుమయ్య, గెల్వఁగాఁ
జాలమటంచు శ్రీవధన్తు సల్పఁగబోగదవయ్య నెయ్యమా!”

ఖడ్గము నొసంగునపుడును మఱియు

“అనురాగంబునకుఁ బియంబునకుఁ బ్రేమావేశ సంసిద్ధికి
దినమే యంత్యదినంబు సాంఘికమృతిక దేవుండు కల్పించె నో
వనితారత్నములార! ఐహికపు సంబంధంబు తీరెక బరం
బుననే యింకఁ బునస్సమాగమము త్రావుం డశుగర్భాంజలుల్”

అని యవరోధజనమునకు సందేశమంపునపుడును హృదయము
కఱఁగి స్రవించు చున్నది. రంగారాయని మరణాంతమున వెంగళ
రాయని మనోదుఃఖమును రాజాము కోటనుండి తిరిగివచ్చు పాపారా
యఁడు దుశ్యకునములఁ గాంచుటయు మూర్ఛవోయిన వెంగళరాయని
సందర్శనమును వారిరువురి యంత్యసంభాషణము విచారము కలిగిం
చుచున్నది. మఱియు మల్లమాదేవి తనకుమారుని జూచి

“ముద్దులకుమార యిక్కనైనఁ బోయిరార”

యని చేటి కప్పగించునపుడును దనకుమారుని విషయం
సామర్లకోటలోని సోదరికి సందేశమంపుచు

“కడుపసిపాపఁడఁకలికిఁ దాళఁగలేడు

కడుపుననిడివీనిఁ గాంచుమమ్మ

బుడుతండు పిల్లిపేవులవాఁడు కావునఁ

గనలియెన్నండేని కసరకమ్మ

కునాకును గల నేస్తంబుఁ దలపోసి

యాగ మది దిగు లొందకమ్మ

సివాఁ బ చి వంశంబునిల్పి నా

యా వ్రాచనముల నందుమమ్మ

మఱా నీయు త్తరమువచ్చు వఱకుమేము

బందుగులతోడ స్వస్థుననుందుమమ్మ

కరుణవిడికమ్మ సుతుని నేమటకుమమ్మ
బాలుఁబతికింపు మమ్మ! నీ భారమమ్మ!॥”

అని వచించునపుడు హృదయము శతధా భిన్నమగుచున్నది.
పాపము! చెలికాని వెంకయ్య మిక్కిలి జాలిపే గులవాఁడు. అతఁడు
పద్మనాయకవీరుల యంతఃపురాంగనల దుర్దశలవాలు గాకుండ వీరోచిత
ముగఖండింపవలయునని యుద్దేశముకలవాఁడె గాని యాసాహస కార్య
ము నిర్వర్తింప నాతనిచేతు లాడకున్నవి. కావుననె,

“చెలికాని వెంకయ కరపాఁలంబతీక్షణాసికా

పరకాంతానికురుంబ కంఠరుధిరప్రత్యగ్రసత్కారముల్”

అని యెంతపరితపించినను నాకార్యము నిర్వర్తించుటకు రంగారాయని
కఠితకంటఁ బరమాప్తుఁ డెవ్వడునులేడు. ఇంకొకచోట,

“కఠినకర్మశరిపురాజ కంఠదళన

భయదకర్మంబునకు నీవుపనికిరావు

ఖడ్గమాయంక మార్దవ కలితములగు

చివురుబోడులకుత్తుకల్ చెండఁబొమ్మ॥”

అని యెట్లకేలకు మల్లమదేవికి ఖడ్గమునొసంగి సాధ్వీరక్త
గ్రాఠితమైన కరవాలమును తిరిగి కై కొనుచున్నాఁడు.

మల్లమాదేవి పాత సంపాదన విషయమై యించుకచెప్పవలసి
యున్నది. బొబ్బిలి కథాంశమును గూర్చి యిదివఱకు వాఁయఁబడిన
టకములలో మల్లమాంబ పతిభిక్ష పెట్టుమని విజయరామరాజునకు
హాస్యముగా సందేశమంపినట్లు కానవచ్చుచున్నది. కాని ధీరస్వాంత
గు నావీరమాత స్వభావనిర్మాణమునం దది యెంతపెద్దలోపమైన
శధమగుచున్నది. దిట్టకవి నారాయణ కవిచే రచింపఁబడిన రంగా
బట్టిచూడ నాసాధ్వీమణి యెన్నఁడట్టి నీచమున
డఁబడలేదు. మానరక్షణార్థమై తుచ్చపాణములను రవ్వంతయు
రకు సేయలేదని దేట తెల్లమగుచున్నది. అంతియకాదు. వెలమ
పొడును మానధనుఁడునునగు రంగారాయని యర్థాంగి సాటివాఁడును
జన్మద్వేషియు మ్లేచ్ఛసక్షపాతియును. విజయరామరాజును బతిభి

క్ష. పెట్టుమన నెటులసాహించెనో గ్రాహ్యముకాకున్నది. ఈరెండు కారణములను బట్టియే మల్లమాదేవి పద్మిని, వీరాబాయి, దుర్గావతి, కృష్ణాకుమారి, లక్ష్మీబాయి, రుద్రమదేవి మొదలగు నుత్తమ వీర పత్నులతోఁ దులదూగుచు నాంధ్ర మహిళాలలామలకు మేలుబంతి యై యలరారుచున్నది.

ఈనాటకము నందలి కొన్నిపద్యము లాంధ్రుల రాజ్యవిస్తారము ను, నాంధ్రుల పరాక్రమాతిశయమును, నాంధ్రుల కీర్తివైభవమును వర్ణించుచు నాంధ్రదేశాభిమానము హృదయ సీమలయందు నెలకొల్పుచున్నది.

ఈనాటకము పాపారాయనిర్యాణమని పేరు పెట్టబడినను ఇందలి ప్రధానపాత్రము పాపారాయఁడయని తోచుచున్నను 4, 5, 6, అంకములయందు నతని బేర్కొనుట కవకాశములేకుంటయును, వెలవీరులందఱకును బ్రళయసామ్యమగు యద్ధసమయమున బొబ్బిలిలో లేకుంటయును నతనిమనోభావములు బొబ్బిలి కోటపైనను మల్లమాదేవి రంగారావులపైనను గ్రోదీకృతములగుటచే నాటకము విషాదముగాఁ బరిణమించుటకుఁ గేవలమతఁడే కారకుఁడుగాకపోవుటయును, మొదలగు కారణములచే నితఁడేకథానాయకుండని నిరూపింప వీలులేకున్నది. ఐనను విజయరామరాజునకును బుస్సి హైదరుజంగులకును హృదయైక శల్యమును రంగారాయని కాగర్భశత్రువునునగు విజయరామరాజును జంపిన వెలమవీరుని మరణముతో నాటకము విషాదముగ ముగింపఁబడిన కారణమునఁ బాపారాయఁడు ప్రధానపాత్రమని తప్పక యొప్పుకొనవలసియున్నది. అతని కథానాయకత్వమును గూర్చి గుర్రగహణ పాఠ్యములగు విమర్శకులే చర్చింతురుగాక.

ఇందలిశైలి నిర్దుష్టమై యించుకసులభమై ధారాళముగనున్నది మనోహరమగు విట్టిచరిత్రవిషయిక విషాదనాటకమును బాతకమహాశల కందఁజేసిన శ్రీ కృష్ణాద్రిరమణకవు లెంతయు వందనీయు.

ఇట్లు,

చామర్తి రాజశేఖరరావు, బి. ప్రి.

10

వీలున్నచో హిందీలోఁ బరివర్తనము చేయించికొనినఁ బ్రదర్శనమున
కుపయుక్తము, కథానుసారముగ భాషాంతరీకరణముగావించి విజయ
రామరాజు బుస్సె హైదరుజంగుల యభిప్రాయముల నొకరికొకరికిఁ
దెలుపుట యావశ్యకమేని యొక దుబాసి ద్విభాషిని రెండవయంక
మున జేర్చికొనవచ్చును. ప్రదర్శకుల కింతకంటె విన్నవింపవలసినదిలేదు.

ఈనాటకము నామూలము పఠించి తమయమూల్యమగు కాల
ము వినియోగించి పీఠికవ్రాసి దయచేసిన మామిత్రులగు శ్రీయుత
చామర్తి రాజశేఖరరావు పంతులువారికిఁ గృతజ్ఞులము. రసజ్ఞులీ నాటక
మునఁగల గుణలేశమున శానందింపఁ బ్రార్థితులు.

సుధీవిధేయులు,

శేషాద్రిరమణకవులు,

శతావధానులు.

నాటకమునవచ్చు పాత్రలు.

రంగారావు. బొబ్బిలి ప్రభువు .

వెంగళరావు. యువరాజు

పాపారాయఁడు సర్వసేనానాయకుఁడు)

దామెర దమ్మన్న రాయబారి

గూఢచారులు

భటుఁడు

విజయరామరాజు ప్రతినాయకుఁడు

బుస్సె

హైదరుజంగు

లాడూఖాను

కొకర్లపూడి వెంకటరాయఁడు

ఇనుగంటి ధర్మారాయఁడు .

చెలికాని వెంకయ్య

హుస్సేన్

చినరంగారావు రాజపుత్తుఁడు)

దేవులపల్లి కెద్దన్న

లు.

మల్లమ బొబ్బిలిరాణి

కథానుసారముగఁ గొందఱు యుద్ధభటులు వత్తురు.

సూత్ర—నేనేనా? నీతోడనా? వినుడు సభాసదులారా! నేడు బొబ్బిలే
సంగ్రామముఁ బ్రదర్శింతుమని వాకొనియున్నాడనట. చూ-
తీరా నటిమృషావాదము?

నటి—అర్యా! ప్రమాదము నాయందెయున్న తుమింపుడు. మీరు
పద్మనాభులను బాపారాయని మల్లమాదేవిని ద్విజవంశాల
కారుడగు విజయరామరాజును ప్రశంసించుటచే నేనటు
భావించితిని.

సూత్ర—“ఘనాక్షరన్యాయము” గనిష్ట దేవతాప్రార్థనముబొబ్బిలివీరు
కన్వయించియుండ వచ్చును. సుప్రసిద్ధులగు ననేకు లీ బొబ్బి
నాటకము రచించిరి. మన మనేకపర్యాయములు ప్రదర్శిం
యుంటిమి. క్రొత్తనాటక మేదేని తెలుపరాదా? క్రొత్త వింతగ

నటి—ప్రకృతకాలానుగుణ్యముగ విషాదాంతముగ వా యబడి
నీ పాపారాయ నిర్యాచును బ్రదర్శింతుమని వాకొని
నాటక మేగదా.

సూత్ర—నటి వద్దనుండి గ్రంథము దీసికొనిచూచి ఇది దుఃఖాం
మగు బొబ్బిలినాటకమా? నీయభిమానము ననుసరించి దీ
ప్రదర్శింపజేసెద. గ్రంథకర్తలెవరు?

నటి—శేషాద్రి రమణ కవు లను సోదరులు.

త. సుప్రసిద్ధులగు నీకవులఁ గూర్చి వేలుతెలుపఁబని లేదు.
ఎవఁడు ముఖమున నేను వినియె యున్నాడ. సభ
గాన నందపటుపుము. నేర్పమునకుఁజేరు

గు ఋతురాజమును దనివిదీట వర్ణిం . హ
వర్చికో . గాక.

నా గాయపడిన పీరులమేని .

యటు రాజ్యలై రక్తాంబుజములు

పగతురబల్లెంపు ♦ బదనువాయివితాన

మోహనంబు గమించె ♦ మొగతిపూలు

శాత్రవసైనిక ♦ శల్యసంచయముల

ట్లలతారసాగెళు ♦ భౌంబుజములు

విజయలక్ష్మీహాస ♦ విమలకాంతులరీతి

నిండా రె పండు వెన్మె లలచెన్ను

తే॥ గీ॥ రణమునక భూమికొఱగినరాచబంట్ల

కొనగ తర్పణవాగి నాఁబొసఁగె ఝరులు

వితతసంగామ నిర్వాహావిజయలక్ష్మి

యాకృతినెఱిఁబోలె నీశరదాగమంబు॥

సూత—సతీ! నీజవ్వనంబునందుబలె గాత మందుఁగూడ నొకానొక
నూత్నవికాసము వెల్లివిరియుచున్నది. ఇంతతో నీరణగీతము
ముగింపుము. పీరరసావతారులగు పద్మనాయకులు కంగస్థల మా
లంకరించుచున్నారు. నేపథ్యమున కేగుదము.

సతి—పీరరసావతారు లనుటచేఁ దేటిచూడభయమగుచున్నది. పోవుద
మురండు.

ఇది ప్రస్తావనము.

శ్రీకృష్ణ 30

పాపారామనిర్యాణము.

ప్రథమాంకము.

రంగము:— బొబ్బిలి సభా మందిరము.

రంగారావు, వెంగళరాయఁడు, పాపారాయఁడు ప్రవేశింతురు

రంగా—నిజాముప్రభు పుత్తరసర్కారులఁ బరాసువారి కొసంగియుం
టచే వారిపక్షమున బుస్సిదొరగారు కళింగదేశమునఁ బన్నులు
తీసికొనుటకు దేశమును దమ యాజమాన్యముక్రింద నుంచుకొను
టకు దేశకాలావస్థలఁ దిలకించుటకు రాజమహేంద్రవరమునకు
వచ్చియుంటయు మనముదక్క మిగిలిన తేండ్రందఱు దర్శనము
కేగియుంటయు మీరెరింగియే యుందురు. అతని మంత్రి హైదరు
జంగు మిగుల వంచకస్వభావుఁడు.

పా—అయిననిపుడేమి! నిష్కల్మషులమగు మనకు వెఱపేల!

రంగా—మనకుఁ బ్రబలద్వేషియగు విజయరామరాజు బుస్సిదొర
యొక్కయుఁ దన్మంత్రియగు హైదరుజంగుయొక్కయు నె
యుఁబడసి మనకేదో యెగ్గాలోచించుచున్నటుల గూఢచారు
లెరింగించియున్నారు.

రంగ న్నయ్యా! తామిందులకై విచారము నొందవలసిన యవ
సరము బొబ్బిలిగడ్డపై నొక్కపద్మనాయకుఁడు జీవించి
యున ను మన కపాయము వాటిల్లదు.

పా|| వాటును డాలు కేలఁగొని ♦ వచ్చి రణాంగణమొదు నిల్చి యా
భీలపరాక్రమంబు గను ♦ పించి మైలంగడి వెల్పుతేనితో
కాలుఁడెకాదు, తత్ప్రళయ ♦ కాల గిరీశుఁడుగాని నిల్వగాఁ

జాలడు, సంశయంపడఁగఁ జన్నె! యొకానొక మేచ్చసూతికే॥

పాపా—వెంగళరాయా! కాలమొక్కవిధమునలేదు. విజయరామరాజు
మన కనులమూసి యే మాయోపాయముచేనైనను ~~మి~~
రాజ్యము హరింప వలయునని పట్టుబట్టియున్నాఁడు. అగినట్టు
లాతనికిఁ బరాసుదొర ప్రాపకముఁ గూడ లంచినది. కావుననే
యీవిషయమయి యింతగ నాలోచింప వలసివచ్చినది.

వెంగ—అంతటి వికల్పకాలము తటస్థించి విజయరామరాజు పరాసు
వారితోఁగలసి మనలఁ బ్రతిఘటింపనేతెంచిన నాటికి మనకుఁ
గర్తవ్యము శరణ్యము లేకపోవునా? నిర్హేతుకముగఁ బరాసు
వారు మనపైఁ గత్తికట్టుదురా!

రంగ—తమ్ముడా! మనము చేయునాలోచనలు శరణ్యముకొఱకుఁ
గర్తవ్యముకొఱకె. అసూయాపరులు పరుల వంచింప నుద్య
మించుతఱి హేతువులఁ గల్పించుకొనలేకపోరు. విజయరామ
రాజు పరులవంచించుటలో నమానుషప్రజ్ఞఁ గలవాఁడు. బుస్సి
పరులకులోబడుటలోఁగూడ నట్టివాఁడె. కాననె దూరదృష్టికిఁ
బాలుపడవలసివచ్చినది.

వెం. అన్నయ్యా! విజయరామరాజు కృత్రిమము నవలం
బించునని దృఢముగా నమ్మకమున్నచోఁ దాముగూడ బుస్సి
సన్నిధానమున కరుగరాదా?

పాపా—వెంగళరాయా! మీయన్నగారు బుస్సిదర్శనమునకుఁ బోకుం
డుటకుఁ బెక్కులు కారణములుకలవు. బుస్సి ర సంస్థానముల
పైఁ గ్రొత్తపన్నులువిధించి ప్రతిసంస్థానముపై స్వాతంత్ర్యము
తానె వహించుచున్నాఁడట. ఇక మనముదర్శించిన నిట్టినిర్బంధ
మునకు లోబడవలసివచ్చునేమో యని యుపేక్షవహించిరి.

వెంగ—ఏమీ! యాంతర్యమిదియ్నా! పద్మనాభకవీరుల పరాక్రమమే
పాకారముగాఁగల బొబ్బిలిసంస్థానముపైఁ బన్నులుపెంచు

టకు యాజమాన్యముమార్పుటకు నీ బుస్సియెవఁడు. అట్టివిప
రీతపుమార్పువలని లాభమనుభవింప విజయరామరాజెవఁడు.

సీ॥ శ్రీకాకుళాంధ్ర లక్ష్మీనాథు కడకంబు
ననిశమింపొందు ప్రేమ మామృతంబు
కాకతీయుల పతాక కలక్రిందఁ దాండవిం
చిన రాజ్యలక్ష్మి ను శ్రీప్రసక్తి
ఖడ్గతిక్కన యశః కాంతిలోలీనమై
కానవచ్చెడి పరాశ్రమరసంబు
శ్రీకృష్ణరాయ ధాత్రీనాథ విక్రమ
క్రమ గర్భితంబైన కాశలంబు

తే॥ గీ॥ ఆంధ్రశూరవతంసులా రా? పరాక్ర
మాధిగత భారతీయులా రా? రణార్ధ
లింకనేనియుఁ గండని హెచ్చరింప
వెలమవీరుండు వెఱచునే విలయమునకు॥

2

పాపా—రణరంగమునఁ బద్మనాయకశూర్ములకుఁ గల చిరకాలాభ్యా
సము ప్రపంచమునఁ గొలఁదికాలములో వ్యక్తముకాగలదు.
కాకతీయ రాజ్యారంభమునఁ బరరాజ్యాకర్షణంబువలన జని
యించి స్వతంత్రపాలనవశంబున జ్వాలామాలికాకీలితంబైన
యాపద్మనాయకశౌర్యవహ్నికిఁ బ్రతిపక్షకోటి శలభబృందమై
తీటును. ఆంధ్రమాతయు నాసుదినముకొఱకె వెలమవీరుల
హృదయపీఠమునఁ దపముఁగావించుచున ది.

మ॥ ౬ — నాంజ్ఞ జమునకై యాసించి గెట్టుగడిం
చి? ఖడ్గతిక్కనయశ శ్రీభాగ్యము రుద్రదే
వుని విఖ్యాతరాక్రమంబును స్వయం భూదేవ కారుణ్యభా
జనముగాంచిన వెల్మవీరు మహాదై శ్వర్యంబు సామాన్యమే॥

వేంగ—హృదయపుటమునిండి వెల్మికుటుకు మనపరాక మములఁ గష్ట
సాధ్యముగ లోలోననె నిర్బంధించి యరాతులచెంతనుండి సందే

పా పా రాయ ని గ్యా ణ ము.

శము తెలియువఱకు శాంతించుదము. అనంతరకర్తవ్యమును
కాంధ్రదేశముకలదు. ఆంధ్రవీరులుకలరు.

నేపథ్యమున దేవా? హైదరుజంగుసమ్మఖమునుండి యొక
భటుఁడు సందేశముఁగొని ద్వారమున నిలచియున్నాఁడు. ఏమి
యూజు.

వెంగ—ఓయీ వెంటనే ప్రవేశపెట్టుము.

భటు—ప్రవేశించి అందఱనుజూచి దేవా వందనములు. బుస్సీహై
దరుజంగుప్రభువులు తమ కీపత్రిక నొసంగి సరియగుప్రత్యుత్త
రము వెంటనే తెమ్మని సెలవిచ్చిరి. చిత్తగింపుఁడు

రంగారాయనికి జాబునొసంగును

రంగారాయని — చూచి ఆగ్రహముతో ఏమీ! ఉత్తరము వ్రాసినవాఁడు
విజయరామరాజా! వ్రాయించినవారు బుస్సీయు హైదరుజం
గనా? హిందువుల దురదృష్టవశమున నాంధ్రదేశము పరాసు
వారిచేతిలోనికిఁ బోయినది. పోవుఁగాక. అంతమాత్రమున
నే నేల బుస్సీయడుగులకు మడుగులొత్తవలయును. పరాక్రమ
హీనుఁడు పౌరుషపువిలువ నెఱుంగనివాఁడు పరుల దాస్య
మునకుఁ బాలుపడునేమొగాని యీరంగారావుమాత్రము సజ్జీ
విగ నున్న నట్టినైచ్యమునకుఁ బాలుపడఁడు. పరాసువారిని
వ్యతిరేకించినందులకు నాకు స్థానచలనమాశిక్ష! ఆంధ్రసామ్రా
జ్యస్థాపకులును రాహవనిర్వహణప్రతిష్ఠా ధురంధరులును
శూరచూడామణులు నగు నీవెలమవజీరులు నప్రాణముతో
నున్నవఱకు బొబ్బిలికోట పరులకు వశముకానేరదు. కాజాల
దు. బొబ్బిలికోట ఘేము వారములో విడువవలయునా?
కున్నఁ గోట బలవంతముగా సాధనముఁగాఢించి కొందురా!
పరాసుదొరా? ఓహైదరుజంగు తెలుగుఁగత్తుల
మఱుకునము మీ రెఱుంగరుకాబోలు. రండు ప్రతిఘటిం

పుడు. విజయరామరాజున కీబొబ్బిలిరాజ్యము స్వాధీనమగుట మాటలతో జరుగునదికాదు. ఈయనుచితమగు తలంపున కెడమిచ్చినందులకు బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి కెంతభూతబలి కావల యునో అగాతులారా ! ఊహింపుడు.

సీ॥ కాంచీపురంపు దు ♦ ర్గములభేదించిన
బ్రహ్మయసేనాని ♦ పౌరుషంబు
ఖడ్గపుత్రికి రణాం ♦ గణమునఁ బెండ్లిఁగా
వించిన శ్రీరుద్ర ♦ విభునిశక్తి
మార్తురబలముల ♦ నార్తిపాల్ జేసిన
బాలచంద్రకృపాణ ♦ భావుకంబు
అరులరక్తంబుచే ♦ ధరణి భూషించిన
యనపోతనాయకు ♦ నాగ్రహంబు

తే॥ గీ॥ రావువేంకటరంగభూ ♦ రమణహృదయ
పద్మమున నూత్నభావనా ♦ పటిమతోడఁ
బ్రతిఫలించుచునుండెనో ♦ పగతులార
కదనకార్యార్థులై వేగఁ ♦ గదలి రండు॥

పాపా— రంగారాయనివలన జాబుఁగైకొని ఇది విజయరామరాజు లిపివలె నున్నదే. విజయరామ భూపాలా ! నీయందెట్టి విపరీ తాభిప్రాయము లుద్భవించుచున్నవి. పరులరాజ్యమున కాస నొంది నీవుచేయుచున్న మ్గాఱువేసములే యీరూపమునఁ బ్రతిఫలించుచున్నవి. సహజమగు పరాక్రమమే నీకున్నఁ బరుల గంచల పాలగుదువా ?

మ॥ విలసిల్ల హేతుభూతమగు నీ ♦ విద్రోహదుర్బుద్ధి బొ
బ్బిలిపై కెఱికిఁ బెట్టజూచెదవురా? ♦ వీరుండవేయైనచోఁ
బలకా వాలునుదాల్చి మమ్ము నెదిరిం ♦ పక్షరమ్ము ; నీవీరపుం
బలముల్ దేలకయుండునే విజయరా ♦ మా ! దుష్టకల్పద్రుమా॥ 5

వేంగ— జాబుచదివి ఓరీ పరిచారకా ! నీవు విజయరామరాజుగారి

పా పా రా య నీ ర్యా ణ ము.

పరిచారకుడవై మ్లేచ్చులకు సందేశముల నడపుచున్నాడవేల.
నీప్రభువునకు వలె నీ దేని దురాశాపాశము కుతికకుడగులు
కొనలేదుగదా ! .

భటు—ఈప్రశ్న ప్రకృతవ్యవహారమునకు సంబంధించినయంశము కాదు.
పామునోటబడి కప్ప పురుగులకై నాలుక సాచునట్లువిజయ
రామభూపాలుని వాగురలోఁ బడియు నింక విక్రమింతురేల !
ప్రతికృతియోజింపుడు. అభిమానమునిల్పుకొనుడు.

వెంగ—ఏమిరా! విపరీతప్రసంగమునకు సాహసించుచున్నాడవు. వెలమ
వీరుల పరాక్రమము నీవెన్నఁడెటుంగవుకాబోలు. మేము విజయ
రామరాజు మాయావాగురలో నెన్నటికిఁజిక్కము. ప్రభు
మంత్రోత్సాహశక్తులలో మాకెందునుఁ గొఱంతలేదు. మేమభి
మానమునిల్పుకొనఁగలమొలేదో యాంధ్రదేశమే వీక్షింపఁగల
దు. ముందునీవుప్రాణమునిల్పుకొమ్ము.

ఉ॥ రాక్షసజన్ముడౌ విజయ ♦ రాముని దాస్యమునకామదించి, ప్రా
ణక్షయభీతిబోవిడచి ♦ న్యాయవిహీన దురుక్తిసంతతికా
బాక్షికబుద్ధితో నిచటఁ ♦ బల్కిన దోషముశాంతినొందఁగా
శిక్షయొనర్తు, నాలుకను ♦ జీల్చుదు, నా కెవరడ్డువత్తురో॥

కత్తిగొన్నిపైఁ బోబోవఁ బాపారాయఁడు వారించును.

పాపా—వెంగరాగఁ జూపింతును. శాంతింపుము. ఈ పరిచారి
కుఁ విజయరాజు శోభింపఁజే నిటులఁబ్రేలు చుండి
వచ్చును. మనమితని శిక్షించితిమేని హై గుఁ బుసిగా
లకు మఱింత కోపకారణమగును. కోపమునకు దేశకాలపా
ములుండవుకదా!

వెంగ—అగ్రజా! ఈదురుద్యముఁడు మనకొలుపుకూటమున నుండ
దగిన వాఁడు కాఁడు. వేగ ప్రత్యుత్తరమునొసంగి పంపుల్ల
యుక్తము. ఈతని మొగముఁజూచిన దాది నాహృదయము

చింతయనరాని కోపాగ్ని రగుల్కొనుచున్నది.

రంగా—ఓయీ పరిచారకా! నీప్రసంగవైఖరిజూడ నీవెన్నఁడు రాజ సభలలోఁ బ్రవర్తింపవలసిన ధర్మముల నెఱుంగనివానివలెనో యెఱింగి తిరస్కారభావముఁ బ్రకటించువానివలెనో గౌనవచ్చు చున్నాఁడవు. నీతో విశేషించి భాషించుటకు నిన్నిట విశేషకాల మునిల్పుటకు మేమంగీకరింపజాలము. మావిన్నపము సంతయు నొకదూతునిముఖమున బుస్సి హైదరుజంగులకు నివేదింతుము. నీవీసందేశము మాత్ర మెఱింగింపుము.

సీ॥ కొనప్రాణముండిన ♦ దనుక బొబ్బిలికోట
పరులకీయరు వెల్పు ♦ వారలనుము
పద్మనాయక సుతుల్ ♦ ప్రథనరంగంబన్నఁ
గల్గనైన భయమును ♦ గాంచరనుము
పరులకు స్వాతంత్ర్య ♦ పట్టాభిషేకంబు
సేయరీ తెలుఁగువ ♦ జీరులనుము
విజయరామునికె గా ♦ దఙ్గనకై నను రాజ్య
సంపద వశముకాఁ ♦ జాలదనుము

తే॥ గీ॥ తుచ్చపుం బ్రాణములకయి ♦ స్వచ్ఛయశము
పాడొనర్పరు శ్రీరావు ♦ వంశ్యులనుము
కీర్తిశాశ్వతమనుము దుర్వర్తనంబు
కొలఁదికాలంబునకె ♦ కుడుపుననుము॥

7

ఈసందేశము కేవల సన్నిగూర్చినదియె కాన నాయనకు
మాప్రతినిధివలన బుస్సిదొరగారు వా యించిప
లేఖ త్యుత్తరమును బంపుదుము.

పాపా—ఓయీ! ఈవిరోధమునకుఁ గారయితయగు విజయరామ
రాజున సందేశమును తాండ్రపాపారాయఁడు పంపెనని తెలియ
జేయుము.

పా పా రా య ని ర్యాణ ము.

ఉ॥ రార! దురాశయా! విజయ ♦ రాఘవ! బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి నిం
డారుకవుంగిటన్ నిను జ ♦ యాంతమునందువరించునో రిపు
క్షౌరుహ వీతిహూత్రమనఁ ♦ గాఁదగు మామక ముష్టిఘాతన
స్కారముచేత శుద్ధుడవు ♦ కాఁగలవో తెలియంగనయ్యెడిన్॥

వెంగ—ఓరీ! సేవకా! నాసందేశముకూడ విజయరామరాజున కెఱిం
గింపుము. విజయరామరాజా! బొబ్బిలిరాజ్యమున కాశపడుచుం
టివా! విస్తాశకాలమునకే నీకిట్టి విపరీతపుబుద్ధులు జనించుచు
న్నవి. నిజముగ నీకిక బత్తైముతీరినది.

ఉ॥ విలసితధర్ములౌ వెలమ ♦ వీరుల కాఁగిటిలోననిల్చి యి
మ్ముల సుఖజీవనంబుగను ♦ బొబ్బిలిరాజ్యరమాపురంధి నిన్
వలచునటంచు నెంచకుము ♦ వామపదంబు భవత్ శిరస్థస్థలిన్
నిలుపదు; కానియాసపడి ♦ నీల్లకు దానఁ బరంబు దప్పెడిన్॥ 9

పాపా—ఓపరిచారకా! మా సందేశవాక్యములు యథారూపములుగా
మీప్రభువులకు విన్నవింపుము. ఇకనీవుగమ్యస్థానమునకుఁ జేరి
వచ్చును.

భటు—అయ్యా! మీక్షేమమునకేని మీరుపాటుబడుట కర్తవ్యము.
కేవలము పరాక్రమమునె నమ్ముకొని ప్రతిఘటించి సంస్థాన
మును అవస్థలపాలుఁగావింపకుఁడు.

వెంగ—నీచాత్మకా! ఇంకను బ్రేలుచున్నాడవా! ఈకరవాలముచే
యత్తమాంగమును తెచ్చగొన్నాడను. కాచుకొము
కత్తివిడిచివేయును.

భటు—స్వ అన్యాయముగఁ జంప నుద్యమింతురా! పతిఫలము
జూపెదనులెండు. నిష్కమించును.

పాపా—విజయరామరాజా! సరిహద్దులలోనున్న బొబ్బిలిరాజ్యమున
నీవిజయనగరసామాజ్యముతోఁ గలుపుకొనవలయునని పరా
సుదూరను దేవిరించుచున్నాడవా! హైదరుజంగును యాచిం

చున్నాడవా! ఇది మాటలతో సాధ్యమగుకార్యముకాదు. భారతమాత యీ నెపమున క్షత సేనారక్త మెంత బానముజేసి తృప్తిగాంచనున్నదో యోజింపవైతివి. దురుద్యమ బద్ధకంకణులగు భవాదృశుల శిరముల సాలభంజికలుగ మొగసాలల కంటఁగట్టుదుముగాని యాత్మీయరాజ్యమును మీకుఁబట్టము గట్టము. ఆత్మనాశనమునకు వెనుదీయము. పరులకు బొబ్బిలి రాజ్యము వశముగానీయము. శ్రీరంగభూపాలుని యాజమాన్యమున్నంతవఱకుఁ బాపారాయఁడు సజీవిగనున్నంతవఱకు స్కంధావారమున నొక్కసైనికుఁడేని జీవించియున్నవఱకు బొబ్బిలి రాజ్యము పరులకు వశముకాజాలదు. పాణ్డ్యవగుదువేని వృథావాంఛలఁజాలింపుము.

పం॥ పరమ పవిత్ర శీలయయి ♦ భాసిలు బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి సా
దర మెటుసంఘటిల్లు రిపు ♦ ధైర్య సమాహరణప శస్తి బం
ధురుఁడగు తాంప్రపాపయఘ ♦ నుండు సజీవిగనున్న దుర్నయా
కరుఁడగు రామభూపతికిఁ ♦ గాలముసాయము చేయకుండినన్ ॥ 10

౩౦౧—అగ్రజా! దూతనుబంపుట మన కవశ్యకర్తవ్యము. కార్యఖడ్గ ప్రవీణుఁడగు వెలమవీరు నెవనిచేని యిందులకు నియోగించుట యుక్తమని నాకుఁజూచుచున్నది.

దామెరదమ్మన్న ప్రాచీన కోపముతో ఓవిజయరామ రాజా! నీవెంతటి చ్యము. బాలుపడు చున్నాడవు. బొబ్బిలిరాజ్యము సంగిన పండ్లెండులక్షలరూపికోలుపైదాకొకొసంగెదవా! అతఁడీలంచవుఁ గల్గుదా వి నీకు బొర్రా రాజ్యము కట్టిపెట్టునా? వెలమవీరు లీప్రళయకాలమున నుపేక్షామాత్రశరణ్యులై యుండురా! మంచిది.

॥ అరిరాజన్య వరూధినీదళన లీ ♦ లాభీల బాహుబలా
కర యోధోత్తమజాలపాలితము, రం ♦ గారాయ భూమండలే

శ్వర సంరక్షిత తాండ్రపాపయ ధరా • పాలాగ్య నిర్వాహ గోః
పరిఘావేష్టితమైన బొబ్బిలిని నీవా? కోరి జీవించుటల్ ||

విజయరామరాజా! దురాశాపాశ బద్ధుడవగు నిన్ను వధింప
దామెరదమ్మన్న యొక్కడె చాలునుగాని యింతవఱకు రా
జాజ్ఞకొఱకు నిరీక్షించితిని. ఇక నీరూయువు కొలదికాల
ములో నున్నది. ముందునకుఁజూచి అపుడె రాజసమ్ముఖ
మున తెంచితినే! కోపావేశమునఁ బ్రకృతము మఱచుచున్నా
డను. రాజువైపునకు మఱలి వినయముతో రాజా! విజయ
రామరాజానరించు దుండగముల వినుచుంటిరిగదా!

రంగా—అఁ వినక యేమి. పపంచముఖమున సర్వము నెఱింగిదే
యున్నారము.

వెంగ—దన్నన్నగారూ! విజయరామరాజు హైదరుజంగునకు లంచ
మొనంగి బొబ్బిలిరాజ్యముఁ బడయనున్నాడా! ఇదికొత్త
వార్త. దీనిని మీకెవరెఱింగించిరి?

దమ్మ—ఇప్పుడె గూఢచారులవలన విని మీకెఱింగించి ప్రతికృతి కూ
దేమో యోజింపవచ్చునని వచ్చుచున్నాడను.

పాప—దుర్మార్గా విజయరామరాజా! నీకెట్టి విపరీతపుబుద్ధులు పు
చున్నవిరా! బొబ్బిలిరాజ్యము మాక్షనులమూసి హైదరుజంగ
ులనర్పించునో నీవెటులఁ బాలింతువో కాంచకపోను.

అ. ల. బలమంది
పాప భావం బెడ • బాయలేదు
బొబ్బిలిశూరుల • భూరిపరాక మ
సూర్యుడస్తాదికె • జొచ్చలేదు
నెంగళరాయు దో • ర్వీర్యవహ్నిజ్వాల
కడలల్లికొని నివు • ర్గవ్వలేదు

తే॥ గీ॥ రండు వైరినృపాలులా ♦ రా? త్వదీయ
సైనికబలంబు నుగ్గునూ ♦ చముగఁ గాఁతి
హైన్యముగ, నామరూపాది ♦ శూన్యముగను
భస్మముగఁ జేయుదుము రణ ♦ పాంగణమున॥

12

వెంగ—బావా ! ఇది విలంబమొనరించుటకుఁ దగినకాలముకాదు.
ముందు పతిపక్షుల సమ్ముఖమునకు దూతను బంపుటయుక్త
కార్యము.

రంగా—దమ్మన్నగారూ! గూఢచారు లింకనేమేని విశేషముల నెఱింగించిరా?

దమ్మ—విన్నవించు చున్నాఁడను. మనరాజ్యమునుండి విజయనగర
రాజ్యములోనికిఁ బోయి నారాజ్యము ఫలవంతముగఁ జేయు
గొండవాఁడులకు మనమానకట్టలఁగట్టి మనదేశమునఁ బాఠించి
విజయరామరాజును నష్టపఱచితిమట. అదిప ధానకారణముగ
మనల దే పించుకొంటుకు దన శక్తినింతయు వినియోగించి
యనేకవిధముల దుర్యోధులగావించి విజయరామరాజు బుస్సిన
లోఁబఱచికొనెను. హైదరుజంగును లంచమొసంగి వశము
గావించుకొనెను. ఈ స్థితిలో నొకవంచకుఁడు రంగారావు
జాఫరల్లీఖాన్ మొదలగు దోహదులతోఁ గలసి రాజదోహ
బుద్ధితో నుండెననియు నుచువలన, దర నమునకు రాలేదని
యాను మొఱఁగెను. విజయరామరాజు పదివేలసేన

నమునకువ . కాన నాతనిదుండగము తనంతైన బహు
చున్నది. దీనికనుగుణముగ నారాయణదేవుఁడు నరస
రాజు లగువారు తలఱుపిరి. ఇవిగూఢచారులవాక్య
ములు.

రంగా—ఓరా! విజయరామరాజు తిరుపతిపాపమునకుఁ బరవంచనమునకుఁ
బొలగుచున్నాఁడు. స్వబలము లేని వాఁడు పరులవలన లభ్య

మైన భాగ్యము నెంతకాలము వశమున నుంచుకొనఁగలఁడు;
మిత్రభేదముగావించు నీ విజయరామరాజు బాగుపడిననాఁటికిఁ
జూచెదఁగాక! దమ్మున్న గారూ! బుస్సిదొరగారివద్దనుండి మూ
కొకవార్తవచ్చినది. చిత్తగింపుఁడు.

దమ్మ—నాయనా! నీవేపతింపుము. నేను సావధానముగానాలకింతును.

వెంగ—జాబు చదువును మహారాజశ్రీ రావు రంగారావుగారికి.

మీరు ఉత్తరసర్కారులపై సర్వస్వాతంత్ర్యములుగల మమ్ము
దర్శింపరాకుంటయెకాక పలువురను రాజద్రోహమునకుఁ బురి
కొల్పుచుంటిరి. మీకీవిషయమున సహాయకారియగు శ్రీకా
కుళపు నవాబ్ జాఫరల్లీఖానును సాధింపనున్నారము. మమ్మా
వ్యతిరేకించినందులకు స్థానచలనమే మీకుశిక్ష. ఈలేఖను
మీకుఁజేరిన వారముదినములలోఁగ బొబ్బిలికొటనువిడచి ప్రతీ
ఫలముగ మేము చూపినస్థలమున కరుఁగవలయును. అందు
కియ్యకొనరేని బలవంతముగ మీకొటస్వాధీనముఁగావించికొని
బొబ్బిలిరాజ్యము విజయరామరాజునకుఁ గవులొసంగఁగలమ
నమ్మవలయును.

లేఖకుఁడు విజయరామరాజు ఇట్లు, బూసి. హైదరుజంగ్

దమ్మ—కొరా కాలమహత్వము. ప్రభువులు దూరదృష్టిలేని వార
కు పైయధికారులు లంఘనఁగొండులయినపుడు ధర్మ
నిలువనీడదొరకునా!

జననీ బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి! నిను నీ ♦ చస్వా డొక్కండు తీ
ఱనికామంబునఁగోరినాఁడతనిపై ♦ రాగంబువాటించి నీ
తినివర్జించెదవో? జగద్విదిత పా ♦ తివ్రత్యరుజ్జుండలా
శనిచే భస్మముజేసెదో? యిదె నమ ♦ స్కారంబు నీ శ్వశీ॥ 1

పాపా—దమ్మన్న గారూ! తామూ రాజ య వృత్తాంతముల నన్ని
నెఱింగియున్నారు. విజయరామరాజు దుస్తంత్రములు పెచ్చు

బెటిగి బొబ్బిలిరాజ్య వినాశన హేతుభూతము లగునేమోయని మనము భయపడవలసిన దినములు వచ్చుచున్నవి. బుస్సిదొర హైదరుజంగులచే విజయరామరాజు వ్రాయించిన జాబు మీరు వినియెయున్నారు. ఈ వికల్పసమయమున వివిధన్యాయజ్ఞుడు అనుభవజ్ఞుడు నగు నొకదూతను బరానుదొరపాలికిఁ బంపుట కర్తవ్యము. ఈకార్యము నిర్వహించుటకు సంధిగూర్చుటకు మీరలెయోగ్యులు. ఉత్తమ పద్మనాయక వంశజులగు తా మీపని కియ్యకొని రాజ్యమునకుక్షేమముఁగల్గింపవలెననిప్రార్థన.

దమ్మ—పాపారాయా! నేను చాత్యమునకు సంతోషపూర్వకముగా నంగీకరించుచున్నాఁడను. నేనంతటి యుత్తమ కార్యము సమర్థింప నర్హుఁడఁగానని సంశయపడుచున్నాఁడను గానివేఱుగాదు. నాజీవితము నీయుత్తమకార్యము నిర్వర్తించి పవిత్రముఁజేసికొందును.

చ॥ తెలిపెద బుస్సిగారిదటి ♦ దేవరనారలపల్కులెల్ల మీ కలతలఁనన్ని టిన్ లయముఁ ♦ గాంచఁగఁజేసెద రామరాజుకో ర్కుల శశియింపఁజేసెద వి ♦ రోధములేదనిపించెదన్ మదు క్తులచట సోగవేని యని ♦ కోసమురమ్మని పిల్చినచ్చెదన్॥ 14
ప్రభుభక్తిపరాయణుడగు నీదమ్మన యింతటిస్వల్పపుఁ బని నెఱవేర్పఁ జాలఁడా? రాజా మీసందేశము నెఱిగింపుడు. వేగమే దూతకృత్యము. ౧.

గీ॥ ఖడ్గపుత్రికిఁ ♦ గంబునందుఁ

౧౦౫ పేరంటములను గా ♦ వింపవలయుఁ

గ మీరలెల్ల స్నా ♦ తకులుకండు

ప. యకులార! ధీ ♦ సద్ములార॥

15

రంగ—దమ్మన్నగారూ! బుస్సిగారితో సమయోచితముగ భాషించి వెంగళరాయని వివాహకార్యమున, రంగారావు ప్రమత్తుడై యుంటచే మీసమక్షమునకు రాలేదని విన్నవింపుము. దాని

పాపా—దమ్మన్నగారూ ! బుస్సి హైదరుజంగులకుఁ బ్రభువొసంగిన ప్రత్యుత్తరంబెచాలును. సర్వవిషయము లాసూత్రప్రాయవాక్యములయందు గర్భితములైయున్నవి. న్యాయవేదుల కంతకంటె నెక్కుడు బోధజేయ నవసరములేదు. ఈవిద్యేషమునకుఁ గారకుడగు విజయరామరాజుతో మాత్రము నానూటగ నిటుల సెలవీయఁబ్రార్థించెదను.

మ॥ రణమేనిశ్చయమేని త్వద్రుధిరథా ♦ రాసారణి వైరిమా
రణ విఖ్యాత పరాక్రమక్రమ సమి ♦ ద్రంగప్రచారుండు భీ
షణశాతాసి నికృత విద్విష డధి ♦ శవ్రాతుడౌ పాపరా
ణ్మణి శ్రీబాబ్బిలిథారిణీస్థలమునకా ♦ బాఱించు రామాహ్వయా॥ 19

ఇప్పటి సందేశము చాలును. దైవవశమున యుద్ధమే యగు నేని మిగిలినసందేశము నేను స్వయముగ విజయరామభూపాలున కెఱింగించెదను.

దమ్మ—వెంగళరాయా ! నీ కేమేని సందేశమున్న నెఱింగింపుము.

వెంగ—నేనుగూడ విజయరామరాజున కొక సందేశమును బంపవలసి యున్నయది. దమ్మన్నగారూ ! సావధానములై చిత్తగింపుడు.

కం॥ కరవాలధారచే, నీ

శిరమును జెండాడ వెలమ ♦ సేనానాథుల్

పర తెంతురు, బొబ్బి

మరణింప నోయి మ ♦ మానవనాథా॥

20

నాసందేశము శూరవర్యా ! మీరింక దడయక దవరమునకుఁ బ్రయాణము కావలయును. మీ సంగతి మేరీతిగ ఫలించునో తెలియనిది మేమేమియుఁ జేయవీలు లుగఁజాలదు.

దమ్మ—రాజా ! పాపారాయా ! వెంగళరాయా ! ఇంక నాకాజ్ఞ నొసంగుడు. నాశక్తిసంతయు ధారబోసి యెటులేని బుస్సిచెంతఁ

బరిచయమును గల్పించుకొని విజయరాముని దుస్తంత్రములు
హైదరుజంగు లంచగొండితనములు నివేదించి మన కభిముఖు
నిగజేసెద. అయ్యది యొనగూడదేని కాగలకార్యములు
మీరందరెఱింగినవె.

సీ॥ విజయరాఘవుడు క ♦ ల్పించిన దుష్కృత్య
పుంజముల్ బుస్సికి ♦ బోధజేసి
లంచబుజేకొని ♦ వంచించు హైదరు
జంగుచేష్టలను ర ♦ చ్చలకునీడ్చి
పరరాజ్యమున కాస ♦ పడ నధర్మంబంచు
విజయరామునిచెంత ♦ విన్నవించి
అన్యుల స్వాతంత్య్ర ♦ మపహరించుట రాజ
ధర్మేతరమని యం ♦ దటకుఁ దెలిపి

గీ॥ సంధిసూత్రములను గాఢ ♦ బంధనమున
వైరికులమును బంధించి ♦ వచ్చువాడ
సామ దానమ్ము లచ్చటి ♦ సాగవేని
సంగరంబున నన్నియుఁ ♦ జక్కవడును॥

21

ఉ॥ సంధికి నా పయత ములు ♦ సాగకయుండిన విక్రమించి ద
ర్పాంగు మార్పు ర ♦ హారమునల్పగఁ బిల్చివచ్చెదన్
ర యోధజాల పరి పాలిత బాబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి సం
బంధము కాకయున్నఁ బ్రతి ♦ బంధు కాంతురుగాక శాత్రు॥

పా — దమ్మన్నగారూ ! రాయబారమునఁగూ వలమబిడ్డ
యని యనిపింపవలయును సుండీ! మనము క్రిష్ణుల యాచింప
వలసిన యవసరములేదు.

రమ్మ — మిత్రమా ! ఆవిషయమై మీరు చెప్పవలసిన యగత్యములేదు.
సహజమగు విక్రమమె యుండవలయునుగాని యది దాచినను
దాగునదికాదు. విరోధులు నాహితోక్తులు వినక ప్రతికూలి

తురేమో, మీరు నేనలసిద్ధపఱచి బొబ్బిలికోట జాగరూతకతోఁ
దిలకించుచుండుఁడు. నేను సెలవుఁ బుచ్చుకొనెదను.

రఘో—సింహాసనముదిగి మంచిది. మీరాకకొఱకు నిరీక్షింతుము.
పోయిరండు. ఉభయుల భావముల సమన్వయించు కార్యము
మాతయందెకలదు.

చం॥ మనమునఁ బక్షిపాతమును ♦ మాని, హితంబు హితేతరంబు యో
జనమొనరించి, నీమదికి ♦ సమ్మదమాగతి, రాట్సభాంగణం
బున వచియించి, మార్పురకు ♦ బొబ్బిలికిన్ బ్రణయ ప్రధానబం
ధనము సుటించి జన్మముఁ గృతార్థముఁజేయఁగదయ్య నెయ్యమా॥

పాపా—శూరశిఖామణీ! సంధివిధాన మంతయు నీతాక్యమున బద్ధమై
యున్నది.

మ॥ కరవాలంబులు శాంతిఁగైకొనవు సం ♦ గ్రామంబునన్, వెల్మవా
రరిరాజన్య శిరోధి ఖండనము జేయన్ జంకఁగాఁబోరు, మా
ర్తురు నిర్వేలసమిత్క శావిదులు దు ♦ ర్బద్ధుల్ తటస్థుల్ ప్రజా
భరమున్ దీర్పకుమంచు బుస్సిదొరకున్ ♦ వాక్రుచ్చఁగాఁ గోరెదన్॥

వేంగ—ఓ పద్మనాయకాగ్రేసరా! అరాతులు యుద్ధమునకే రియు
దురేని సాధ్యమైనంతవఱకు టఁబెట్టుకొని రము . ఆవలి
విషయముల మేము స

ఉ॥ కృతార్థుడఁగా ర్యము మాటలతోడఁ గాదు, దు
శ్శివ సము ♦ జేకురుదాఁక గుణంబురాదు, నీ
త్తఁ పక స ♦ మీహిత వైరివిదారణక్రియా
యత్తుడవై నృపు ♦ లఁదఱి దోడ్కొనిరమ్ము పోరికిన్॥

ధామే—శూరవర్యులారా! మీయిష్టానుసారముగ వర్తించెద. సెలవుఁ
బుచ్చుకొనెదను.

మ॥ అరులం గై వనమాచరించెద ! నసా ♦ ధ్యై నచో సామవా
కృరిణామమ్మలతోడ నీతిపథముల్ ♦ వాక్రుచ్చేదన్, దాసమా
ర్తురు శాంతంబువహింపకున్న ఘనశ ♦ త్రువ్రాత విచ్చేదనా
చరణ ప్రాభవ హేళిఘాతములచే ♦ సర్వంబుఁ జక్కంబడున్॥ 26

నిష్క్రమించును)

పాపా—విజయరామరాజు చెంత లంచపుఁగసపుమేసిన హైదరుజంగు
బుస్సినీ సంధికంగీకరింపనీయఁడు. దమ్మనగారి కార్యనిర్వహణ
ములో నెట్టితోప ముండ నేరదుగాని పగతురుమాత్ర ముచితా
నుచితజ్ఞానశూన్యులు. ఫలితాంశ మచిరకాలమున ఘోర
సంగ్రామ సంఘటనమె యనితోచుచున్నది.

వెంగ—విసుగుతో అట్టులైన దన్నున్నగారిచే సందేశము నేలపంప
వలయును

రంగా—తమ్ముడా ! మనము శక్తికొలది పాటువడుదము. అదృ
ష్టము దైవాధీనము. పాపారాయా! పరాసుదొరగారి వద్ద
నుండి యొకమత్యవార్త వచ్చువఱకు మనము వృథాగఁ గాల
క్షేపముఁ జేయఁదగదు. యుద్ధపరికరముల నాయత్తపఱచి
దూరస్థలమున న్న సైన్యమును రప్పించి బురుజులఁ గోటల
బాగుచేయించి యు మనకు మనమందఱము సర్వసిద్ధముగ
నుండవలయును. ఈసంక్షోభ మయమున వెంగళరా
— వివాహము నాపుటయె యుక్తధర్మము.

పాపా—కాలము నన్కడగినస్థితిలో లేదు. విరోధు యెదు మోస
ముగఁ బ్రేరబడుదురొ మనము కాచికొనవలయును. వివాహము
నాపుటయె నాకభిమతము.

వెంగ—అన్నయ్యా! ఇపుడు వివాహము ముఖ్యముగా నాపనగును.
ఏలయున

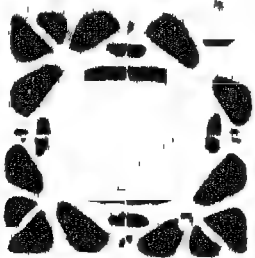
|| లలితగుణాభిరామ జయ ♦ లక్ష్మీ స్వయంగ్రహ యోగ్యశీలయై
యలరుచునుండె; నాయువిద ♦ హస్తముఁ గైకొన రామరాజెదన్
దలఁచుచు నున్నవాఁడు నను ♦ దక్క మతోక్కని స్వీకరింపదా
చెలువ, వివాహకార్యమును ♦ జేయఁగవచ్చు రణాంతమందునన్ ||

రంగ—సోదరా ! నీయభిమతమునకు దైవ మనుకూల మగునుగాక.
నీయాహా ఫలవంతమగుఁగాక. మనము మిగుల జాగరూకులమై
ప్రవర్తింపవలసినయదనిదియె. నీవు కొందఱు గూఢచారులను
రాజమహేంద్ర వగమునకు విరోధుల రహస్యములఁ దెలిసికొని
వచ్చుటకుఁ బంపి సైనికులందఱును సాయంకాలమునకుఁ గోట
చెంతకు వచ్చునటుల నాజ్ఞాపింపుము. మేమింతలో నాయుధశా
లలు కోటబురుజులు చూచి వెంటనే వచ్చెదము. పాపారాయా!
పోదమురమ్ము.

పాప—రాజా! దయచేయుఁడు. ముం దీయాయుధశాలలోనికిఁ
బోవుదము.

అందఱునిష్క్రమింతురు.

ది పథన

శ్రీ రస్తు.

పాపరాయనిర్వాణము

ద్వితీయాంకము.

విజయరామరాజు ప్రవేశించును.

విజ—ప్రయత్నము చేయఁగఁజేయఁగ నిప్పటికి బొబ్బిలివారిని సాధింప నవకాశము చిక్కినది. బొబ్బిలివారిపై నాకుఁగల క్రోధము మితిమీరినది. వారలొనర్చిన తిరస్కృతులు, సాహసములు, దుండగములుసహించి నాయాగ్రహమింతవఱకుఁ జంపుకొంటిని. బొబ్బిలిసంస్థానమునకంటె నాసంస్థానమన్నివిధముల నభివృద్ధిలో నున్నది. నేనెప్రతిఘటించి బొబ్బిలిరాజ్యముపైకి సంగ్రామమునకు సిద్ధపడువాఁడనెగాని నేటివఱకు దేశమునంతయు మహమ్మదీయులు పాలించుచుంటచేతను, సామంతులతగవు ప్రభువులే తీర్పవలయునను నియమముంటచేతను ఇంతవఱకు నాసంకల్పము నెఱవేఱదయ్యెను. ఇపుడుత్తర సర్కారులు ప్రేంచి వారి వశమైనా. వారిపక్షమున సర్వాధికారములఁ బడసి బుక్కి - హైదరు - ను వచ్చియున్నారు. ఏసంస్థాన మెటుల యగులఁ బడిపోయి యి రాజెటుల నశించిననేమి? వారలకుఁ గావలసినది ధనముమాత్రమే. ననే లంచమపేక్షించి హైదరుజంగు బొబ్బిలి నెటులేని నా - ముఁ, - ంతునని వాగ్దానముఁదేసియున్నాఁడు. బుస్సీ హైదరుజంగు - మించి పోవువాఁడు కాకిపోవుటచే నాసంకల్పము ఫలించినది. ఎంతశ్రమయైనపడి బొబ్బిలినిజయించి విజయనగరరాజ్యముతోఁ గలుపవలయును. విరోధి బలవంతుఁడై సరిహద్దులలోనుండఁగ నుపేక్షింపరాదు. బొబ్బిలిని గారణాంతరములు కల్పించి ముట్టడించువారును, తదనంతరము నాకొసంగువారును పరాసువారుగాన

నాకీర్త్యపకిర్తులువారివి. ఫలితము నాయది. రంగారావు బుస్సి
దొరవారిదర్శనమునకు రాకపోవుటయే నా ప్రయత్నమునకు
సహకారియైనది. బొబ్బిలికిఁ బంపఁబడిన పరిచారకునివలన
నేమి వార్తవచ్చెనో తెలిసికొని యనంతర కర్తవ్యము నిర్ణ
యింతుఁగాక. ప్రకాశముగ ఎవరురా! అక్కడ! హైదరు
జంగునవాబుగారివద్ద కేగి నేను దర్శనమునకై వచ్చినని
మనవిఁ జేయుము.

(నేపథ్యమున చిత్తమటులె యొనర్చెదను.)

విజ—మహమ్మదీయులు స్తోత్రప్రియులు. ఎంతస్తోత్రమొనర్చిన వారంత
వశమగుదురు. కార్యార్థి కిదియొకమార్గము.

నేప దేవా! దర్శనమునకు రావచ్చునని సెలవిచ్చిరి.

విజ—మంచిది. నీపనికినీవుపోమ్ము.

నిష్క్రమించును

* రంగము- హైదరుజంగు సభాభవనము. *

భటుఁడు, విజయరామరాజు ప్రవేశింతురు

హైద—ఐతేబొబ్బిలిగడి యిస్తామని యిట్లు శెప్పారాలేమా.

విజ—మీయాజ్ఞాపత్రముం . . . రావు ఆగ్రహారగ్రుండై
బొబ్బిలికొటను బొందిలో బ్రాణమున్నంత
వలకు వశముచేయమనియుఁ దుచ్చప్రాణముల కాన
నయలకు దాస్యము చేయమనియు మీరందఱొక్క
పెట్టున స్థూల ముట్టడించినను లక్ష్యములేదనియు మేఘగం
భీరస్వరంబున దిక్కులుమారుమోయ కత్తిజలిపించుచు వాకొన
సాగెను. ఇది తగదని రంగారావుగారిని మందలింపఁబోవ వె
గళరాయఁడు కత్తిఁగైకొని నన్నుఁ జంపవచ్చెను. పాపారా

యఁడు వారింపకున్న నీసరికి గతించియుండును. అంతటో శాంతింపక వెంగళరాయఁడు బొబ్బిలిరాజ్యము బుస్సికి హైదరుజంగులకు వశముఁగానీయము. నీ విటనుండఁదగదు పొమ్మని కత్తి వినరివెచ్చెను.

హైద—యెంగళరాయఁడు బోత్ బహద్దాష్ వుండాడు. ఆయనికి యుద్దెంలొ శిచ్చచేశి నొకరిసేపిచ్చాలా! ఆయన్ని మాది. తాఖీద్ అంటే యేమిలక్షణంలేకుండావుంది. సచ్ బోలో! కోట మాకీ హుకుంశూచీ యిస్తాం అన్నారాలేదూ? యియ్యకపోతే తగినపని అవుతుందీ అనిచెప్పావూలేదూ! క్యా.

భటు—కోటను విడువమని గట్టిగ తాయుగ్రుద్దిచెప్పిరి. విజయ వారాజుగారన మీరన బుస్సిదొరగారన వారలకించుకేనియు లక్ష్యములేదు. మీయాజ్ఞను వారు మాటలతో బాటించెదరా! మీరలనిన వారలకేమేని లక్ష్యముకలదా?

హైద—లష్కరిష్కరి బెటికి తెప్పిస్తా దెఖో. హైదర్ జంగ్ పేరు శెప్పే బొబ్బిలివాండ్లు గడగడ వనికిస్తా శూడు! బొబ్బిలికోట యిజయరాంసాబ్ కి యియ్యకపోతే యేమివుంది? తెలింగీదేషం అంతా మాదీసర్కార్ క్రిందవుంది. మూకి స్వతంత్ర జాస్తీవుంది. జిల్దస్తీ చేస్తా. అడ్డం యేమివుంది. యిజయరామసాబ్ రావాలా యిషారణ తెయ్యాలా! (చూచి బోత్ ఖుషి యిజయరాంసాబ్ వస్తూనా బెటా మహారాజ్ బెటా.

జిజ్ఞ—శూరుండి పరిచారకా! బొబ్బిలి పృత్తాం. కోటను రంగారావు మొదలగువారు విడచి మనము జేసెదమనిరా? లేదా?

భటు—కోటను ముమ్మాటికి విడువమనిరి. అంతటో బోక సందేశ మేల తెచ్చితివని దురుక్తుల్లాడిరి. వెంగళరాయఁడు నన్ను జంపబెకివచ్చెను.

విజ—బౌరా! బొబ్బిలివారల యహంకార మింక నంతరింపలేదా! ఈ పరిచారకుఁడు వీజయరామరాజుగారి బంటనియు బుస్సిదొరగారి దూతయనియు నెఱింగియే వెంగళరాయఁడు చంపబోయెగా! ఏమి కాలవిపర్యాసము. ఇవి యంత్యకాలపుబుద్ధులు.

ఉ॥ పొంగకు పొంగకోయిమది ♦ బొబ్బిలిరాజ్యము సుంతలో నమి ద్రంగమొనర్చెదన్, విజ ♦ రామనృపాలుని శక్తినీవు చూడంగల వేలరిత్తగ జ ♦ డత్వముఁదాలించి పూన్కిఁజూపెదో వెంగళరాయ! నీవు విల ♦ పించుదినంబులు రాకపోవునే॥ 1

హైద—కోపముతో పౌజు లడాయకి తయ్యార్ శెయ్యాలా! నాకీ హుకుం జవాన్కి హుకుం లష్టెం శెయ్యకుండా బొబ్బిలివాండ్లు బేఫికర్ మీద వుండారు. వాళ్లది కోట మట్టికిమట్టి దుమ్ముకు దుమ్ము శేసి నాది తడాఖా శూపిస్తాన్. వాళ్ళకి షంగతి బుస్సి మహారాజ్ కి శెప్పి జెలు పెట్టిస్తాన్! తమాషాదేఖో.

భటు—మీరీతప్పునకు క్షమించిన బొబ్బిలివారలు మనల నిలువ నీయరు. మీచిత్తము.

హైద—నువు మాకి శెప్పాలావద్దు. బొబ్బిలి మా మైన్న జల్దీపడుతుంది. వాంళ్ళకి గిమ్మ వస్తాను. తెలింగీ దేశం పమునా బుస్సిమహారాజు కారం మస్తావుంది. బుస్సి నాదీమాటలో వుండా వా! ఈషంగతి హుజూర్ బుస్సి కి చెప్పి వే.

భటు—సెలవువుచ్చుకొనెదను. నిష్క్రమించును

విజ—చూచితిరా! బొబ్బిలివారి స్వాతిశయము. తాము వచ్చిన సంగతి విని దర్బనమునకు రాకపోవుటయుఁ బ్రత్యర్థులతోఁగలసి రాజద్రోహమునకుఁ బాలుపడుటయుఁ గాక మనపరిచారకుని బంపినను బొబ్బిలిరాజ్యము మాకు వశముఁజేయవలయునని

తెలిపినను రంగారావితవటకు వచ్చియుండెడు. ఔరా! ఎంత తిరస్కారస్వభావుడు.

హైద—తిరస్కారం గిరస్కారం హైదర్ జంగ్ సాహెబ్ తెప్పిస్తాడు—
దేఖో. విజయరామసాహెబ్! రంగారావు యింతా హామీవుంది
వాడ్కి పైన్నెం ఎంతావుంది. గడీయెంత పెద్దావుంది.

విజ—స్వామీ! బొబ్బిలికోటనలువెపులలో నేటుచూచినను నాలుగువం
దల గజములు పొడవుగలది. నాలుగువెపుల నాలుగు బల
వంతములైన ఋతుజులు దృఢములగు ద్వారములుకలవు. చుట్టును
మిక్కిలిలోతుగల యగడ్డకలదు. ఆకోటనెప్పుడు గాలకింక
రులకుఁ దీసిపోని నాలుగువేలమంది వీరభటులు రక్షించు
చుందురు.

॥ నాలుగువేలసైనికులు ♦ నాలుగు వెపులఁగాచియుండ ని
ర్వేలసమిత్తు శావిడుడు ♦ వెంగళరాయఁడు వైరినారి పాం
చాలుడు పాపరాయఁడును ♦ సౌఖ్యముఁగూర్చుగ రంగరాయభూ
పాలక బాహుపాల్యమయి ♦ బోసిలు బొబ్బిలిగెల్వ శక్యమే॥ 2

హైద—యిజయరాంసాహెబ్ తుం దివానావుండావు. నీది మనస్సులో
రెండు నిమిషముల పోటులేదు. నాలుగుయేలాసైన్నెం కీ
భంపడ్తావు. తాండ్రపాపయ్య యెంతావస్తాడు
వుండాడు. బొబ్బిలిగ వెంత పెద్దావుంది. రంగారావు బలం
యెంతావుంది. మనకీ ఫ.

విజ—తామిమ్మిల సెలవీయకుడు. బొబ్బిలి నాలు వేల సైనికులుగల
సంస్థానముగదాయని చులకనగాఁ జూడఁ జూడఁ. అంతకు
నాలుగురెట్లు పెద్దసంస్థానముఁ గలవాడనయ్య నంతకు నాలు
గురెట్లు సైన్యముఁ గలవాడనయ్య సరిహద్దులలోనుండి
వారల బల పరాక్రమ పోరుషాదు లామూలమెఱింగి యుంట
చేతనే నేటివటకు వారొనర్చిన ద్రోహమునకు శాంతించితిని.
ఇంతియగాక మఱియొక విశేషముఁగూడఁ గలదు.

సీ॥ వైరిమత్తద్విప ♦ పంచాననుడు చెలి
 కానివెంకయ్య కా ♦ లూనినిలువ
 అరిరాజతిమిర మా ♦ ర్తాండుండు మెగళ
 రాయండు కదనవి ♦ క్రమముజూప
 విద్విషడ్జలధర ♦ విలయానిలుడుదమ్
 నాహ్వయుం డతులశౌ ♦ ర్యంబు నెఱపఁ
 బరిపంధి శంబర ♦ పటల శార్దూలుండు
 తాండ్రపాపయ రణ ♦ స్థలి వసింపఁ

తే॥ గీ॥ బ్రథిత రిపుసైన్య జలనిధి ♦ మధన పృథుల
 మందరాద్రియనందగు ♦ మహితమూర్తి
 రంగరాయండు కదనభా ♦ రము వహింపఁ
 బ్రతిఘటింపఁగ శక్యమే భవునక్తెన॥

హైద—విజయ్యరాంసాబ్ తుం బడాపిటికివాడూ వుండావు. నీ
 దైరెం లేదు. శౌరెం లేదు. బొబ్బిలివాంళ్లకి బయంపడ్డావ్
 యెందుకు. హైదరుజంగూ సాహెబ్ నీకి ఉప్పర్ ఉంది. నువ్వు
 పిచ్చివాడూవుండావ్. దైరెం జరా తెచ్చు.

విజ—మీరిటులఁ జెప్పచున్నను బొబ్బిలివారిని జయించుట నాకసా
 ధ్యమని నాకుఁ దోచుచునేయున్నది. కాన యింతవఱకు
 నేనీప్రసక్తిఁ బెట్టుకొనఁజాల . రంగారావు నాకంటె ధన
 మెక్కుఁజొసంగి మిము కంటె నచో నన్నుఁ బరిత్యజింతు
 మో! అయత్నము విఫలమగునేమో యనిసం
 యమును.

హైద—మహారాజ్ తురకబిడ్డకి నాల్కవహటివుంది. రెండులేదు.
 దెఖో పాణంశేస్తాక్ కత్తిముట్టుకొన్ని మాలల్లాతోడు
 నీకియిడిచీపెట్టితే వుంది. నైతో సువర్ కాఘోష్ఠిన్నట్టూ
 వట్టూవుంది. నాదీ తాఖిద్ శూడక నాదీదర్శనంశెయ్యక నాదీ
 జవాని సంపబోయిన బొబ్బిలివాంళ్ళపైకి నాదీ దయ యట్లా

పా పా రాయ నిర్యాణము .

వస్తుంది. నీకీ ఆపందేహంవద్దూ భాయి. ఆంధ్రదేశం పైనా
మాకీ సాతంత్రం అంతావుంది. మాకీ అడ్డంలేదు.

విజ—దేవా ! బాసఁ దప్పవద్దు. మీరు విరోధుల కించుకేసుయుఁ
జనువీయవలదు. అది రాజనీతికి విరుద్ధము. తప్పకరంగారావొ
లేకదూతయొ రాకపోడు. అప్పుడు మీరు గంఠము వహిం
చిన నన్నియు సాధ్యమగును. (ముందునకుఁజూచి ఎవఁడో
యోధుఁడు వచ్చుచున్నాఁడు. బహుశః రంగారావుగారి ప్రతినిధి
కావచ్చును. మీదర్శనమునకే వచ్చుచున్నాఁడు.

హైద—ఎవఁడో కొత్తమనిషీ వుంది.

(దామెగదమ్మన్నప్రవేశించి అకటా ! ఆంధ్రదేశమున కెంతటి
దురవస్థపట్టినది. రాజులకై మృత్యుములేదు. జాత్యభిమానము
లేదు. పౌరుషాగ్ని చల్లారినది. మాతృదేశేష్టమంతయుఁ బాశ్చా
త్యుల హస్తగతమైనది. మనము వారలచేతి కీలుబొమ్మలమె.
ఇఁక నెక్కడి స్వాతంత్ర్యము. ఎక్కడి విక్రమము. సర్వము
మాటిపోయినది.

! చాళుక్యావనినాథ వికామకళా ♦ జాజ్వల్యమాన ప భా
జా గామాలిక లు, కతి మహీ ♦ శ పా జ్య సామాజ్య ల
క్షీలీలావిభవంబు శాం , ద్వదం ♦ ఘ్రీద్వంద్వ సంసేవన
వాలోలాత్ముల నాంధ్రపుత్రుల మదం ♦ బా! యెట్లురక్షించెదో॥ 4
దేశీయుల జీవితములు పరహస్తగతములైనవి. ఇఁక బూగ
విచారముతో నేమిపని. నాసందేశకార్య నిరర్థింతుఁగాక
హైదరునుజూచి ఆదాబ్. సర్కార్ !

హైద—మీది యేషంస్థానం. మాకచ్చేర్కీ యెందుకు వచ్చావు.
క్యాకాం.

వారి దూతుడను. విజయరామరాజునుజూచి విజయరామ
రాజా! నీకున్న దాండ్రపాపారాయడు వెంగళరాయడుగారలు
వేటొకసందేశమంపిరి.

విజ—బొరా! రంగారాయని సాహసము. బొబ్బిలి రాజ్యవినాశన
కాలముదాపరించినను రంగారా వింతవటకు మేలుకొనకయు
న్నాడు. ఇంకను సందేశములతోఁ గార్యములు సానుకూల
మగునని తలంచెను గాబోలు. ఆతరుణము తొలంగిచాలకాల
మైనది.

దమ్మ—విజయరామరాజా! బొబ్బిలి రాజ్య వినాశనకాలము దాప
రించినదా! ఒకవేళనంతటి ప్రళయమె జరుగునేని విజయనగర
రాజ్య నాశనకాలముఁగూడ దాపరింపకపోదు. ఊటక ధర్మము
తొలంగి భాషింపకుము.

హైద—బొబ్బిలిదొరా! మీకీ మీ లడాయియెందుకు పంగతిశెప్ప.

దమ్మ—తనలో లంచపుఁ గసవుమేసిన యిహైదరుజంగు విజయ
రామరాజు పక్షము నవలంబించుటలో నాశ్చర్యమేమున్నది.
ఈదురాత్ముడు సంధికుదురనీయఁడు. విజయరామరాజును
బద్ధనాయకవీరులు ప్రాణములతోవిడువరు. ఇప్పుడు నాసంశ
ము దెల్పఁజనదు. ప్రకాశము మారాజగారు తమసందేశ
మును బుస్సిదొరవారిము. పుమనిరి. స్వతంత్రబుద్ధియు
నధికారము గూడ నకెకలదుగదా!

విజ—అ బుస్సిదొరగారు వచ్చుచున్నారు. సందేశముదెల్ప
మొ

దమ్మ—విజయరామరాజా! నీకేల యాయప్రస్తుతప్రసంశ. తటస్థ
ముగ నుండలేవా!

బుస్సి—ప్రవేశించి వీరముపై నాసీనుడగును.

దమ్మ—అయ్యా! సలాములు.

బుస్సి—చూచి ఎవడవునీవు. ఇచటికేలవచ్చి నాడవు.

దమ్మ—నేను బొబ్బిలివారి దూతను. వారు తమసన్నిధిలో, గొంగతుల విన్నవింపుమని చెప్పిపంపిరి. విన్నవింప వచ్చితిని. తమదర్శనమునకు రాకుంటచే రంగారాయని మీరలు స్వతంత్రునిగ భావించితిరి. అదిమిక్కిలి యక మము. వారునేటికిని మీకు విధేయులె.

బుస్సి—మాకు విన్నపములతో, బనిలేదు. మాదర్శనమునకు రంగారావు రాక యెప్పుడుమానెనో తిలింగదేశముపై సర్వస్వతంత్రముగల మమ్ము నాడె తిరస్కరించినటుల భావించితిమి. మాపరిచారకు నెప్పుడు తిరస్కరించెనో యప్పుడె మాయుద్దేశము స్థిరపడినది. బొబ్బిలికోటను మీప భువు విడచెనా? ఇంకను విడువలేదా!

విజ—మాటలతో విడతురా! నువ్వులునూనె నిమ్మనిన విచ్చునా!

దమ్మ—స్వామీ! ఆవిషయమె రంగారావుగారు మనవిచేయు మనినది.

సీ॥ అసామి వానా రంమగుట నాదుద
కేనురాఁ జాలననియె
వలసినయం క సంగెదముగాని
పురమును యరుగమనియె
భిజయరామాఖ్యు బా బ్బిలిక
దమపాటివారికిఁ దగనిన
బూర్వార్జితములైన భూముల విడనాడి
పొమ్మనుటలు మీకుఁ బోలదనియె

తే॥ గీ॥ ఓరువంగలేక యెవడొ యే దోవచింప
నాలకించుట మీకు న నర్హమనియె

గొలఁది తప్పన కింతటి ♦ కోపమంద

నేల? మాటోపముల క్షమి ♦ యింపుమనియె॥

5

ఇదియె రంగారాయని విజ్ఞాపనము.

విజ—పనిలోని పనిగ నన్నఁగూర్చి పాపారాయఁడు వెంగళరాయఁడు తెలిపిన సంగతులుగూడ వాకొనుము, ప త్యుత్తర మవసర మేని యొసంగుదును.

దమ్మ—యుద్ధమేయగుట నిశ్చయమేని పాపారాయఁడు నీర క్తమును బొబ్బిలిరాజ్యములోఁ బ్రవహింపఁజేసెదనని చెప్పుమనెను. వెంగళరాయఁ డీదురాశకు లోనై బాణాపాయమును గల్పించుకొనకుమని నీతి గఱపెను.

విజ—ఈపాపారాయని బెదరింపులకు వెంగళరాయని ధర్మశాస్త్రము లకు నేను వెఱచువాఁడనుకాను. ఇదియే నావాండ సందేశము.

బుస్సి—బొబ్బిలివారిని క్షమింపవీలులేదు. మఱచితిమి. మాయాజ్ఞోల్లంఘన మాచరించుటయెగాక మాదూతుని పరాభవించిన వారల మేము క్షమించునంతటి సమర్థులమా?

దమ్మ—దూతను పరాభవించుట రాక్షస విరుద్ధమని మాబొబ్బిలి ప్రభు వెఱుంగనివాఁడుకాఁడ తుండేమేని వాక్పారుష్యము వెల్లడింప వెంగళరాఁడు యుక్తుతనముఁ గనఁబఱచెనేమో. ఈగారావు మీ ల్లంఘనము నాచరించువాఁడుకాఁడు. దీనిని ధీనము నందుంచుకొనుటయుఁ గప్పములఁ దీసికొనుటయు నియతకృత్యము. ఈయుభయ నిబంధనములకు మేము లోబడెదము. మమ్ము మన్నింపుఁడు.

బుస్సి—మీయందు మాకు ద్వేషముఁగలిగిన కారణము లిదివఱకె వాకొని యున్నాఁడను. కావుననే మాకు విధేయుఁడైయున్న

విజయరామరాజునకు బొబ్బిలిరాజు ము కౌలునకొసంగదనని
వాగ్దానముఁ గావించియున్నాఁడను. ఇక సందివాక్యము లిట బని
లేదు. మాయాజ్ఞాపకారము రంగారావు బొబ్బిలికోటను విడచి
పెట్టెనా లేదా!

హైద—హుజూర్ సాబ్ రంగారావు జాఫరల్లాకి ప్లేహం శేసిమన్ని
అధికారాన్ని మోషంశయ్యాలా అని బడాబడా ఖుషి శేసి
వుండాడు. మీకీయూద్ లేదూ!

దమ — స్వగతము సంది సర్వవిధముల భగ్నమైనది. నేనిక
శాంతము వహించిన ఫలములేదు. ఇక రక్తనాశముల నుడి
కించుచు హృదయమున నాగక విజృంభింపనున్న నాసహజ
పరాక్రమము ప్రకటింపవలయును. ప్రకాశముగ బుస్సిదొరా!
పూర్వార్జితమైన బొబ్బిలికోటను రంగారావుగా రేలవిడచిపెట్ట
వలయును.

బూసి—ఏలయన, విజయరామరాజునకుఁ బట్టాభిషేకము చేయుటకు.

శ్చ—ఏమీ! బొబ్బిలి రాజ్యమునకా! విజయరామరాజు నా!
జేయుటయా! బాపురే! యేమిసాహసము.
బొబ్బిలి, డ్డై నొక పద్మనాయకవీరుఁడు కొనప్రాణముతోడ
నున్నను కలనైన య ర్యము సాధ్యముగాదని తలంచుము.

సు॥ అరిరాట్కంధర నిర్గళ ద్రుధిర ♦ రాసార సంపూర్ణమై
ధరణీమండల మొప్పులేదు, రిపుకాం ♦ తా బాపి రాజు లో
రురులై పాటంగలేదు, సర్వదిశలు ♦ సంక్షిప్తమైనది లే
దరరే బొబ్బిలి రామభూపతికి మీ ♦ రర్పింతురేముందుగన్॥ 6

జ—బొబ్బిలిని సాధించుటనిజముగ నీవుచెప్పినటుల్దుర్బటమే. అగు
గాక. మేముమాత్రమేకదీక్షతో మీకోటవశముఁ జేసికొనక
మానము.

దమ్మ—అసహనశీలా! విజయరామనరపాలా! నీయసంగతాలాపముల ముగింపుము. నీ బుద్ధులు నీదశకు స్థితిగతులకుఁ దగినవికాల్పసి కాన నావిజ్ఞప్తి వినుము.

చ॥ యననపరాసు సైన్యనివ ♦ హంబులరక్తము క్షత్రసైనిక ప్రవరుల మాంసఖండములు ♦ భండనభూమిని బాటజల్లిభూతవితతిఁ దన్ననెంచితిమి ♦ ధైర్యముఁగల్గిన బంటని మా యవసరమందుఁ దోడుపడు ♦ మా! సుకృతంబగు రామభూపతీ॥

విజ—ఓయీ! పొంగి పడకుము. నీగర్వోక్తులకు, బొబ్బిలి రాజ్యమునకు, నవసానదివసములు సమీపించినవి. మావంటయింటి కుండేలువయ్యు మీజీవితములు మాయఁజేతిలోనున్నవని యెఱింగియు నేల యనవసర పారుష్యములకుఁ బాల్పడెదవు. ఇది విజయరామరాజుతోఁ బ్రతిఘటించుటకాదు. దేశదేశము లోక్రమించి యాంధ్రరాజ్యమున బాపుటా యెత్తిన పరాసువారితోఁ బోరాటమని తెలిసి భాషింపుము. మహమ్మదీయుల సామంతుల మైనపుడాడిన యాటలనన్నింటి నిపుడుగూడనాడఁ దలంచుచున్నారు కాబోలు. ఆయాటలు సాగుదినములుపోయి చాలకాలమైనది.

ఉ॥ సంగరరంగభాగముల ♦ క్షత్రియసైనికులొక్రమించి, “ఓ వెంగళరాయ నిల్వమిట, ♦ వేంకటరంగనృపాల పోవకం చుం గరవాలధారలను ♦ జూపెడికాలము వచ్చుచుండఁ గంగొని యెవ్వఁడడ్డు రుచునోకదనంబు చూచెదక॥ ౧౮

దమ్మ—ర్యాసహిషా భావా! విజయరామా! నీవు వంచకన్య, పుండ్రు నీలంచపుంగసవున. కానపడిన హైదరుజంగు మాయామయుఁడు. మీమొగంబులఁజూచి మాటలాడుటకంటె ననుచితము వేఱుండనేరదు. బుస్సెవైనకు మరలి. దేవా! నావిజ్ఞాపనముఁ జిత్తగింపుడు. బొబ్బిలికోట విజయరామరాజున కొసంగవలయునని మీకుఁదలం పున్నయెడ విజయనగరమువారి

కిని బొబ్బిలివారికిని యుద్ధమునియమించి గెలిచినవారల కోడిన వారు రాజ్యమునొసంగునటులఁ జేయుఁడు. ఇదిధర్మమార్గము. మీరొక వేళ బలవంతముగ బొబ్బిలిరాజ్యము విజయరామ రాజున కొసంగినను బద్ధనాయకవీరు లాతనికిఁదక్కనీయరు.

హైద—నీదీ మాటా బడా ఝాటామాటా వుంది. విజయరాంసాబ్ తప్పు శైయ్యకపోయినా లడాయి చేయించాల శెప్టావ్. నీది మాటాకానూకాకాదు.

స్ని—విజయనగరము వారికి బొబ్బిలివారికి యుద్ధములఁగల్పించి వినోదములఁ జూచుటకు మేము రాలేదు. మాకువిధేయులు గాని నృపుల వెడలఁగొట్టి దేశము స్వాధీనముఁ జేసికొనుటయందు మాకు సంపూర్ణస్వతంత్రముకలదు. ముందు బొబ్బిలికోటను విడచి రంగారావును మేము చూపినస్థలమునకుఁ బంపి మన్ని చెప్పము. పరులతోఁగలసి రాజద్రోహము చేయ నెంచుటయు, సామంతుఁడయ్యుఁ గప్పము నొసంగకపోవుటయుగాక దర్శనము నకు సైతము రాకుండుట, మాభటుని పరాభవించుట లోనగు దోషములు గావించిన రంగారావును క్షమింపవీలులేదు. నేను బలవంతుఁడనని రంగారావు విజ్ఞప్తిగచున్నాఁడు. ఆబల మేమో కనుగొనువట పట్టుదల నేను వదలఁ జాలను. ఇపు డేని కోటవదలకున్నచో సంస్థానమును రూపుమాపెదము.

దమ్మ—చెవులుమూసికొని ఎంతటి కఠినవాక్యములు వినఁగలిగితిని. తనలోగ్గి ఈబుస్సిదొరయు హైదరుజంగుతో టు విజయ రామరాజు వలలోఁ బడినాఁడు. వీరిరువురు బొబ్బిలిరాజ్యము విజయరామరాజునకుఁగట్టిపెట్ట సిద్ధసంకల్పులై యున్నారు. వెలమ వీరులు వీండ్లబెదరింపులకుఁ బ్రాణముబాయుటకు జంకువారు కాకు. అక్కటా! భావికార్యవిధు లెటుల జరుగనున్నవియో నే నింకను శాంతమును వదలఁదగదు. (ప్రకాశముగ దేవా! బుస్సిదొరా! తాము పక్షపాతము వహించుట యుక్తముకాదు.

మనవివినుఁడు. సర్కారునకొసంగవలసిన పన్నులన్నియు నేఁడె
యొసంగుదుము. మిమ్ముదర్శింపని హేతువు సకారణముగ రం
గారావుగారు నివేదింపనున్నారు. మహమ్మదీయులతోఁగలసి
మేము కుట్రలుచేయుచుంటిమనునది యసత్యము. మాశ్రేయ
స్సునుజూడలేని స్వార్థపరాయణులెవరో యిటులనివేదించియుం
దురు. విజయనగర సంస్థానమువారికిని మాకును జరకాలము
నుండి వైరముకలదు. తరతరములనుండి యది యవిచ్ఛన్న
ముగఁ బెఱుఁగుచున్నది. మావైరికి సంస్థానముగట్టిపెట్టి మాను
షము తొలగింపనేలయత్నింతురు! ఒకవేళ బొబ్బిలిరాజ్యము
బలవంతముగ మీరు విజయరామున కొసంగినను బొబ్బిలిగడ్డ
పై నొక వెలమవీరుఁడేని సజీవముగనున్న నాతనికిఁదక్కదు.
ఇది విజయరామరాజు మరణమునకై వచ్చినదేయని యాతఁ
డును మీరు గ్రహింపకుంట చిత్రముగనున్నది.

చ॥ పరహిత పద్మనాయక నృ ♦ పాలక పౌరుషతైలధారచే
స్ఫురదురు కాంతిమంతమగు ♦ బొబ్బిలిరాజ్య సమాఖ్యదీప మ
బృరపడి రామరాజశల ♦ శంబు గ్రసింపఁగనుండఁ దావకా
దరపరిణామమే విధివి ♦ ధానముగాఁ బురికొల్పుచుండఁగన్॥ 9

ఆర్యా! మఱియొకవిజ్ఞాపనమును సావధానులై చిత్తగింపఁ గోరె
దను.

తే॥ గీ॥ వలసినంత ధనంబీయఁ ♦ ము

సైపుఁ డ ♦

విజయనగర

ముసఁగెదరే రంగ ♦ రాయపతికి॥

10

విజ—ఓరీ పరవంచనప్రవీణా! విజయనగరరాజ్యమున కాసపడుచు
టివా? ఆత్మనాశనమునకు విచారము నొందుటకు మీరు పర
రాజ్యమునకుఁ బ్రయత్నించుచున్నాఁడవు. ఈ యనుచితసందేశ
ముఁ దెచ్చిన నిన్నుఁజెండాడినఁగాని నాకోపము చల్లారదు.

ఉ॥ బంధుర భోగభాగ్య విభ ♦ వప్రభవంబగు నాదురాజ్య సం
బంధముఁ గోరువంచకునిఁ ♦ బ్రాణముతోఁ జననిత్తునే? భవ
త్కంధరనాథముకాదునిమి ♦ ఖడ్గకుమారికి వెల్మర క్తపుక
గంధముఁబూసి దోర్మ్యగికిఁ ♦ గల్పనఁజేయుదు విక్రమాంకముక॥

కత్తిఁ ద్రిప్పచుఁబైకిఁ బోవును

దమ్మ—బొబ్బిలిరాజ్యమున కాసపడి యనుచితభాషణము లాడినపుడె
వీనినిఖండింపవలసియుండ సందేశభంగమగునేమో, యని యపు
డూఱకయుంటిని. ఇప్పటి కాయనుమానముఁగూడ తీతినది.
కౌవున స్వతంత్రముగ విజయరామరాజును మందలించి నా
పరాక్రమము బుస్సి హైదరుజంగునకుఁ జూపుదునుగాక.

మ॥ అతులక్రూరశితాసిపాతమునదు ♦ ప్టా! నిన్నుఖండించిమ
ద్రతసంపూర్తినొనర్చి, బొబ్బిలికిఁకా ♦ బ్రాప్తింపఁగానున్న దు
ర్గతినికాబాపెద ; విక్రమాధ్యుఁడగుశ్రీ ♦ రంగావనీభర్తకు
గుతుకంబు ఘటియించెదక నిలుపుమా ♦ కుక్షింభరాగ్రేసరా॥

(కత్తివిసరుచుఁబైకిఁబోవును)

బుస్సి—చూచి ముదుసలివాడైనను దమ్మన్న విజయరామరాజును
వెనుకంగఁకెయించుచున్నాఁడు. ఇప్పుడు నేనుపేక్షించితినేని
విజయరామరాజు గతించుటయే నిశ్చయము. ఇరువురకడ్డ
పోయి) రాజు లో ముద్దములా! ఆగుఁ డాగుఁడు.

విజ—మీ క్తి . . . నపు స . . . మృత . . . సర్వమున . . . బం
యందును.

దమ్మ—విజయనగరరాజ్యరమ వైధవ్య మనుభవింపకమున్నె!

విజ—నిన్నాప్రసంగమే చేయవద్దనినది. జాగరూకతతో మెలంగుము.

దమ్మ—ఛీ, పరులచాటునఁ జేరి ప్రేలుదువేల? బయటికిరమ్ము.

హైద—మీ , మీ లడాయివద్దని మహారాజ్ సాబ్ శెప్పాడులేదాః

మీ శెవికిపెట్టర్ ఎందుకు. కోడిపుంజులు పుండారు. మీకి హుజూర్ మాట లపెంలేదు.

దమ్మ—తనలో బుస్సిదొరవారు హైదరుజంగు విజయరామరాజు పక్షములోని వారనితేలినది. ఏకాకివగునేను మిన్నకుండక చేయునదేమున్నది. ప్రకాశముగ ధర్మమార్గవిధా బుస్సి దొరా! బొబ్బిలివారి ననుగ్రహింపవీలున్నచో నాప్రార్థనఁ బరి గ్రహించి క్షేమకరమగు ప్రత్యుత్తరము దయచేయుఁడు. నేను సెలవు బుచ్చుకొనెదను.

బుస్సి—మేము రెండు మాట లాడువారముకాము. విజయరామ రాజునకు బొబ్బిలిరాజ్యము పట్టాభిషేకము చేయవలసినదె. రంగారావు బొబ్బిలికోట విడచి పోవలసినదె. మాదర్శనము నకురాక పన్నాసంగక రాజద్రోహమున జోక్యముగలిగించు కొనినందులకుఁ ప్రతికృతిఁజేసితిమిమము. ఇక మార్పుజరుగదు.

హైద—మహారాజు బాత్ భోత్ అచ్చావుండింది.

దమ్మ—ఆర్యా! తగినంత తప్పలేనిది పరుల వంచిపడగదు. మాట లతోబొబ్బిలి కోట వశముకాదు. ఏల నిష్కారణముగా నుభయ సేనాప్రళయకాలమును గల్పించెదరు. నాప్రార్థనము నంకి రింపుఁడు. బొబ్బిలివారిని క్షమింపుఁడు.

బుస్సి—మేము నీతో ముందుగా నున్నాము. ఇది నిజము. తని నది. ముందు ముందే నల శిష్టము. ప్రోవనుబొమ్ము. ప సంగముతో మాకుఁ బ. మేమును బనిపాటలులేక తీతికూర్చుండలేదు.

హైద—దమ్మాయ్ సాబ్! మహారాజాసాబ్ అడిగేటది బహటివుంది నీవు శిష్టిది వహటివుంది. బేఫర్వాసాలించి హుజూర్కిసవాల్కి జవాబ్ బోలో!

దమ్మ— స్వగతము ఔరా! యీముక్తికిడి తురుష్కునకు విజయరా
మునిపై నింతయనరాని యభిమానముకలదు. కానిమ్ము.
కాలమునకు బద్ధుడనై మానావమానమును సహించితీరువల
యును. ప్రకాశముగ ఆర్యా! బొబ్బిలివారినిక్షమింపరా? అను
గ్రహింపరా!

బుస్సీ— కోపముతో మరల నీప్రసంగమును దెచ్చిన నిన్ననుగ్రహింపను,
క్షమింపను.

దమ్మ— స్వగతము ఔను! ఎటుల క్షమింతురు! పైత్యరోగికి బంధ
దార రుచించునా! ఆంధ్రదేశీయుల సర్వైశ్వర్యములు హరింప
మఱిగిన మహానుభావులకు రాయబారములు ధర్మపరిపాలన
ములు రుచింపవు. వారికి గావలసినది భేదనీతి యొక్కటియే.
దానితోనే ఖండాంతరములనుండి వచ్చి పాదుకొనఁగలిగినది.
ప్రకాశముగా ఓ విజయరామరాజా! నీవైన నావిజ్ఞాన నాల
కింపుము. నీకు బరాసువారి యాశ్రయ మపాయకరమైనది.
మనలో మనకెన్ని యంతఃకలహములున్నను బరులకు గుట్టు
తెలియ నీయరాదు. నేడు పరాసువారి సహాయముతోనీవు
బొబ్బిలిని జయింతువు. దానివలన నీబలాబలములు వారెఱింగి
తే పేషెద్దాపురమువారితోనో కలసి విజయనగరము ముట్ట
డింతురు. అపుడు నీగతి యేమికావలయును? చిక్కినంతవఱకు
నేశము నాకొ చుకొనునయే ని పరాసువా రెవరిని
బంధించెయలే నిన్నును బాగుచేయ మహామహులగు
సవామునే వారు పకీరులఁ జేసిరి. కాన పరాసువా యాశ్ర
యము వదలుము. బొబ్బిలి విజయనగర ములనుకూలముగనున్న
సృష్టికర్తయేని మనకు వ్యతిరేకము చేయఁజాలఁడు. నీవుగోదా
వరి సరిహద్దుఁజేసి కటమువఱకున్న యాంధ్రమండలమును నేక
చ్ఛత్రముగఁ బాలించుచున్నాడవు. పరాక్రమశాలివి క్షత్రియ
వంశ్యుడవు. ఏల నీకీభావదాస్యము — చేతిమీఁదుగ నాంధ్ర

దేశమును బరులపాలు చేయకుము. నామనవివినుము. నీసోద
రుడగు నాత్రిధ్నుడు పాలించుచున్నంతవఱకు బొబ్బిలి నీవు
పాలించుచున్నటులే ! ఏలమన కీభిన్నాభిప్రాయము.

విజ—దమ్మన్నగారూ ! మీవచనములు యుక్తియుక్తములె. కాని
కార్యము మిగిలినది. ఈశాంతము మీకిదివఱకె యున్న
బాగుండెడిది, ఇక మార్పుజేయ వీలుకాదు. బొబ్బిలికోట
వశముజేసికొనవలసినదె. రానున్నచిక్కుల నావల సవరించు
కొనవలసినదె !

దమ్మ—స్వగతము దురాశాపీడితుడగు విజయరామరాజునకు నాప
లుకులు రుచింపవు. హైదరుజంగుతో నించుక మాటలాడిచూ
చెద ప్రకాశముగ ఓ మహమ్మదీయా ! బొబ్బిలిసంస్థానమును
గరుణించుట యుక్తము. ఖండాంతరమునుండి వచ్చినను భరత
ఖండమున , స్థిరవాసమేర్పఱచుకొని మీరు భారతీయులైతిరి.
హిందువులలోఁ గొందఱు పవిత్రముగు తమ మతధర్మమునేని
పాటించక జాత్యైక్యము ఘటించి చిరకాలమునుండి పాదుకొని
యున్న యంతర్వైరములఁ బోకార్ప మీతో బాంధవ్యములు
సైతముఁ జేసియున్నారు. మాకవులు మీకుఁ గృతులనొసంగి
యున్నారు. ఈపరిచయము మఱచి మమ్ము పరాసువారిచేఁ
జంపింతువా ! నీవాంధ్రదేశమునఁ దరతరములనుండి జీవించు
చుంటివి. పరాసువారో జల సైతము దొరికినంతవఱకుఁ బీల్చి
మడుగులోఁ తూనటుల భరతఖండమున నిరముఁ జేయువా
ని బాసచేయువారుకారు. కాన ఖైదీదేశమునకు
కమణియనఁదగు బొబ్బిలిగడ్డను పరాసువారి స్వాతంత్ర్య
ములోనికిం జేర్చకుము. ఈధర్మరహస్యమును గ హింపుము.
ఇదియె నాయంత్యవిజ్ఞాపనము. పైనిమీచిత్తము.

హైద—నేనూఏంశయ్యాలా ! బొబ్బిలిపైకి బుస్సీ తయ్యారుపడ్డాడు.
మీ మీఁ ప్నేహం తక్వావుంది. విజయరాంసాబ్ బొబ్బిలి

పైన కన్నుయేసి వుండాడు. లడాయ్కు మేమూ తయ్యార్
వుండాము. పాపురానియి. బత్కూరొనీయి. యీదభా
యీలూ లేదూభాయి. మమ్ము శమిచ్చాలా! నీదీమాటా
యాదీవుంచి ముందూముందూ తెల్వీకి తెచ్చుకొంటాం. నువు
అచ్చాబాత్ శెప్పవు.

దమ్మ—తనలో జౌరా! నే నెంతవినయము వహించుచుంటినో
వీరంద అంత వ్యతిరేకము వహించుచున్నారు. భావికార్యవిధు
లెటులజరుగనున్నవి యొగాని వీరు బొబ్బిలికోటను ముట్టడింప
సిద్ధపడెల్లులై యున్నారు. నాబోధయిందెవరికి తుచింపలేదు.
ఇక శాంతోక్తుల నాపి యాచరణీయముం దెలిపెదను.
(ప్రకాశముగ) బూసిదౌరా! మీరు యుద్ధముచేసి మమ్ము
గెలువవలయునని మురియుచున్నారు. కావున నావచనము
లించుక యాలకింపఁ గోరెదను. మిత్రభేదముఁ గల్పించి
యుద్ధమునకు సన్నద్ధమొనరించినచోఁ బోరున దాంధ్రసైన్యమే!
ఈనష్ట మనుభవించు సదాంధ్రదేశమెయని విజయరామరా
జింతవఱకు గ్రహింపకున్నాఁడు. చంద్రవంశీయుల రక్తధారలచే
దండికి దర్పణాదులొసంగిన యనపోతానాయకుని శరీరమున
బ్రవహించిన పరాక్రమరక్తధారలు రంగరాయని హృదయ
మునఁ బ్రవహించుచునేయున్నవి. నేనింతవఱకుఁ బరాక్రమ
హీనుల రక్షింపఁగూని మిమ్ముయూచింపలేదు. దేశనాశన
హే గూతము సంగ్రహ మాన్పుడని మిమ్ముఁగోరితిని.
సైన్యము చితిరి. ఫల మందఱనుభవింపవలెనదే. కాన మా
వేంకటరంగారాయ సృపాలశిఖామణి యుద్ధమునఁ బయ్య
కొన్న మీకుందెలుపుమనిన సందేశము విని మామనోనిశ్చ
యము లాలకించి బొబ్బిలిరాజ్యమునకు బయలుదేరిరండు.

॥ ఇటుసూర్యుడటు లుద ♦ యించిన బొబ్బిలి

విజయరామునకు న ♦ ర్పింపబోము

వెలమవీరులు ప్రాణ ♦ ములతోడ నున్నంత

• దనుక రాజ్యంబుసా ♦ ధ్యంబుగాదు

పద్మనాయకులపై ♦ బగగాల్చి బ్రదికిన

ఘనుడు ఘందునకేని ♦ గానరాఁడు

ప్రాంసువారలకైన ♦ బరదేవతకు నైన

దెలుఁగుపౌజులు వెను ♦ దీయఁబోవు.

తే॥ గీ॥ బుస్సియును హైదరేకాదు ♦ మూఁడునూర్ల

మందిబుస్సులు హైదరుల్ ♦ మార్కొనినను

ఆంధ్రవీరులు చలనంబు ♦ నందఁబోరు

కదలిరమ్మను మరులను ♦ గదనమునకు॥

13

బుస్సి—మీమనోనిశ్చయముకూడ మాతలంపుల కనుకూలముగ నున్నది.

దమ్మ—ఇంకను మీరు దుర్మతమును విడువకున్నారు. గీతలలోఁ గృష్ణభగవానుఁడు ధర్మమున్నచోట జయముండునని చెప్పినాఁడు. మీవిక్రమమంతయు నధర్మగర్భితము. మీయధర్మ సందంభము మీకపజయము నాపాదింప నున్నది. పద్మనాయక వీరుల పరాక్రమము విజయరామరాజునకుం దెలిసినట్లుల మీకుం దెలిసియుండదు. ఎఱింగియున్న నిట్లుల సంగరాభిముఖుల కారు. ఈవాక్య మవగతముఁజేసికొందు.

సీ॥ వెలమవీరులు ప్రాణ ♦ ధౌని నిశిత

ములచేత మిమ్ముఁ గ ♦ ప్పట నిష్ఠ

మీ మొగి పయి ♦ కుటికిమీసే నల

నన్నింటినురుముసే ♦ యకయమున్న

దమ్మన చేయుబో ♦ ధలఁ జెన్నిజొచ్చనీ

యక పోతినంచు నెం ♦ చకయమున్న

విజయరామునిమాట ♦ విని దుర్దశా ప్తిచే

స్రుగ్గితిమని తలం ♦ చుటకుమున్న

తే॥ గీ॥ మీదుదుష్కృత్యములె మీకు ♦ మేదురముగ
స్వబలనాశనమును బొన ♦ ర్పకయమున్న
తేలివిమై యనిపై నాశ ♦ తొలఁగుమయ్య
పరవచోలోల ♦ ఓ బుస్సిధరణిపాల॥

14

బుస్సి—నీప్రసంగములతో మాకవసరములేదు. త్వరలో మిమ్ము
గెలువ వచ్చుచున్నారము.

దమ్మ—అకటా! అశేషదుర్జన సమావృతంబగు నీధరాచక్రంబున
ధర్మమును సూక్ష్మవస్తువు నిలువ నెలవులేకపోయెనుగదా! సం
పెంగపూవును జూచిన తుమ్మెదవలె లంచగొండినిఁగాంచిన
ధర్మదేవత చాటుమాటులఁ బడితీటుచు. ఇక బుస్సికి మనస్సు
తిరుగదు. పద్మనాయకులు జీవితసర్వస్వము గతించినను విరో
ధుల మన్నింపరు. ఈకారణమున బొబ్బిలిరాజ్యము నిరంకుశ
నిర్మల యశస్సుధాకిరణునిచే భరతఖండమును కలఁధౌతసన్నిభ
చంద్రికాసాంద్రంబుఁ జేయనున్నది. ఇంతియె చాలును.

మ॥ పరబోధారతులెల్ల తేండ్రయిరి, పా ♦ పవ్యాపకుల్ మంత్రులై
రి రసాభాస దురుద్యమావృతులు శా ♦ స్త్రీయార్థ నిర్ణేతలై
రి రణప్రాభవశూన్య దుర్మదులు దో ♦ ర్వీర్యాధ్యులై రీనిరం
తర భారంబెటులక భరించెదవో మా ♦ తా! ఆంధ్రసామాజ్యమా॥

ఎజ—ఓరీ! దమ్మన్నా! నీప్రగల్భములఁ జాలించి నావిక్రమసూక్తుల
నాటకములమవిడిచి పాపములను మంతయు వెలుచుదిన
మును వ్రతించి చాలకాలమైనది. ఎపు ఁదేన పా
వారి హస్తగతమయ్యెనో నాటనుండియే కేల మంతరిం
నది. మీవిజృంభణములు శాంతించినవి. ఇక మీవిక్రమ
ములు సాగిరానేరవని గట్టిగ నమ్ముము.

చం॥ అరులికు వెన్నుజూపని ని ♦ రంతర విక్రమ భాసమానులౌ
తురకలు, గర్వసంభరిత ♦ దుస్తర వైరివిదారణక్రియా

పరులగు ప్రాంసుసైనికులు, ♦ పౌరుషరూపులు రాచబంటులున్
బారిగొననున్నవా రెటుల ♦ బొబ్బిలికోటను గాచికొందురో॥ 16

దామె—ఈవిజయరామరాజు వాక్యంబులన్నియుఁ ద్రాగుబోతువాని
భాషణములవలెఁ దిరస్కరించుచున్నాడ. ఈతని వాక్యము
లాలకించఁ దగినవి గోడలె. ఓబుస్సినరపాలా! సంధి కరుదెం
చిన నన్ను దిరస్కరించుచున్నారు. పిమ్మటఁ బశ్చాత్తాపము
నొంది ఫలములేదు. ఇప్పుడె మీహృదయముల నాలోచనము
నకుఁ బ్రేరేపుట యుక్తధర్మము. నేను సాత్విక ముపయోగించితి
ననియు బొబ్బిలివెలమవీరు లందఱిట్టివారేమోయని భ్రమించు
చున్నారేమొ! ఆవ్యర్థభ్రాంతియే మీకంత్యకాలముఁ గల్పించి
దీలును. మీకును మాకును జాతివ భేదములుకలవు. మాదురదృ
ష్టవశమున మాతృదేశమునకు మీరధిపతుకుంటి. కాననే మా
కష్టసుఖముల యోజింపరైతిరి. పరరాజన్య శిక్షాచరణంబు
నకు మేము గల్గనైన జంకముగాని దేశీయవధయనిన మాహృ
దయములు కంపించును. ఖడ్గములు చంచలించును. ఏల
మీరీపాపకార్యమున బాలుఁ బంచుకొందురు. ఏకామిష
వాంఛచే నేల బొబ్బిలిని విజయనగరమును నంతమొందించెదరు?

సీ॥ బేతాళుపైకి ద ♦ ర్పించిదూకిన చెవి
రెడ్డి విక్రమ మంత ♦ రించలేదు
వైరికిఁ బ్రాణముల్ ♦ పణముఁజేసె బహ్మ
నేని శౌర్యంబు క్షీ ♦ ణించుదు
జరమునఁ ద ♦ ర్పణము సల్పిన యన
పోతభూపు ప్రశస్తి ♦ పోవలేదు
తురకభూపతుల నె ♦ త్తుట డసల్పిన
మాదనాయకు శక్తి ♦ మ్రగ్గలేదు

తే॥ గీ॥ పద్మనాయక నరపాల. ♦ భావవీధి
పూర్వవిఖ్యాతి వాసనల్ ♦ పోవలేదు

వెలమవీరులముందు మీ ♦ బలములెంత
చావు కొనితెచ్చికొనకుడో ♦ శత్రులారా॥

17

హైద—నీ మా పంబంధంలేదు. హుజూర్ నీదీమాటా యినుటాన్ని
ఖుషి లేకుండా వుండాడు. నీదిమాట సాలించి నీదీదోవ నీవు
శూన్య. జావ్ జావ్.

విజ—దన న్నా ? పాపము పెద్దవాడవు. ఉపన్యసించి ఉపన్యసించి
యలసితివి. ఇక నీవృథా కంఠశోష ముగించి యలసట దీర్చి
కొనిత్రోవబట్టుము.

దమ్మ—ఏమీ! పరిహాసము లాడుచున్నాడవా ! నీవు మాకతిథివై,
నపుడు సగౌరవము స్వస్థానమునకు బ్రయాణముచేయింతును.
మ॥ లలితప్రాభవ భాసమానులు గుణా ♦ లంకారుతా వెల్మవీ
రులు నీరాకకు స్వాగతంబొసంగి కో ♦ ర్కుల్ దీర్చిమన్నిర్రతు బొ
బ్బిలికొరమ్ము నృపాల.

ఓహైదర్ జంగుమంత్రీ! ఋస్సిదౌరా! మిమ్ములఁ బిలువలేదనుకొనకుడు.
మీరిరువురు ♦ వేవేగనే తెండు ని

శ్చలదోర్వీర్యులు పద్మనాయకులు కాం ♦ క్షల్ గూర్తు యుద్ధంబునన్.
విజ—ఇక నీచాతురో క్తులఁ గట్టిపెట్టుము. ముందు బొబ్బిలిరాజ్యము
వినాశనము గాకుండఁ బద్మనాయక సైన్యము రూపుమాయ
ండఁ గాపాడఁ గమ్ము.

దమ్మ—కుబ్జ వి గోడత్రాణ బాముల నాటలఁ గనన్.
నాముందు దురహంకారో క్తుల బయటపెట్టుచున్నాడవా! సం
దేశము భంగమగునేమో యని నిన్నింతవఱకు క్షమించితినిగాని
శక్తిహీనుడనై యూటకుండలేదు. క్షత్రియరక్తమును మా
వెలమకత్తులు బాసముజేసి చాలకాలమైనది. నాఁ డనపోత
నాయకుడు తనతండ్రికిఁ దర్పణాదులనొసంగుట కినుగొర్తిదుర్గ
సమీపమున నూటొక్క క్షత్రియులగంఠనాశములఁ ద్రెంచి ... త

దృష్టిగావించెను. నేడు మరల రాజ్యలక్ష్మికిఁ దర్పణాదులొసంగుటకు వేంకటరంగారాయఁ డావ్రతమును బురశ్చరణ గావింప నున్నాఁడు. భారతీయులరక్తముతో భగతమాత నెటులఁ బూజింపవలయునో తోచక నవనాగరకులు నిన్ను రణరంగమునఁ బరిత్యజించినను బూర్వాచారపరాయణుల మగు మేమావీర వ్రతము నియమబద్ధముగ నొనరించి భూతప్రేతపిశాచాదులఁ దనుషఁగలము.

మ॥ పరబాధా చరణాను భావులగు నీ ♦ పాశ్చాత్యులఁ గూడి, దుర్భర సంగ్రామ నిబద్ధమానసుడవై ♦ రాకుండ నీ శీర్షమిత్తఁ జెండాడి మదీయ మాతృధరణీ ♦ దైన్యంబు వారెంతు నిల్వర శ్రీతాండ్ర కులాబ్ధిచంద్రుడగు బా ♦ పారాయఁ డౌనౌననన్ విజయరామరాజును గత్తితోబొడిచి బుస్సి హైదరుజంగులఁ గాంచి ఓలరాతులార!

ఉ॥ పోరగ శ యున్నయెడ ♦ బొబ్బిలికోటకురండు, రిత్తగా బీరపుమాటలాడినను ♦ బ్రేలిన లాభములేదు, విక్రమాకారులు పద్మనాయకులు ♦ గత్తులనూరుచునున్నవారుదురైవరి చమూసమూహమును ♦ స్వాగతమిచ్చి బహుకరింపఁగన్॥

దమ్మ— తనలో ఇప్పటికి వచ్చినపనితీతినది. సంతి సర్వవిధనఁ భంగమైనది. యుద్ధమె నియమమని నేలినది. ప్రాణముల బొబ్బిలికోట, యిచ్చటి విపరీతము కాని న్నియు నటంచుఁటకు నేనీ విరోధిబృందమునకుఁ గూడఁజాగరూకం పంపవలయును. కావున నే నిట నిలుచుటయుక్తము కాదు. పోబోవును

హైద—అరే! కిదర్ హైరే, లాడూఖాన్, జానూఖాన్, సిద్దిబిలాల్ మాహమ్మద్ హుసేన్, దమ్మన్న సాబ్ పోతూవుంది. పట్నో, పట్నో, బేగీ, బేగీ.

దమ్మ—ఈశూరంమన్యుడు నన్నెదిరింపజాలక నేనానాయకులఁబిల్చుచున్నాఁడు. వాండ్రు నన్నెంతవఱకు వెఱబడింతురో యెటులఁ బ్రతిఘటెంతురో చూచెద.

దామెరదమ్మన్న నిష్క్రమించును

విజ—కత్తిదీసికొని ఏడీ. దమ్మన్న. యెటుపోయినాఁడు. కానరాఁడేమి?

శా॥ గర్వాతీతవిరోధీభూరమణహృద్భాగం ♦ త్కాలామిషాస్వాదనా
ఖర్వప్రాభవ భాసమానమగు మత్ ♦ ఖడ్గంబుచే జెండి, నా
దుర్వారోగ్ర పరాక్రమానలమునం ♦ దున్ నిన్ను వేల్చు శ్రవః
పర్వంబుబొనరింతు మామకయశః ♦ ప్రఖ్యాతి దమ్మాహ్వయా॥
లేవబోవును

దిక్కులఁజూచి ఎచ్చటకుంబాటిపోయె ! కానరాఁడేమి ! దమ్మ
న్నా ! దమ్మన్నా ! ఈవేటునుగాచుకొమ్ము. నీశిరమీవేటుతోఁ
బడితీటును.

హైద—దమ్మన్నా సాబ్ బొబ్బిలికీపోయిందీ ! ఇంకా ఆయనపైనా నీకి
కోపంయెందుకు. ఆయన వస్తాదువుండాడు. కోపం మనీస్సవుం
డాడు.

—దాటిపోయినవానింగూర్చి పరోక్షమున భాషించుట యుక్త
ము. గామరా నీమి గాయములు తగు
దు. బొబ్బిలివారు ద్రోహులవలె నును.

విజ—మీయనుగ్రహమువలన నాకుఁ గాయము తగులలేదు. కాని
కొద్దిగఁ గత్తి గీచుకొనిపోయినది. బొబ్బిలివారు తమప్రాణ
ములనేని లక్ష్య పెట్టరనియు నెంతవారలనేని దిరస్కరింతురనియు
దమ కిప్పటికి బోధపడియుండును. కేవలము బరాక్రమ
మును విశ్వసింపక ప్రాణాపాయమునకు వెఱవక యుక్తయుక్త

విషయములలో సైతము స్వబుద్ధి వివియోగింపక విజృంభించు
నీపద్మనాయకులవశ్యము శిక్షార్హులు.

హైద—బొబ్బిలివాండ్లకి మంచీపాహసం వుంది. వాండ్ల ప్యాణం తీపి
లేదు. దమ్మన్న సాబ్! ముసిలివాడు అయ్యిగూడ బాతీఆడినట్లు
ఆడాడు. అచ్చా.

బుస్సి—విజయరామరాజా! ప్రాణములకేని తెగించివచ్చిన దమ్మ
న్నతో నీవు వాగ్వాదములుగావించుట గొప్పదోషము. ఇంక
నతఁ డనుభవజ్ఞానముగల యోగ్యుఁడుగాన నూటకుండెను.
లేకున్న నెంతటి సాహసకార్యమునకేని జొచ్చియుండును.

హైద—హుజూర్ సాబ్! నీదిబాత్ సచ్ వుంది. అచ్చామాట
శెప్పావు.

విజ—ఏమో మిగిలినదానింగూర్చి ప్రసంగించిన లాభములేదు. ఇక
మందేని బొబ్బిలివారిని నిర్బంధింప మనమందఱము సిద్ధపడ
వలయును. ఓ బుస్సిప్రభూత్తమా! బొబ్బిలివారి యహంకార
మును జిత్తగించితిరికదా! ఎవఁడో యనపోతానాయకుఁ
డట. క్షత్రియవంశము నిర్మూలముగావించెనట. ఇటులెమనల
నిర్మూలమైతిరట. ఈముచ్చటలతోనే మనముపద్మనాయకుల
యందు నేటికాలమునఁగూడ ననపోతనాయకునినాటి ప్రతిభ
కలదని భ్రాంతిపడుదుమా? ముందు పద్మనాయకవీరుల బంధీ
కృతులఁ గావింపవలసినదే? తదాజ్ఞము వశముగావించుకొన
వలసినదే. బొబ్బిలి వీరులు యుద్ధమునకు సన్నుతులు కాకముందె
హఠాత్తుగ ముట్టడించినచో నిరంకుశముగ రక్తపోత
ములేకుండ జయింపఁగలము. ఇంతియగాక

|| రావు వేంకటరంగ ♦ రాయని, మామక

సేనావిధేయుని ♦ జేయవలయు

బొబ్బిలి సంస్థాన ♦ మును, పద్మనాయక

పాలనమున కెడ ♦ బాపవలయు

తాండ్రపాపారాయు ♦ దర్పంబు క్షత్రియ
వీరవశంబుఁ గా ♦ వింపజలయు
వెంగళరాయు దో ♦ ర్వీర్యంబు శాత్రవ
సైనికబద్ధంబు ♦ సలుపవలయు

తే॥ గీ॥ విజయరామావనీశ్వర ♦ నిజభుజాశ్ర
సంగమును లోకమందెల్ల ♦ సాటవలయు
బుస్సినరపాల! దుత్వైరి ♦ పుంజహరణ
సాధనమునకు యత్నంబు ♦ సలుపుమయ్య॥

22

బుస్సి—బొబ్బిలివారిని మన్నింపము. నాదర్శనమునకు రాకపోవుటయె
గాక సంధిపేరుఁబెట్టి దమ్మన్నను ద్రోహకార్యమునకుఁ బ్రేరేపిన.
రంగారావు దండనార్హుఁడే. బొబ్బిలిరాజ్యము వెలమవారి
యాజమాన్యమునుండి తొలంగించినగాని నాయాగ్రహము చల్ల
రదు. హైదర్ జంగుసాహెబ్! మనము బొబ్బిలికోటను శీఘ్ర
ముగా ముట్టడింపవలయును. రంగారాయని వశ పఱచుకొన
వలయును. నీయభిప్రాయమెద్ది?

హైదర్—వాండ్రకి మనం సిచ్చ శైయ్యకపోతే మనకీవాండ్రుప్యాణం
తీస్తారు. లడాయి్ పోవడం నాకి భోత్ ఖుషివుంది. చూచి
ఎవరో వస్తూవుంది.

విజ—లాడూఖానువలె నున్నాఁడు చూచి అగునాతఁడే.

లాడూ—చిశము సాబ్ స .

హైదర్—ఏమో నీకిదేహం నెత్తుర్ అయిందివుంది. నీకి... లిం...
లేదూ.

లాడూ—మహారాజ్ శెప్తా ధమ్మన్న గుట్టుకి యెక్కి బొబ్బిల్కి
దోవాపట్టి శుక్కాపోయ్యేటట్టు పోతావుండాదు. ఆయన్ని
పట్టుకోవాలాఅని హసన్, సిద్దిబిలాల్, జానూఖాన్ నేను
పోయి పట్టుకుంటే అందర్ని నెట్టి గడబిడాశేసి నా కొం

పోయ్యాడు. నేను దమ్మున్న కసరత్ మీదకత్తితో కొట్టానుజీ!
విజ—తక్కినవారల కౌదమ్మున్నవలన నెట్టిగాయములు కలుగలేదుకద!
లాడూ—వాండ్రకు తోడా తోడా తగిలింది ఘహరాజ్. నా బాగా
తగిలింది. దేఖో గాయములు చూపును

బుస్సి—మీరలందఱు గాయములకు మందు లుపయోగించుకొని సేన
లకు శిక్షలొసంగుచుండవలయును. కొలదిదినములలో బొబ్బిలి
కోటపైకి దాడి వెడలవలయును.

లాడూ—అచ్చా ఆదాబ్ మహారాజ్. నిష్క్రమించును.

హైద—బొబ్బిలి అద్దీలు పాలా పాహసంవాంళ్ళు వుండారు. హు
జూర్కి మాట అంటే వాంళ్ళ తిరష్కారంవుంది. విజయరాం
సాబ్ కి సంపాలాలని వాంళ్ళకి వుంది. మనము ఊర్కావుంటే
సంపీయేసీ తీర్తారు. మనము బొబ్బిలికీ పాడూశెయ్యాలా!
తీరలా!

విజ—దేవా! నావిజ్ఞాపనము నవధారుడు.

ఉ॥ పోటుదనంపుబీర ముడి ♦ వోనికడిందిని బొబ్బిలికొ, నిరా
ఘాట పరాక్రమక్రమము ♦ గప్పడ బాడొనరించి, విక్రమా
ర్భాటముఁజూపి మూర్ఖులగు ♦ రావుకులీనుల దాస్యకర్మకి
చోటికిఁ బట్టితేవలయుఁ ♦ జూచి సహింపఁగరాదు మార్తురక॥

బుస్సి—విజయరామరాజా! నీవు కోరినదొక దుస్తరకార్యము కాదు.

బొబ్బిలివారి సాధించుట మీకంటే మాకవశ్య విధాయకము.

మేము వీరిని సాధించినచో తరరాజ కప్పము లొసంగు

...! దర్శనకువత్తురా! ఈవిషయమై యదేహముపెట్టు

నవసరములేదు. ఒక్కఫిరంగిదెబ్బతో బొబ్బిలికోటకూలఁ

గలదు! హైదర్ జంగ్! సేనలు యుద్ధమునకు సిద్ధముగనున్నవా!

హైద—మనదీ పేనా అంతయెక్వాలేదు. నాలుగుయేలపైన్నెం ఏడు

వందల్కి పరాన్ దొర్లువుండారు. బొబ్బిలిపైకి పోవడానికి యీ

పైన్నంసాల్లు. సాల్లు.

విజ—అటులైన సావెంటవచ్చిన పదివేలసైన్యమును గూడ మీకు

సహాయమునకొసంగి నేనును యుద్ధమునకు వచ్చెదను. అవసర మైనచో విజయనగరమునుండి యింకో బదివేల సైన్యమును దెప్పించెదను. మనకు సేన కేమిక అవు.

బుస్సి—ఇక నాలసింప నక్కఱలేదు. సేనల విభాగముఁజేసి వాండ్రకుఁ బ్రయాణముఁ జెప్పవలయును. విజయరామరాజా! నీకా బొబ్బిలి కోట కెన్నియగడ్డలున్నది, ఎన్నిబురుజులున్నది, సైన్య మెచట యుండునది తెలియునా?

విజ—నాయొద్ద బొబ్బిలిరాజ్య స్వరూపపటము కలదు. దానిని బరిశీలించిన నన్నివిషయములు బోధకాఁగలవు. బొబ్బిలికోట యొక్క బాగోగులు రహస్యవృత్తాంతములు తెలిసిన సైనికులు సైతము నాయొద్దకలరు. అడవులలోనుండి యొరుల కంటఁబడకుండ బొబ్బిలికిఁ ద్రోవఁదీయఁగల సూర్యనారాయణరాజను నొకక్షత్రియుఁడు నా సంస్థానము నొందున్నాఁడు.

బుస్సి—నీవీవిషయమునఁ దగినప్రయత్నముతో నున్నాఁడవుకావున ని యొక దుస్తరకార్యముకాదు. నీయాంధ్ర సైన్యమునకు నీవధి పతిగ నుండుము. నలుగురు పరాసుసర్వసేనానాయకులను కొన్ని యాయుధములను నీకు సహాయమొసంగుదును.

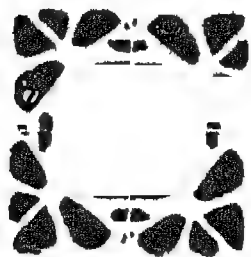
హైద—ఆలస్యం. అమృతంకీయిషంఅని తెలింగే శాస్త్రంవుంది పోదాంరాండి బొబ్బిలికోటకి చూర్నంకీ చూర్ణంశెయ్యాలా.

జ—మీరు తలంచిన బొబ్బిలికోట సాధించుట యొకలెక్కా.

బుస్సి—రండు పోవు. ముందు సైన్యమును జూడవలయును.

నిష్క్రమింతురు
ద్వితీయాంకము

సంపూర్ణము.

శ్రీ రస్తు.

పాపారాయనిర్యాణము.

తృతీయాంకము.

రంగారావు, వెంగళరాయఁడు, కాకర్లపూడి వెంకటరాయఁడు, ఇనుగంటి ధర్మారాయఁడు, చెలికాని వెంకయ్య, తాండ్ర పాపారాయఁడు ప్రవేశింతురు.

రంగ—మిత్రులారా! దమ్మన్నగారింక సంధికార్యము నిర్వహించి గా కుంటకెద్ది కారణము? మనప్రత్యర్థులేమేని దురంతమునకుఁ బాల్పడియుండరుకదా! ఆయనవలనఁ బర్యవసానము తెలియు వఱకు మిన్నకుండవలసినదె!

శా॥ అన్యోన్యంబుగనున్న యాంధ్రనృపులం ♦ దంతర్విరోధక్రుధా
విన్యాసంబుజనింపఁజేసి భరతో ♦ ర్వికాసంగ్రహింపంగ దౌ
ర్జన్యంబుఁబొనరించుచుండిరి విదే ♦ శక్ష్మావిభుల్ - రామరా
జన్యుండీ విషయంబెఱుంగఁడె యప ♦ స్మారుండౌ యున్మత్తుడో॥

వెంగ—సంధి సంగ్రామముగా మాతెనేమో!

చెలి—మాటినను మాటియుండవచ్చును. ప్రత్యర్థులేమేని రంగారాయ ప్రభునివిషయమైగాని బొబ్బిలివిషయమైగాని యనుచితప్రసంగ మొనర్చిరేని, దమ్మన్నగారిశాంక - ముఁడు - తీరును. - స్వేదు - గారు తెనుదీయరని నావిశ్వాసము.

—ఒక దమ్మన్నగారెకాదు. ఇంగితవేదియగు నేపద్మనాయకుడైన మనల దూషించిన వాని నెట్టివిపరీతావస్థలోనేని మన్నింపఁడు. మాతృదేశద్రోహము నాచరించుఁ బాపాత్ములను సహించుటకు బద్మనాయకులు సమర్థులా?

కాక—ఇదిగో? దమ్మన్నగారు వచ్చుచునేయున్నారు. తేటిచూచి

చ॥ కనులను గెంపుచెన్నలరఁ ♦ గాయమునిండను నెత్తుచాటికల్
కనుబడ, నెమ్మొగంబుపయి ♦ గ్రౌర్యముశాతము కందళింపఁగాఁ
దనగతిఁదానెఱుంగని వి ♦ తంబునదమ్మ నగారు శూన్యచే
తనులయిఁచేగుడెంచెడి క ♦ తంబునునారయుమయ్య నెయ్యమా॥

ను— చెలికానివెంకయ్యతో మిత్రమా? కార్యముమిలిగినటులున్నదె.
లేకున్న దమ్మన్న గారిత యుద్రేకముతో మైమఱచి యే తెంతురా?
చెలి—నాకునటులనెతోఁచుచున్నది.

(నెత్తురుగుడ్డలతో దమ్మన్న గారుప్రవేశింతురు)

పాపా—బౌరా! దమ్మన్నగారూ! ఏమీ యీ ప్రళయము. ఏమీ యీ
విపరీతము. నీమేన నెత్తురుచాటిక లగుపడుచున్నవే! ఇది ఏదో
ధులకృత్యమేనా?

శా॥ బౌరా! వైరినృపాలులార! మిము దా ♦ త్యార్థంబు ప్రశ్నింపగాఁ
జేరణవచ్చిన వీరవర్యు నిశితా ♦ సిన్ నొచ్చజేయంగనో
నే! రాజన్యులుకారె! ధర్మము విడణ ♦ శ్రేయంబె? గర్వంబు చే
కూరణజేయునె సద్యశశ్చటలు మీ ♦ కున్ గష్టముప్రింపచుల్॥ ౩

రంగా—దామెర వంశ భూషణా! ఎట్టి దురవస్థకుఁ బాల్పడితివి.

ఉ॥ వైరముమాన్పి సంధి సలు ♦ పంగలవాడనటంచు నేగి యీ
తీరున నొచ్చినావె? దుర ♦ దృష్టవశంబున వైరిరాజుచే
మీకాడ; నిను ♦ గిన్న, మా దుతరజన్యవిక్రమ
స్ఫూరతం పాప ప ♦ ంతి పాప క ప జరించెడిన్॥

దామె—రాజా! ఇది దురదృష్టమని యానతీయకుఁడు. నాయవకు
మీరుకారకులుకారు. నేను నిశ్చయముగ శిక్షార్హుడనే. ఎటు
లనఁ జిత్తగింపుఁడు.

శా॥ సంధిగూర్పంగ జాలనైతిననినీ ♦ చంబైన దేహంపు సం
బంధంబున్ విడనాడనోడితి, న ♦ నల్పప్రాభవోపేత గ

ర్వాంధీభూతమనస్కులీ పురముపైఁ ♦ బ్రజ్ఞాబలాహంక్రియా
స్కంధావారము నిల్పనుండి రెటులీ ♦ కాలుష్య మీక్షించెదన్॥5

పాపా—ఏమీ! సంధిప్రయత్నములు వ్యర్థమయ్యెగా. ఔను బుస్సి
హైదరుజంగులు సంధికియ్యకొందురా? ఇయ్యకొనిన విజయ
రామ రాజూటకొననిచ్చునా? విజయరామ భూపాలున కంత్య
కాలమునకె యీదుర్బద్ధులుపుట్టుచున్నవి. ఓవిజయరామా?

చ॥ మొఱకుతనంబు పెంపెనఁగ ♦ బొబ్బిలికోటను ముట్టడింపఁగాఁ

దరియఁగవత్తువేని, నిను ♦ దారుణహేతిని గూల్చుకున్న నా

కరముకరంబె? నీయురము ♦ డాథహతిన్ విదళింపకున్న నా

శరము శరంబె? నిక బెనఁగి ♦ చంపకయుండిన వెల్మబిడ్డనే॥ 6

వెంగ—పరాక మములు పరామర్శములు తరువాతఁ జూచుకొందము.

మీ సంధినియమములు పతిపక్షుల కెటు లెఱింగించితిరి.
వారేమని ప్రత్యుత్తర మొసంగిరి.

చెలి—మితమా! ఆమూలాగ మెఱింగింపుము.

దమ్మ—ఎఱింగింపక చేయునదేమున్నది. నేను సంధినియమముల
నెఱింగింప రాజమహేంద వరమునకుఁ జనకమున్నె మీకడ
శిక్షితుఁడైన పరిచారకుఁడు హైదరుజంగునకు బుస్సిదొరవారికి
లేనిపోనివి నివేదింప వారు కోపఘూర్ణితమానసులై యుండిరి.
విజయరామరా జానందర్భములోఁ గొన్ని యీర్వాజనకవాక్య
ముల బోధింపఁచు. ఇంతలో నేన దేశమును దీసికొని వారి
చెంతక

ఇను— స రాయబారమొనర్చునపుడు బుస్సిదొరవా కొక్కరే
యున్న కార్యము శతవిధముల ఫలించెడిది. ఆయన చాలయో
గ్యుఁడు. పిమ్మట యేమిజరిగినదీ.

దమ్మ — రంగారాయనిద్దిక్కె తామును వెంగళరాయఁడును బాపా
రాయఁడును వచించిన వాక్కులలోని యర్థము బుస్సి, హైదరు

జంగు, విజయరామరాజుల కెఱింగించితిని. హైదరుజంగు, బుస్సికి 'వంచనోక్తుల బోధింపసాహించెను. అపుడు బుస్సిదొర వార కనులెఱ్ఱజేసి రంగారాయఁడు విరసుఁడనియు, మము నలక్ష్మ్యమొనరించెననియుఁ బోలుచు బొబ్బిలిరాజ్యము విజయ రామరాజున కొసంగెదను. మీరాజు బొబ్బిలిగోటను విడచిపెట్టెడినా? యనియడిగెను.

రంగా—తరువాత నేమిజరిగినది.

కాక—ఏమీ బొబ్బిలిరాజ్యము విజయరామరాజున కొసంగునా? ఒసంగువాఁడు బుస్సియా? అనుభవించువాఁడు విజయరామ రాజా? ఎంతవెంత! ఏమియాగడము.

చం॥ గుదులుగ వైరిభూపతుల ♦ కుత్తుకలబడరాల్చి పారుషా
స్పదులయి వెల్మవీరులు, ప్ర ♦ శస్త్రతరంబుగ యుద్ధపద్ధతుల్
ప్రిదులఁగఁ జేయువేళఁ గను ♦ పించును మీబల్లి విక్రమాది సం
పద లిపుడేల వ్యర్థపువి ♦ వాదములో పరిపంధిభూపతుల్॥

దమ్మ—బుస్సిదొరవారు బొబ్బిలిగోట విడువుమనుట కేను సహింపక
యుద్రేకముచే నొడలుమఱచి విజయరామరాజు వికటభ్రుకుటీ
కరాళుఁడై నన్నుఁదిలకించుచుండ హైదరుజంగు కనులనిప్పు
లొలయ నామొగము వైఁగూర నిరీక్షణంబులఁ బ్రసరింపు
చుండ బుస్సినిజూచి వలసినంతపన్నొసంగెదము గాని బొబ్బిలి
ను విడువవలెనని గినతొకము మీకొసంగినచో
విజయరాజు నగరము మాకు సంగెదరా నియు వాకొంటిని.

రంగా—మిత్రమా! నీవాక్యము లాదరణీయములు. తరువాత
తరువాత.

కాక—మీవాక్యములు విజయరామరాజునకు వాగ్బంధన మొనరించి
యొందును. దీనికి బుస్సిదొరవా రేమిప్రత్యుత్తరమొసంగిరో
వినఁగోరెద.

దమ్మ—బుస్సిదొరవారు నామాట పాటిసేయక రంగారావు బొబ్బిలి కోట విడచిపెట్టి పోవలసినదె! విజయరామరాజునకు బొబ్బిలి రాజ్యము కౌలునకొసంగవలసినదె యనివాకొనసాగెను. విజయ నగరరాజ్యమును గోరెదవాయని విజయరామరాజు పండ్లుఁ బటపటఁగొలుకుచుఁ బైకేఁ గత్తిఁగొనిదూఁకె.

చెలి—ఓరీ! విజయరామరాజా! పరులరాజ్యముపై నీకెంతయాసగలదో నీరాజ్యముపైఁగూడఁ బరుల కెంతయాస కలదనుకొనుము. నేటి బుస్సి ప్రాపకము జీవితాంతమువఱకు స్థిరమైనది కాదు. తరువాత నీకు రక్షకుఁడెవఁడు.

ఉ॥ బొబ్బిలిరాజ్యమేలుదని ♦ పొంగుచుఁ భొర్లుచునుంటి వద్దినీ
యబ్బ గడించినట్టిధన ♦ మా!యొకఁడిచ్చెడియాతఁడా? ఒకం
డబ్బెనటంచు బావుకొన ♦ నర్దుఁడ చాలును రామరాజ త
బ్బిబ్బులు, విక్రమించి గరు ♦ వించి స్వరాజ్యముఁ గోలుపోకుమా॥

తాండ్ర—ఆపిమ్మట నెటులఁబరిణమించెను ?

దమ్మ—విజయరాముని యశృత్యములు చూడ నాకును సాహసమతి శయించి సంధి సర్వవిధముల విఫలమయ్యెనని నిర్ధారణముఁ గావించి కొని కరవాలముతో విజయరామరాజును బ్రహారముఁ గావించి గృహభిముఖుడనై వచ్చుచుండ నన్నుఁ దురుష్కులు చుట్టుముట్టి గాయములుజేసిరి. ఎటులేని మీకీ వార్త నెఱింగించి ప్రాణముల నాత్మభూమిలోకి వేసి కత్తమని మిమ్ముదర్శింప నుండెడితిని. సంధి సర్వవిధముల ఫలరహితమయ్యెను. నిశ్చయము. ఇకమిచ్చి తము.

రంగా— పముతో ఓయీ! విజయరామరాజా! నీయందెట్టి విపరీత భావము లుత్పన్నము లగుచున్నవి. పరులదాస్యమునకుఁ బాలు పడుటయె గాక పరులరాజ్యమునకునైత మాసించి కఱవరాని గొర్రెకఱచి పట్టరానివాండ్ర కాళ్లుపట్టుచున్నాడవా! నీవెంత

రాజాధిరాజువైననేమి. అదృష్టశాలివైననేమి. ఎంత సద్వంశ్యుడవైననేమి! నీబుద్ధుల బట్టిచూడ నెంతటి నీచదశకేని యర్హుడవనితోచుచున్నది. ఈ రంగారాయని కంతనాశమున నాయువుండువఱకుఁ బద్మనాయక సైన్యమున నంగవికలుడై ఆరోగ్యశూన్యుడై యొక్కసైనికుఁడేని బ్రాణముతో నుండువఱకు బాబ్బిలిసంస్థానము విరోధులకు వశము కానేరదు. కానీయము. పరరాజ్యమును విజయరామరాజునకుఁ గట్టిపెట్ట విజృంభించిన బుస్సీదొరయు, లంచపుగడ్డిమేసి పరలోక మున్నదనియెనితలంపని హైదరుజంగుమంత్రియు మాకోపానలమునకుఁ జెదలుపురుగులు కావలసిన వారె! ముఖ్యముగ విజయరామరాజేశితార్హుఁడువడ్కిఁడుఁ గూడ నాతఁడే!

సీ॥ క్షత్రియ రక్తపం ♦ కమునందు జయలక్ష్మి
విజయార్థమై తాండ ♦ వించుకొఱకు
పద్మనాయకవీర ♦ పౌరుష తేజంబు
పృథ్వీస్థలమున వ్యా ♦ పించుకొఱకు
రావువంశీయుల ♦ రక్తనాశంబులు
మాతృదేశప్రీతి ♦ మనుచుకొఱకు
వెలమశూరుల చరి ♦ త్రలు భారతీయుల
ప్రాంచిత ర్తిఁ బ ♦ పించుకొఱకు
తే॥ గీ॥ ఆత్మసంస్థాన సంరక్ష ♦ ణార్థమై ప్ర
పంచమున కాఁగ సమ ర్పించుకొఱకు
బు ॥ చంద్ర

గీ॥ నం దాల్చుచున్నాడ ♦ ఖడ్గమిపుడు
పాపా—ఓరాజా! ఇక సహింపవీలులేదు. సోమకుల పరశురాండగు
సనపోతనాయడు ఆంధ్రదేశమున సామ్రాజ్యముస్థాపించుతఱి
నేదేవి నుపాసించెనో రావుపెద్దనాయఁడు బాబ్బిలిసంస్థానము
స్థాపించునపు డేదివ్యస్వరూపిణిని ధ్యానించెనో యాపంచాక్షరీ
మంత్రాక్షరవిభాసినని దేశమాన్యను భారతమాతను మనమంద

అము స్మరించి రణార్థులము కావలయును. ఓపద్మనాయక వంశ
భూషణులారా! విరోధి రాజన్య సంహార ప్రాభవకరులారా! వి
క్రమ ప్రాప్త నిర్వాజ కీర్తిమూర్తులారా! లెండు. ఖడ్గముల
ధరింపుడు. మాతృదేశమును నిష్కళంకమగు భక్తితోఁ దల్లి
యని సంబోధింపుడు. కరవాలములకు మెఱుంగుబెట్టుడు.
మీదేశభక్తియు రాజభక్తియుఁ బ్రకటింపుడు.

ఉ॥ చూచెదరేటికో వెలమ ♦ సోదరులారా! విరోధిబృందమున్
బీచమడంచుడీ! తెలుగు ♦ బిడ్డల నెత్తురుతోడ వీరల
క్షీచరణాంబుజంబులన్య ♦ జింపుడు లత్తుక, ఆంధ్రతేజమున్
లోచనగోచరంబుగ వె ♦ లుంగఁగఁజేయుడి, విక్రమింపుడీ॥ 10

ఓపరాక మైకధనులారా! ఓప్రభుభక్తి పరాయణులారా! మఱి
యొక విజ్ఞప్తి.

సీ॥ నచ్చుసేనలకెడ్డు ♦ పడి వినాశనముఁగా
వింప సైనికులఁ బం ♦ పింపవలయుఁ
బరిఘలపైనుండి వచ్చుమార్గంబుల
నన్నింటి తీసివే ♦ యంగవలయు
దగినయోధులకాయు ♦ ధములిచ్చి కోటగో
డలపైని బాటుగా ♦ నిలువవలయు
సాహసస్ఫూర్తికె ♦ సమరడిండిమముల
నెడ వెఱకుండ యింపవలయు

తే॥ తాతములనెల్ల ♦ నరయు
గ్యులగు చారులకు నాజ్ఞ ♦ యొసఁగవలయు
ణము రిత్తగజరుపఁగాఁ ♦ జనదు వెలమ
శూరమణులారా! మీపని ♦ చూచుకొందు॥

పాపారాయాగ శీ! మీవీరవాక్యములు పద్మనాయకయోధులకు
బోధము నెలకొల్పుచు నె యున్నవి. సాధివిషయ మింత

విపరీతముగఁ బరిణమించెను. గావున విరోధులు హఠాత్తుగ నేయర్థరాత్రముననో మనపై బడకమాసరు. కావున మన మాతృసంరక్షణమునకు నాత్మరాజ్యసంరక్షణమునకు బాలుపడ వలయునుగదా! పేచ్చుపెటిఁగి విచ్చలవిడిగ మనపైబడనున్న విరోధిసేనాముదమునకుఁ జెల్లెలికట్టగ నేరినేని నియమించుట యుక్తము. దానివలన నరాతుల విజృంభణము నశించును.

వెంగ—ఈమహాత్కార్య నిర్వహణమున కేరో యెట్లుపనికివత్తురు! రాజ్యమర్మ వినియు విపులతర పౌరుషవిభ్రాజయు విరోధి సేనా భూమిరుహ సమూహ నిర్మూలన క రఘుంఝా మాతుత సదృశుండునునగు పాపారాయవీరుడే యిందుల కర్హుఁడు. అగ్రజా! ఏల సందేహింతురు. పాపారాయు నియోగింపరేల?

రంగ—తమ్ముడా! నేనింతకుమున్నె విరోధిసేనల నిరోధింపఁ బాపారాయని సైన్యముతోబంప సంకల్పించితినిగాని ముందు జరుగ నున్న యుద్ధమునఁ బ్రధానాసేనానాయకభారము నెవరు వహింతురా యని యోజించుచు నాలసించితిని. ఇపు డాసందేహమున కెటులో సమాధానము నిర్ణయించుకొంటిని. మిత్రమా! పాపారాయా! పద్మనాయక సంస్థానమునకు బ్రాప్తింప నున్న యవస్థనుగూర్చి నీకుఁ బ్రత్యేకించి చెప్పవలసినదిలేదు. సర్వము నీవే నిర్వహించుచుంటివికదా! నావిజ్ఞాపన మించుక లింపువ.

మ॥ అరెరాజ్యము సైన్యసంభరితులై ♦ యాత్రాః స్థాన నిర్భరభోగమ్ముల నెల్లఁ జూఱఁగొనఁగా ♦ రానుండి రెట్లునిర్దుర మార్గంబున నడ్డగించినమదా ♦ స్తోకారి సంఘ హరణప్రాభవ శక్తిఁ జూపఁగదవ ♦ య్యా! పాపారాయాగ్రణీ॥ 1

ఉ॥ పోరునీకీవుజొచ్చునెడ ♦ బొబ్బిలికోటకు నెట్టికీడు చే కూరదు వైరిసంతతికిఁ ♦ గూడదొకించుకబాగు, నీదు దో

స్సారపయోధి నీదుటకు ♦ శక్యమే బుస్సికి రామధాగుణే
దారునకు దురుద్యమని ♦ తాంతుడు హైదరుజంగుమంత్రికి॥

పాపా—రాజా! విరోధులు ముట్టడింప నేతెతురను మాట స్పష్టమే
నది. మనమందఱము ప్రాణములకుఁ దెగింపవలసినదె! అభి
మానము నిల్పుకొనవలసినదె! ప్రాణమున్నంతవఱకు నైహిక సం
బంధములగు తుచ్ఛసుఖంబుల కాసింపక విక్రమించి విరోధి
సేనాబృందమును జెండాడి వీరమరణమును సాధింతుము. కీర్తి
గడించుదము. లోకమున నవ్యాహిత కీర్తిచంద్రికలఁ బ్రసరింపఁ
జేసి బద్ధనాయక పౌరుషచరిత్రములఁ గవుల రచనాంచములఁ
దాండవింపఁజేయుదము. ఆంధ్రవీరుల మనోదర్పణముల బ్రతి
బింబింపఁజేయుదము. వీరమాతల హృదయముల నటింపఁ
జేయుదము. యోజించి విరోధులు మనపైకి దాడివెడలునెడ
రాజాంకోట మీఁదగనె వచ్చి తీటవలయును. కావునఁ గతిపయ
సేనాసహితముగ నాకోటలో నేను గాచియుండి బొబ్బిలిరాజ్య
మును గాపాడఁగలనుగాని యుద్ధసమయమున జన్మభూమిని
త్యజింప వలసివచ్చెనే యని విచారమగుచున్నది.

చం॥ వినుతగుణాధ్యుతా వెలమ ♦ వీరులపాలిటి కల్పవల్లి, పా
వనతరమూర్తి రంగనర ♦ పాలవరేణ్యుని గన్నతల్లి, అ
ర్ధనికర కష్టసంతతులఁ ♦ దీర్పఁగఁజాలిన పాలవెల్లి నాఁ
బొనరు మీదీయభాగ్యనిధి ♦ బొబ్బిలిరాజ్యము వీడశక్యమే॥ 14

—పాపారాయా! యోధా! మరుండవు. దేశభక్త ణివియగు
నీ సేనాంతము వఱకుబొబ్బిలి కోటను విడువదగనిమాటయే.
ము. విరోధిసేనల మార్గమధ్యమున నడ్డగించుట మనక
వశ్యాచరణీయము. ప్రతిపక్షుల వంచించుట కిది ప్రధానోపా
యము. ఇందులకు సర్వవిధముల నీవెయర్హుండవు. కాన నీప్ర
యాణ మావశ్యకము.

శ్రీ

పా పా రా య ని ర్యా ణ ము.

కాక—తాండ పులాభరణా! బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మీవియోగమునకై జింతనొందవలసిన యవసరములేదు. బొబ్బిలిపరిసరభూముల విడచి పోవ నప్పడట్టివిచారమున కెడమెక్కడిది? జన్మభూమియందంతటి గౌరవ ముంచదగినది గానఁ బ్రయాణము మానరానిది.

చ॥ మహితులు పద్మనాయకకు ♦ మారులు పెక్కురు ధైర్యధుర్యులై విహరణమాచరించెదరు ♦ వీరరణాంగణమందు యుద్ధసన్నహనము నీశిరంబువయి ♦ నగల దెట్లయిన నా స్వరాజ్యధూర్వహుడవుగమ్ము మార్తురనుబైకొనఁబొమ్ము! పతాపభూషణా॥

వెంగ—బావా! పత్యుత్తరము నొసంగవేల? మాన మర్థాంగీకారమనినూ!

పాపా—అర్థాంగీకారము కాదు. పూర్ణాంగీకారమే. యుద్ధసమమున మాతృభూమిలో వెదజల్లవలసిన యీరక్తము పరిసంభూముల పాలుఁగావింప వలసివచ్చెననియె విచారపడుచున్నాఁడను. మాతృక్షేమంకరమగు నేదుర్ఘటకార్యమందేని నాయురులు వీడ సిద్ధసంకల్పుడనై యున్నాఁడను. అరాతుల వెచ్చనెత్తురుతో వీరలక్ష్మీచరణముల నభిషేకముజేయు భాగమీవెలమవీరు లందఱకుఁ గలదు. నేనె యదృష్టదూరుడఁగాన రాజాంకోట కేగవలసివచ్చినది.

మ॥ రణరంగంబుననిలిచి లిపురీ రక్షార్థమై రక్తసారణి బాటించు ప్రహేళికానో ♦ రాజాముదుర్గాంతరాంగణమందు వసియింపఁ దోడుపడె నా ♦ కంఠము మణేభద్రారణ పారాయణ వీరకేసరిని ని ♦ ర్బంధించె దైవంబహా 1

చెలి—మిత్రమా! నీవెచ్చటనున్నను బొబ్బిలిపై నీపరాక్రమానల ప్రసరింపకపోదు. అగ్నిహోత్ర మధోముఖముగ నున్న ఊర్ధ్వజ్వాలల విడువకపోదు. రంగారాయని అవలంబి 1

తృ తీ యాంకము .

మున్నంతవఱకు బొబ్బిలిరాజ్యమున కెట్టి యపాయమును రాదు.
మఱియు నధర్మాధిక్యములేనిది అపజయము సాధ్యముకాదు.

కం॥ ఎట ధర్మముండునో య

చ్చటనే విజయంబుగూడ ♦ సంధిలు, ధర్మం

బెట దొలఁగునో యపజయము

చ్చటఁ గనుపడు “ధర్మమేవ ♦ జయతి” యసరొకో॥ 17

పాపా—రాణ్మణీ! నీయూజ్ఞ శిరసావహించి వైరులఁ జెండాడ రాజాం
కోట కరుగనున్నాడను. నావిజ్ఞాపనముఁ జిత్తగింపుఁడు. పద్మ
నాయకులారా! మీకిదియె విజ్ఞప్తి,

శా॥ వేయింపుండు విరోధిరాజ హృదయో ♦ ద్భిన్నైకసంధాన భే

రీయవ్యూహము, వైరిసేన కదనో ♦ ర్విఁ గూలయోధావళిఁ

డాయింపుండు ఇలబద్మనాయకుల శి ♦ ష్టత్వంబు నిండఁగఁ

జేయింపుండు రణంబు విక్రమకళా ♦ జేగీయమానాత్ములై॥ 18

ఓపద్మనాయక కులాభరణులారా? సంగరనిపుణులారా? నేను

రాజాంకోటకుఁ బ్రభునియాన శిరసావహించి యేగనున్నాడను.

మీరందఱు బూర్వ పద్మనాయకవీరుల పరాక్రమ జీవితముల

సంస్మరించి సంగరరంగ మలకరింపవలయును. ఆంధ్రదేశమున

మీకీర్తి చిరస్థాయిగఁజేయవలయును. మీజీవితము లాత్మదే

శార్థమై విడువవలయును.

సీ॥ స్మరియింపుఁడీ వై ♦ జన విఖండన పటి

ష్ఠాస్మఁడౌ బ్రహ్మనా ♦ య

డీ ఘన ♦ ప్రత్యర్థిసంహారి

బాలచంద్రకుమారు ♦ పౌరుషంబు

పరియింపుఁడీ వైరి ♦ పటల మర్మచ్ఛేది

భేతాశనాయకు ♦ భీషణంబు

వర్ణింపుఁడీ సోమ ♦ వంశ మూలధ్వంసి

పా పా రా య నీ ర్యాణము .

యనపోతనాయకు ♦ నతిశయంబు

తే॥ గీ॥ వీనుతిగావింపుఁడి వెల్పు ♦ వీరవర్య
ఖడ్గసముదాయ సద్యశః ♦ కావ్యగీతి
పద్మనాయకులార నీ ♦ వ్యత్ ప్రతాపు
లార సంగ్రామ భారవా ♦ హకులుకండు॥

19

రాజా! బొబ్బిలిరాజ్య వియోగసంతాప తప్తుడనగు నాకు సెల
విండు. ఓపద్మనాయక వీరశిఖామణులారా యుద్ధాంతమున
నదృష్టమున్న గలసికొందము సెలవు.

రంగా— సమీపించి మిత్రమా? పాపారాయ! మనస్థితి మిగుల
శోచ్యావస్థలోనున్నది. ఈజన్మమునఁ బునర్దర్శనభాగ్యము
లభింపనున్నదో లేదో ఒక్కమారు గాఢాలింగనమొనరింపనివచ్చు.
కాఁగలించికొని అధీరవచనములతో నేమిపని?

కం॥ రాజాముకోటకరిగి ప

రాజతులు గ నరులసల్పి ♦ రావయ్యా! నీ

కే జయముచేకూరుత రిపు

రాజీ రాజీవహంస ♦ రాజమ చనుమా॥

20

పాపా— ప్రభుసత్తమా! సెలవు పుచ్చుకొనుచున్నాఁడను. వెంగళరాయా
సెలవు ఉత్తమపద్మనాయక సత్తములారా నేను నిర్గమించు
చున్నాఁడను. ఆజ్ఞయిండు ముందునకు నడచి అకటా మాతృ
మెటుల దానెద.

మ॥ జన॥ ఓకటరంగరాయస్వపునా ♦ జ్ఞాశ్చింతం

డనురాజామున కేగుచుంటిగృహతో ♦ డ్కబంపుమా శ

క్తనితాంతార్ద్ర విచిత్రవస్త్రస్థదలం ♦ కారంబుతోనున్న

గననే తెంచెదసంగరాంతమునఁ బ్రా ♦ ణంబున్న గంఠంబునక॥ 2

ఇంచుకనడచి బొబ్బిలిరాజ్య రమా సవర్యకు దూరగుడన

తృ తీ యాం క ము .

చుంటిగదాయని నాహృదయమున సంతాప మతిశయించు
చున్నది. ఐనన్ జేయునదేమున్నది.

సు॥ భవదీయాంఘ్రి సమర్చనారతుఁడు పా డ పారాయవీరుండు నీ
దపుకారుణ్యఫలంబుగోరి రిపునై డ న్యవ్రాత విచ్ఛేదన
స్తవవీయాహవ భారనిర్వహణమున్ డ సాధింపనున్నాఁడు మ
మ్మవలోకింపగదమ్మ బ్రోవగద డ మ్మా ఆంధ్ర సంస్థానమా॥ 22

శా॥ రాజాంకోటను గావబోవలెనికన్ డ రారండు వీరాగ్ర్యులా
రా? జన్యంబని జంకబోకుఁడు శరీ డ రంబుల్ తృణప్రాయముల్
రాజల్లున్ శర హార హీర నిభనీ డ రంధ్రాచ్చ ర్తిచ్చటా
వ్యాజేందుప్రభ - వెల్మవీరమణులా డ రా? లెండు లెండియికన్
ఇదిగో! నేనుగూడ వచ్చుచుచున్నాఁడు. నిష్క్రమించును

వెంగ— నేపథ్యముఁజూచి అన్నయ్యా అదిగో పాపారాయఁడు
రాజాముకోటకు సేనాసహితముగఁ బ్రయాణమగుచున్నాఁడు.
ముందు మనము విరోధులఁ బ్రతిఘటించుటకు యుక్తధర్మమెద్ది
యో యోచింపుఁడు.

రంగ—కర్తవ్యమును యోజించుచునె యున్నాఁడను. ముందు విరో
ధులనెదిరింపఁ బాపారాయని సైన్యసహితముగఁ బంపితిమిగదా!
ఇక్కార్యమువలన నాగంతుక ప్రమాదము లంతరించితీరును
ఇక భవిష్యత్కాల పరిణామములఁ గూర్చి యోచింపవల
యును. విరోధు లిపుడేమి చేయనున్నది యుద్ధమున కెపుడు
వచ్చునది వారలకు మూలబల మెంతయున్నది తెలి కొలినఁ
మనమేపని చేయ వీలుండదు. సర మిదివరకె సిద్ధమై
ది. చారులవలన నేమేని రహస్యములు దెలిసినేని
యనంతర విధాయకముల నిర్వర్తించి యుద్ధరంగమునకుఁ బరు
గెత్తుదము.

కాక—అదిగో! గూఢచారులు వచ్చుచున్నారు. వారల ముఖ

పా పా రాయ నీ ర్యాణము !

వైఖరులఁ జూడ నేదియో నూతనవార్తలఁగొని తెచ్చుచున్న
టులె తోచుచున్నదీ,

గూడ— ప్రవేశించి రంగారాయమహారాజా! వందనములు.

రంగా—ఏమి విశేషములు. మన ప్రతిపక్షుల దురుద్యమము లెటు
లున్నవి.

గూడ—ఈ పరితాపకర వార్త నెటులెఱింగింపవలయును.

వెంగ—ఉపచారపాత్యముల కేమి! కార్యము ముం దెఱింగింపుము.

గూడ—వా! విన్నవించు చున్నాఁడను. బుస్సిదొరవారు మనరాజ్య
ముమీఁదగ ముప్పదిమంది పరాసుసైనికుల నెటకోబంపుచుండ
వాండ్రను మామోపాయములఁ బన్ని విజయరామరాజు మన
పొలిమేరలోఁ జంపివేయించెనట.

చెలి—అట్లులైన బుస్సిదొరగారు విజయరామరాజుపైఁ గత్తికట్టుదురే!

దామె—వెంకయ్యా! నీవు భ్రాంతి వడుచున్నటులున్నది. పరాసుసైని
కులను బొబ్బిలివారు చంపిరని బుస్సిగారికిఁ దెలిపి దోహ
బుద్ధిని వృద్ధిఁజేయుటకె విజయరామరా జీదురుద్యమ మొనరించి
యుండును. లేకున్న విజయరామరాజు వాండ్రను మనప్రొలి
మేరలో నేలచంపించును. సరియె. పిమ్మట నేమైనది.

గూడ—పిదప విజయరామరాజు బుస్సిదొరగారితో హైదరుజంగుతో
సమయోచితముగ మంత్రా గమొనరించి బొబ్బిలిరంగారావు
— సైనికుల ముప్పదిమందిని వధించెనట. అందువలన బుస్సి
హైదరుజంగుల కోపము మేరమీఁతెను. అందులకై మనల
శిక్షించుటకు బుస్సి హైదర్ జంగు విజయరామరాజు — కలగు
వారు సైన్యసహితముగఁ గాసింకోటనుండి ధేవులపల్లిపాదఁగ
బొబ్బిలిని ముట్టడించుటకు రానున్నారని తెలియవచ్చినది.

ఇను—అనుకొనినంత జరిగినది. దేవవిధి యెటులున్నదో!

తృ తీ యాంకము

రంగా—ఈవార్త రాజాంకోటకు సేనాసమేతముగ నరుగుచున్న పాపారాయనికి నివేదించి మీపనియందు మీర లప్రమత్తులై సంచరింపుడు. పొండు

గూఢ—చిత్తము. సెలవు పుచ్చుకొనియెదను. నిష్క్రమించును

వెంగ—బొబ్బిలి వెలమవీరుల పరాకాశతీతయము పౌరుషము దేశభక్తి కులాభిమానము యుద్ధరంగమునఁ జూపఁదగిన యవకాశము మిప్పటికిఁ దటస్థించినఁ కావునఁ బద్మనాయకుల జీవితములో నిదియె సుదినము. యోధాగ్రేసరునకు మాతృదేశ సంరక్షణార్థమై ప్రాణములఁ బరిత్యజించుటకంటె నర్హవిధియే మున్నది. ఓవెలమవీరులారా? మన పూర్వవీరుల జీవితముల నొక్కమాటుస్మరించి వీరావేశపూరితులుకండు. ప్రాణముల వెచ్చించి యశోధనమును గడింపుడు. దేశభక్తిచూపుడు.

స్తీ॥ ఆమరావతిని రాచ ♦ కొమరులు జూపిన
యనుపమ విక్రమం ♦ బునుదలంచి
పలనాటిసీమలో ♦ పల తెన్నుమన్నీండు
కాలఁజేసిన పరా ♦ క్రమమునెంచి
ఓరుగంటను వెల్మ ♦ వారు కన్పించిన
జగదుపద్రవశక్తి ♦ సంస్మరించి
కొండవీటను రెడ్డి ♦ మండలాధీశ్వరుల్
ప్రకటించినట్టి వి ♦ క్రమమునరసి

తే॥ గీ॥ పద్మనాయకవరుల కు ♦ తృప్తిదేశ
మైనబొబ్బిలిగడ్డపై ♦ యాయువున్న
వఱకుఁబోరాడి పగతుర ♦ బలియొసంగి
మాతృసేవయొనర్చుడి ♦ మాన్యులార॥

ంగా—మిత్రులారా! నావిజ్ఞాపన మాకర్జింపుడు. విరోధిసేనాసముద్ర ముప్పొంగి మనపైఁబడనున్నది. మనబలమనునొక నింకనేని

వినియోగింపకున్నఁ జెడుదుము. మీపౌరుషవిక్రమములు విరోధులపైఁ బ్రసరింపఁజేసి శాశ్వతయశముఁ గడింపుఁడు. సర్వసేనానాయకుఁడగు బాపారాయఁ డిచటనున్న సంగ్రామిక భారము తయు నాయన వహించువాఁడు. ఇపు డాభారము నాపైఁగలదు. సేనల విభజించి యుద్ధమునకుఁ బురిఁగొల్పవలయును. పరరాజ్యమున కాసించినందులకు బుస్సిహైదరుజంగులప్రాణములఁదీయవలయును. విరోధిసైన్యమును జెండాడవలయును. విజయరామరాజును వధించి తద్రక్తముచే రాజ్యలక్ష్మి చరణాంబుజంబుల నలంకరింపవలయును.

శా॥ తెండీ! బొబ్బిలియోధులార! రిపుపా ♦ శీక్ష్ణేశ సంధాన దో
శ్చండత్వంబును జూపుఁడీ; వెలమవం ♦ శ్య ప్రాజ్య కీర్తిచ్ఛటా
పాండుచ్ఛాయల భూనభౌంతరములకా ♦ బ్రాకించి విద్విణ్ణృపా
ఖండోద్రేక మడంచుఁడీ! కదన రం ♦ గంబింకభూషింపుఁడీ॥ 26.

ఇను—రాజా! తాము సర్వసేనాధిపత్యము వహించిన నికో నసాధ్యమేమున్నది. తామొనరించిన సేనావిభాగముల ననుసరించి యుద్ధరంగమున కేగ మేముసర్వసిద్ధముగా నున్నారము. మీపై మాకుఁగల భక్తిఁ గృతజ్ఞతారూపమున వెల్లడింపవలసిన సుకృతము లభించుటచే మాజీవితములు పవిత ములైనవి. మా ఘటములలోఁ బాణవాయువు లున్నంతవఱకు, విరోధులఁ గోటలోని కడుగుఁబెట్టనీయము. బుస్సి విజయరామరాజున కెటుల బొబ్బిలిరాజ్యముఁ గట్టిపెట్టునో తిలకించితీరెదము.

మ॥ కరవాలంబుఁబూని వైరిశిరముల్ ♦ ఖండించి, తద్ర పుక
ర్పూరముల్ బొబ్బిరాజ్యమధ్యమున, రా ♦ జద్వార సీమావనిక
బరిఘాతోయములకా బిరానఁ బవహిం ♦ పకజేసి వీరవ
చరణీయంబుల నిర్వహించెదన్లు రా ♦ జా! నన్నుఁ బంపింపుమా॥

చెలి—ధరణీనాయకా! పరాకమజ్జ్వాలలు హృదయమున నాగక,
భావము దగ్ధమొనరించుచున్నవి. విరోధుల వధించువఱకు

కోపానలము చల్లారదు. హృదయసంతాప ముపశమింపదు.
కదనరంగమునకు బద్ధనాయకవీరతేజముఁ బ్రసరింపజేయు నను
జ్ఞాపింపుడు. వీరపదవి సాధింతుము. లేదా వీరమరణము
సాధింతుము.

చం॥ రణమున వైరిభూపతుల ♦ రక్తముతోడఁ ద్రిశుద్ధిగాఁగఁ ద
ర్పణమొనరించి మాన్యయగు ♦ భారతమాతను దన్పువాడ భీ
షణ కరవాలధారకు విజాతిన్మ ♦ పాలక రక్తధార భూ
షణమొనరించువాడ నను ♦ సంగరభూమికిఁ జేర్పఁగోరెదన్॥ 28

కాక—నృపాలమణీ! విరోధిరాజ ఖండన చఱుఁడగు నీకాకర్ణపూడి వేం
కటరాయఁడు కదనోత్సాహము వారించుకొనఁజాలక విన్న
వించు విజ్ఞప్తి నాలింపుడు.

చం॥ కదనము ప్రేతభూమియయి ♦ కన్నడ, వైరులయుత్తమాంగములే
మొదడులు, కండలు, దొడలు ♦ మేనులు రాసులు రాసులైభయం
బొదవఁగఁ జేయువైఖరిని ♦ యుద్ధమొనర్చెద, విక్రమక్రమా
స్పదవిభవంబుఁ జూపెదను ♦ పంపుము నన్ను దురంబుఁజేయగన్॥

దమ్మ—రాజవతంసా! విరోధుల యుద్ధమునకు రమ్మని పిలిచివచ్చితిని
కానఁ బ్రతిఘటింప నేగుట నాకుఁ గర్తవ్యము. నాకరవాలము
నకు విరోధులహృదయములకుఁ గల పూర్వపరిచయము
మఱలఁ గ్రొత్తజేయ మనసగుచున్నది. కదనరంగమున విరోధుల
వక్షస్థలములఁజీల్చి రాజ్యలక్ష్మి కభిషేకము, వింపవలయు

మహాస్రగ్ధర.

—దన్ ద్వావలా ♦ ప్రచయతులితమా ♦ బాణసంఘంబుచేవై
ంబుల్ విదల్తు ♦ రుధిరమయముగా ♦ రోదసి జేయువాడన్
రామరాజా ♦ నిలునిలుహయిదర్ ♦ నిల్వమాబూసియన్బ
బహుండంబునిండన్ ♦ గుటిలరిపు శిరః ♦ కోటిఁ జెండాడువాడన్॥

పా పా రా య ని ర్యా ణ ము .

రంగ—మిత్రులారా! మీ స్వాధీమానమునకు దేశభక్తికి సంతసించితిని. మీరందఱు యుద్ధమునకు బ్రయాణోన్ముఖులు గండు. విరోధులు కోటదగ్గఱకు రాకమునై పూహములఁబన్ని సైనికుల సమరమునకు సర్వసిద్ధముగనుంపుడు. రాజానుచారమ్మున రాజ్యాభిషేక మెవని కేనిజేయనిదిరాజుయుద్ధమునకు బయలుదేర రాదు. కావునఁదమ్మునకు బట్టాభిషేకముజేసి నేనును యుద్ధమునకువచ్చెదను. మీరలు నియతధర్మములయం దప్రమత్తులై వర్తింపుడు. మీరు సజీవులైయున్నంతవఱకు బాబ్బిలికోటలోనికి విరోధుల నడుగుఁబెట్ట నీయకుడు. పూర్వవిఖ్యాతి స్మరింపుడు. దేశభక్తి ప్రకటింపుడు. ఆత్మరాజ్య రక్షణమునకుఁ బ్రయత్నించి నటుల విజయరామరాజ వధావిషయంబునకుఁగూడ నేకముఖముగఁ బ్రయత్నింపుడు. ఆయువుచంచలము. సత్కీర్తియేస్థిరము.

మ॥ అరిరాజన్యవధావిధాన నియత ♦ వ్యాసంగులౌ వెల్మసోదరులారా! వచియింతు మీకిదియ క♦ర్తవ్యంబు, ప్రాణంబు సంగగరంగంబునవీడి వీరపదవిక ♦ గైసేయుఁడి లేక మా ర్తురఖండించి స్వకీయరాజ్యగత వి ♦ ద్రోహంబు వారింపుఁడి॥ 31

“బాబ్బిలి రాజ్యలక్ష్మీ! జయజయ” యనుచు రంగారావు, వెంగళరాయఁడుదక్క మిగిలినవారందఱు నిష్క్రమింతురు.

వెంగ—అగ్రజా! నేనుగూడ యుద్ధమునకు వచ్చెదను. నాకేల యీ పట్టాభిషేకము?

రంగ—తమ్ముడా! పట్టా ఁడవైనను అవసరమైనపుడు నీవుఁగూడ యుద్ధమునకు రావచ్చును. పూర్వాచార మవిలంఘనీయము కాన నిటులొనరింపనున్నాఁడను.

నేపథ్యమున భేరియములు మ్రోగును.

వెంగ—అన్నయ్యా! సమరమన్ని నుత్సాహమగుచున్నది. రణరంగమునఁ బద్మనాయకవీరులతోఁ బాటు నాశిక్షాలాఘవముఁగూడఁ

తృ తీ యాం క ము .

జూప వేడుకపడుచున్నాడ. అదిగో వెలమవీరులొనరించు
కోలాహలము లాలకింపుడు. అదిగో వెలమసేవా నాయకుల
వెనువెంటనేగు తెలగ బలిజె పౌజులయుత్సాహము జూడుడు.
ఈరణదుందుభుల నిస్వనము నా కుద్రదేశము నతిశయింపజేయు
చున్నది. మఱియు

మ॥ తతనిర్ఘాత పృథుస్వనోపమితమై ♦ ధాణంధణధ్వాన సం
యతమై వైరిచమూసమూహ రచిత ♦ వ్యూహ వ్యధాకారియై
వితతస్వాన చలీకృతాఖిల ధరా ♦ విరూభత జీవేషు హృ
ద్గత ధైర్యాహరణప్రవీణమయి మ్రోఁ ♦ గన్ సాగె భరీచ్ఛటల్॥

రంగా—తమ్ముడా! నాకడ్డముఁ జెప్పక పట్టాభిషిక్తుడవు కమ్ము.

వెంగ— విచారముతో చిత్తము.

పరిచారకుడు ప్రవేశించి —దేవా తమదర్శనమునకు హసనల్లి
ఖాన్ అనుమహమ్మదీయుడు వచ్చి ద్వారమున వేచియు
న్నాడు. ఏమిసెలవు?

రంగా— స్వగతము ఇతడు మనప్రతిపక్షుల దూతయని తోచు
చున్నది. ఎట్టివార్తనైన వినవలసినదేశదా ప్రకాశముగ
శీఘ్రముగఁ బ్రవేశపెట్టుము.

హస—సలాం సర్కార్ రంగారావుసాహేబ్

రంగా— ఎదురేగి వీరముఁజూపి మీరు బుస్సిదొరవారి సైనికులని
వారని తోచుచున్నది. ఏమివి ములు విందు.

—మహారాజ్! మీరు లడాయ్కు బాజాబజాయించారని మాహు
దార్ జంగుసాహెబు యిని ఆపియెయ్యమనిన్నీ బొబ్బి
లికోట యిడ్చిపెట్టిపొమ్మనిన్నీ చెప్పమన్నాడు. ఆపియెయ్యక
పోతేలడాయిజరిగితిరుందిలంట.

మామహారాజుగారిపుడెచటనున్నారు?

పా పా రాయ నీ ర్యాణము.

హస—బాబ్బిలికోట పట్టుకోవాలా అని పైన్నెంతో వచ్చి దేవుల్ పల్లికి దగ్గర వున్నతోటకాడ లక్ష్మర్ తోవుండాడు. ఈయాల పాయం కాలంపచ్చాము.

రంగ—మహమ్మదీయా! మనలోనిమాట. పూర్వము నుండియు యుద్ధములలో మాకుఁ జారుపచిహ్నగ నుపయోగింపఁబడు నీభేరి నిపుడేల మోఁగింపకుండవలయును. ఇటులఁ జెప్పటకు మా పైఁబ్రతిఘటించిన మీహుజూరున కెట్టియధికారమున్నది. మేము యుద్ధమునకు సర్వసిద్ధముగానున్నారము. బాబ్బిలికోటను విడచిపోము. ఈవర్తమానము మీప్రభువున కెఱింగింపుము.

హస—అదిమా హుజూర్కి నిర్రలప్పం శెయ్యటం అని శెప్పమన్నాడు జీ.

వెంగ—మీప్రభువును మేము నిర్లక్ష్య మిపుడు చేయుట యేమి. విజయరామరాజు దుర్యోధనవిని మాపై కెప్పుడుకత్తి కట్టెనో నాడెనిర్లక్ష్యమొనరించితిమి. పాణములకుఁ దెగించిన మాకీ హితబోధలతోబనిలేదు.

శా॥ ముష్టాముష్టినిబోరి మ్లేచ్ఛనివహం ♦ బున్ బట్టిబంధించి, వి
స్పష్టాహంకరణాతిరేక వితత ♦ ప్రజ్ఞాబలప్రాభవా
వష్టంభంబులఁజూపి, వైరులను జం ♦ పక్ష జావనున్నార మే
కష్టంబేనియు లక్ష్యపెట్టము సురుల్ ♦ కంఠస్థమైయుప్పుచోళ్.

రంగ—రణభేరి నాపమని, యుద్ధమునకు సిద్ధముగ నుంటిమనియు
— హెద జం దెలుపుము. సర్వము వ్యతిరేకించిన
— పిమ్మ రాయబారము - ల.

హస—ఘహరాజ్-ఏంశప్తాం హుజూర్లకిప్యాణం దివాన్ లో
వుంది. దివాన్లకి ప్యాణం లచంలోవున్నది. నేను ఏంశ్ కజీ వాం
ళ్లకి యిష్టం మీకీయిష్టం.

వెంగ—మారాజ్యమునకు మేము సర్వస్వతంత్రులమనియు నిట్టిసందేశ

తృతీయాంకము.

ముల లక్ష్మ్యపెట్టమనియు మీప్రభువులకుఁ దెల్పి చేతనేనపని
చేయుమనుము.

హస—అచ్చా అట్లాగె శెప్టామ్. ఆదాబ్ సర్కార్.
నిష్క్రమించును.

రంగా—సోదరా! జేపటి సూర్యోదయమునకు దప్పక విరోధులు
మనకోటముట్టడింతురనియు, దాపునకు వచ్చిరనియు యుద్ధము
జరిగితిఱుననియు హసనల్లిఖానుని వాక్యములవలన స్పష్టమైనది.
నీకు బట్టాభిషేకము ముందొనరించి పాపారాయునిరక్కని వా
ర్తబంపి నేనుయుద్ధరంగమున కరుగవలసియున్నది. పోదము
రమ్ము.

వెంగ—పాపరాయనికి వెటచి విరోధులు దొంగత్రోవలఁ జూచికొని
యుందురు. రాజాంకోటమీదుగావచ్చి రేని విరోధిసేనయిదివఱకె
నామమాత్రావశిష్టము గావలసినదే. విజయరామరాజు కను
గలిగి మెలఁగుచున్నాడు. ఇక రాజాముకోటను గాచియుండనప
సరములేదు. విరోధులు సమీపమునకు వచ్చిరిగానఁ బాపరా
యని బలముతోఁ బిలిపింపవలయును.

నిష్క్రమింతురు.

తృతీయాంకము

రము

శ్రీ రస్తు.

పాపారాయనిర్యాణము.

చతుర్థాంకము

రంగము. బొబ్బిలికోట.

చెలికానివెంకయ్య— ప్రవేశించి వెంగళరాయనికి బట్టాభిషేకముఁ జేయుచుండి కాబోలు శ్రీరంగరావుగా రింకను యుద్ధభూమి నలంకరించియుండరు. విరోధులు జయభేరులు వేయుచున్నారు. పిరంగులు కోటగోడకు గుఱిచేయుచున్నారు. సైన్యమునకు నియతస్థలము లేర్పఱచుచున్నారు. పద్మనాయకసైనికులు విరోధులపై కుఱుకనున్నారు. ఉభయసేనా సమయుద్ధమున కొకతృటికాల మంతరాయమున్నది. అదిగో పద్మనాయకసేనానాయకులు బలముగూర్చుకొని దిక్కుల నరికట్టుచున్నారు. ఇంకఁ బ్రభువర్యుని యనుజ్ఞయే యవశిష్టము చూచి అదిగో; రంగారాయనృపుఁడు వచ్చుచున్నాఁడు. అయన సెలవందిగాని సైనికుల యుద్ధాభిముఖులుగఁ జేయవీలుండదు.

రంగా— ప్రవేశించి మిత్రమా? యుద్ధవిశేషము లేమేనికలవా?

చెలి—పరాసు సైనికులు యహములదీర్చికొని మనపైకి రానున్నారు. — నానా లుకొకటకునిరీక్షించుచుమీరాక కెదురుచు చున్నారు.

రంగా—మిత్రమా! విరోధులు మనపైకి వచ్చినవెంటనే భాతకు వందనములొనరించి మనసేనానాయకులను కడ రంగమునకు సిద్ధపడుమని తెల్పుము. నేనీయున్నతమగు బురుజెక్కి సర్వసైన్యమును దిలకించుచుందును.

చెలి—చిత్తము సెలవుఁ బుచ్చుకొందును. నిష్క్రమింతును
 రంగా—బుస్సిదొరవారు బొబ్బిలికోటను బట్టుకొనుటకు నాలుగువేల
 మంది సిపాయిలతోడను ఐదువందలమంది యూరోపియనుల
 తోడను వచ్చెననియు బదివేల సైనికుల విజయరామరాజు సహా
 యముగా నొసంగెననియు నేనువినినమాటయధార్థము. ఇంత
 సేనను స్వల్పసంఖ్యాకులగు మనసైనికు లెటులనిర్జింపఁగలరో
 చెప్పఁజాలను. తమసైన్యమును నాలుగుభాగములుగఁ జేసి
 యొక్కొక్క సేనాభాగమునకు గొన్నిఘోరంగులు కొన్నియాగ్నే
 యాస్త్రములు చొప్పున బంచి బుస్సిదొరవారు సమరముచే
 యించుచున్నారు. అకటా! ఎంత ప్రళయసమర మగుచున్నది.
 ముందునకుఁచూచి ఓవీరవర్యులారా! ఓపద్మనాయకులారా!
 మీ నియతస్థలంబుల గడుజాగరూకతతోఁ గాఁచి కొనుఁడు.

మఱియు.

సీ॥ దామెరదమ్మన ♦ ధరణీశ! తూరుపు
 బురుజుచెంతకు సేన ♦ మఱలనిమ్ము
 కాకర్లపూడి వెం ♦ కటరాంయ పడమటి
 దిశకునీపాజును ♦ ద్రిప్పికొమ్ము
 చెలికాని వెంకయ ♦ క్షితి నాధయుత్తరం
 బునకు నీదళమును ♦ జనఁగనిమ్ము
 ఇనుగంటి ధర్మయ ♦ జనపాల దక్షిణం
 బునకు నీసైన్యంబు ♦ బోవనిమ్ము

తే॥ గీ॥ పద్మనాయకులార! నల్ ♦ వైపులరసి
 అరుల మొగ్గరములను జెం ♦ డాడుఁడయ్య.
 శాత్రవులు విక్రమించిరి ♦ సత్వరంబు
 సైనికాగ్రణులార! పై ♦ కొనఁగరండు॥

1

సలువైపులజూచి ఓయోధాగ్రేసరులారా! మీసాహసము
 ఘనీయము. మీపరాక్రమము వర్ణనీయము. మీప్రభుభక్తి
 పశంసనీయము.

మ॥ ధీరంగంబున విక్రమాధిగత సం ♦ రంభంబు జూపించి, భీ
షణ శాతాసికిఁ గంఠనాశములతో ♦ సఖ్యమ్ము వాటించి, వీ
క్షణ వహ్ని ప్రసరంబుచేత నరులన్ ♦ సయ్యాటలాడించి, మా
రణభారంబు వహించు వెల్మజనులూ ♦ రా?మిమ్ము స్వాఘించెదన్ 2
కొందఱు విరోధులు తాటినిచ్చెనలతో బురుజులెక్కుదురు .

రంగా—యోధాగ్రేసరులారా! విరోధులు తాటినిచ్చెనలతో గోట
పై కెక్కనున్నారు ప్రతిఘటింపుడు. మెలకువ వహింపుడు.
ప్రతిషేధింపుడు.

సీ॥ పొంగులు పలుమాటు ♦ పొంగగాచివనూనె
వైరులపై బోయ ♦ వలయు నిపుడు
బాటుటీటెలఁగొని ♦ పైకెక్కగానున్న
పగతుర బాడువగా ♦ వలయునిపుడు
చండహేతుల చిత్త ♦ జల్లుగా నొకమాత్రె
పరులపై గుటిపింప ♦ వలయునిపుడు
ఉడుకు టంబలికుండ ♦ లొకకొన్ని మార్తార
పైజడియకవైవ ♦ వలయు నిపుడు

తే॥ గీ॥ బురుజులకుఁ బా కుచున్నార ♦ లరులుమూగి
ప్రతిఘటించి ధరకుగూల్ప ♦ వలయు నిపుడు
కడగి పగవాండ్రపైఁబాటు ♦ గాలినేని
బైకిరాకుండఁ జేయగా ♦ వలయు నిపుడు.

3

ప్రజా విజ్ఞానము బురుజులెక్కువారిని గ్రొదిలికొనఁ ద్రోయుదురు).

చెలి—ఓవిజయరామరాజా! బుస్సిదొరా! హైదరుజంగూ! నార
లెందుంటిరి. చచ్చుచున్న మీ సైనికుల కడ్డుపడ మము
బ్రతిఘటించ నరుదేరరేమి! ఓప్రతిపక్ష సేనానాథా! రా! దొంగ
తోవల చూచుకొందురేల ఇటురండు ఇటురండు.

ఉ| సంగరరంగమన్నయెడ ♦ జంకరు వెల్పువజీరు లేలయీ
వెంగలిపాటు మిమ్ము ♦ బలిపెట్టకమానరు యుద్ధమందు, క
త్తింగొని యేగుదెండు, వెను ♦ దీయకరండు, నిలుండు మీప్రధా
నాంగములిండు శాశ్వతసు ♦ భార్గవులు కండు, విరోధి సైనికుల్ || 4

ఇను—ఓవిరోధి సైనికులారా? నిలువుడు నిలువుడు, బొబ్బిలికోట
విజయరామరాజునకు గట్టిపెట్టనిదె పలాయన మంత్రము
బరించుచున్నారేల? ఇదిగో మిమ్ము బరామర్శింపుటకు నేను
వచ్చుచున్నాడను. క్షణముసేపు ప్రతిఘటింపుడు. పద్మనాయక
వీరులతో ముష్టాఘాష్టి బాహుబాహి పోరాడనిదే వెన్నుజూపెద
రేల? బురుజు దిగిజూచి ఓహూ. పారిపోవుచున్న సేనకె
వ్వడో తురుష్కుడు ధైర్యము జెప్పి యీవైపునకు దీసికొని
వచ్చుచున్నాడు. వీండు మమ్మెటుల్ల బ్రతిఘటించి పాణము
లతో నిలిచెదరో పరిశీలించెదగాక. బురుజెక్కును.

లాడూ ఖాన్— ప్రవేశించి నువ్వు, యెవడూ బేవుండావ్ మా. బయు
మాకీ బత్తి లేకుండా మాట్లాడుతావ్. దేఖో నీదిదైర్రంనాదీషేర్రం
పైకివస్తుంది. మాశక్తిమీకు తెలిసిందిలేదు. దమ్మన్నసాబ్ కి
శూపాం అజే జండాల్ మహమ్మద్ హుసేన్ అజి సిద్దిబిలాల్
అజిజాడేఖాడే, అజే నవాబ్ హుసేన్ అల్లీఖాన్ బహద్దర్
అజిషుకురు ల్లాఖాన్. బొబ్బిలిగడి పడో, పడో, జీ, రంగారావు
బహద్దర్ సాబ్ మాది తుర్కా దెబ్బాకాసుకో

త్రాటినిచ్చెనతోగోటపైకిబ్రాకును

దమ — ఓరీ! దురాత్మా? నాబురుజునకే పాకుచుంటివా! రమ్మరమ్మ
నీకును నాకును రాయబారమునాటనుండి చిరపరిచయము
కలదు. నిను రవింతుట నావిధి:

మ|| అరి-ర్వాత్ముని బుస్సినీవిడి, మధా ♦ యత్తాత్ముడొపైదరున్
క్షీతిపైగూల్పక, రామరాజుతలఖం ♦ డింపంగబోకే, దురా

గతచిత్తునినుజంపశాతవిలసత్ ♦ ఖడ్గంబురానుండె, నీ
బ్రతు నాటికిఁదెల్లవాటె చనుమా! ♦ పాపాత్మ! మ్రేచ్చాధమా॥ 5
దమ్మన్న యీటెతోఁ బొడుచును. లాడూఖా మఱికొందఱు
గతింతురు.

విజయరామరాజు— నేపథ్యమున ఓబుస్సినరపాలా? హైదరు
జంగు మంత్రిశ్వరా! వెలమవీరుల పరాక్రమములముందు మన
శక్తియుక్తు లక్కఱకురాకున్నవి. సిద్దిబిలాల్ పాటిపోయెను.
లాడూఖా దమ్మన్నగారి యీటెపోటుచే గతించెను. జాన్
ఖాన్ సైన్య మంతయు దిక్కుచెడి చెల్లాచెదరై పోయెను. సేన
లను రక్షింపుఁడు. సైనికులకుఁ బ్రోత్సాహవాక్యముల నుద్ఘోషింపుఁడు. రండు. రండు.

రంగ—ఓవిజయరామరాజా! చాటుననుండి యేదియో ప్రేతెదవేమి?
పౌరుషముఁగల మగవాడవేని బొబ్బిలివీరులకు నీబల మొక్కింత
చవిచూపుము. లేదా? పిక్కబలముఁ జూపుము. పరాక్రమవంత
మగు సత్క్షత్రియవంశమున జనించియుఁ గులగౌరముల నేల
మంటిపాలుగావించెదవు?

మ॥ ప్రతిభాశాలురు పద్మనాయకులు దు ♦ ర్వారోగ్ర విక్రాంతిసం
గతులై తావక సైన్యసంహరణము ♦ గావించుచున్నారు, దు
ర్గతిపాల్గొనుము, సైన్యరక్షణ మొన ♦ ర్పబొమ్ము లేకున్నచో
హతమై పొమ్ము ప్రతిష్ఠతో విజయరా ♦ మా! పాపభారాశ్రమా॥ 6

ఇను—రాజా! మాన మారంభించినవాని నేలయుద్ధమునకుఁ బిల
చెదరు. సేనానాయకుల కేని ప్రోత్సాహవాక్యములు వచింప
మొగముచెల్లని యీవిజయరామరాజు రణరంగమున నిల
చునా? ఎంతబలము కలవాడైననేమి? ఎంత సైన్యము కలవాడైననేమి?
హైదరు జంగు బుస్సిగార లెంతజ్ఞుడైననేమి. బొబ్బిలివీరులనిన విజయరామరాజు స్వప్నమే! హృద
యశల్యమే!

కం॥ మన తాకునకోర్వక మో
మునుమఱిచి నిలువలేక ♦ మూలలఱ్ఱఱుపా
నిని యుద్ధమునకుఁ బిలువఁగఁ
జనునే యిది నిక్కువంపు ♦ సాహసమగునే॥

7

షుకురుల్లా— ప్రవేశించి ఈతడ్వ బొబ్బిలికోట ముక్కల్కి
ముక్కల్ చక్కల్ చక్కల్ కావాలవుంది. పిరంగికి గట్టివుంది.
నైతొ కోటకుగట్టివుంది తెల్వాలా! బొబ్బిలివాండ్లకి బోత్
పొగురూవుంది అంతా బైటికి తెప్పిచ్చి తీర్తా.
పిరంగులఁ గోటకుఁబెట్టి కొందఱుసైనికులు కాల్తురు. మఱి
కొందఱు కోటలకుఁబ్రాచుదురు.

ఇను—ఓరీ దుర్మార్గులారా! ముందు మీచావుఁ దప్పించికొని కోట
గతి విచారింపుడు. పద్మనాయకవీరుల విక్రమములముందు మీ
జీవితములు బుద్బుదప్రాయములైయుండ వినాశకాలమేల కొని
తెచ్చికొందురు? విక్రమింతురా? వెన్నుచూపుదురా?

పిరంగులుమోగును. కోట పగిలిపోవును. వెలమవీరులు విరోధిసైనికులు
సమయుద్ధ మొనరింతురు

విజయరామరాజు— నేపథ్యమున ధన్నీలాస్ కుప్పీ. మీరిరువురు
బలిష్ఠములగు ఫిరంగుల సింహద్వారమున కభిముఖముగ నెడ
తేగకుండఁ బ్రేలింపుడు. మర్తే ధరాస్ లీలాస్. మీరు సేన
తో షుకురుల్లాఖా భేదించిన పశ్చిమదుర్గమును ఛేదించి
కోటలోనికి మార్గముఁజేయుడు. బురుజులు పడ్డునంతవఱకు
బొబ్బిలికోట మనకు వశముగాదు. దిగో నేనుగోడ వచ్చు
చున్నాడను. పిరంగులుగాల్చుడు.

నేపథ్యమున పిరంగులు మోగును. కోటపగిలిపోవును .

వీరమాతలారా! ఓవీరకాంతలారా? మఱగఁ గ్రాగిననూనెల
కందీయుడు. కళకళక్రొంగు వేడియంబలికుండల కోట

మీఁదినుండి సైన్యముపైకి దొర్లింపుడు. ఓవీరమాతా! నీవొన రించుకార్యము ప్రశంసనీయము. నీవు చల్లినకారపుం బొడివలన విరోధి సైన్యమంతయు గ్రుడ్డిదెపోయెను. విరోధులీ యంధత్వము వలన దిక్కులుతెలియక తమ్ముఁదాము కాల్చుకొని మడియ్యు చున్నారు. ఓతెలగవీరులారా! కోటల కెగబ్రాకు మ్మేచ్చుల వధింపుడు. ఓవెలమవీరులారా! ఆవచ్చుచున్న సైన్యమున కడ్డు పడుడు. ఓరెడ్డిసేనానాయకులారా! ముందునకు రండు.

నేపథ్యమునఘిరంగులు మ్రోగును

రంగా—ఓవిరోధులారా! ఓప్రతిపక్ష సేనానాయకులారా! ఇప్పటికి గోట బగులఁగొట్టి ద్వారమును గావింపఁగలిగితిరా కానిండు. మీ రాద్వారము నెటులవశముఁ గావించుకొందురో చూచితీతే దను. ఓవెలమవీరులారా? ఓసేనానాయకులారా? ఓసైనికు లారా? కోటగోడలపైఁ గొలఁది సైన్యమునుంచి విరోధుల లోనికిఁ బోకుండ నీద్వారమున కడ్డుపడుడు. ఓవిజయరామరాజా! మురియకుము. మురియకుము. ఇంతవఱకు విజయము మా యదియెయని భావింపుము.

తే॥ గీ॥ బురుజు కూలినమాత్రానఁ ♦ బోయెనొక్కొ
గురుతరంబైన బొబ్బిలి ♦ కోటసాబగు
వివిధ శాఖోపశాఖలా ♦ వెలయుమావి
కొమ్మయొక్కటివిఱిగిన ♦ గొఱతఁగనునె॥

8

విజయరామరాజు — (నేపథ్యమున) ఓయోధా గ్రేసరులారా! ఓప రాసు సైనికులారా ఈప్రాగ్గిశలోని కోటగోడకుఁ గూడ ఘిరం గుఱిపెట్టికాల్చుడు. ఇకబొబ్బిలికోట వశమైతీరును. కోట వశమైనయెడల భటుల రించుటయు విజయస్వజము స్థాపించుటయు సులభసాధ్య

నేపథ్యమున ఘిరంగులుమ్రోగు

రంగస్థలమందలి కోట పగిలిపడిపోవును

50గా—ఓసేనానాయకులారా! బురుజుల కాచుకొనుడు. ద్వారముల నిరోధింపుడు. విరోధులఁ గోటలోనికిఁ జొచ్చకుండఁ బ్రతిఘటించుడు. అదిగో బుస్సిదొర సైన్యము పశ్చిమ దుర్గమును భేదించుచున్నది. జాడిఖానా అమీరుజా, అధిక సైన్యముతోఁ గోటభేదించి గోడలఁ బగులఁగొట్టి లోనికిఁ బ్రవేశించుచున్నాడు. కాకర్లపూడి వెంకట రాయఁడుగారూ! మీరా బురుజును మెలకువతోఁ గాచికొనియుండి కొంతసైన్యమును ద్వారముల నిరోధించుటకు నంతఃపురమునఁ బ్రవేశించు సైన్యమును బంధించుటకుఁ బంపుడు. గోటలోనికి విరోధిమాత్రుని ప్రాణమున్నంతవఱకుఁ బోనీయకుడు.

లోనపిరంగులు మ్రోగును)

దమ్మ—ఓప్రతిపక్షి సైనికులారా! ఓవిరోధి సేనానాయకులారా! పద్మనాయకవీరుల కంఠమునఁ బ్రాణమున్నంతవఱకుఁ గోటలో మిమ్ముల నడుగు పెట్టనీయము. ఆ ద్వారమున నడుగిడదరేని మీకందఱకు స్థంభమరణము సర్వసిద్ధముగనున్నది. ఓసైనికులారా!

లయగ్రాహి.

చండతరహేతిఁగొని ♦ కండలునుశల్యములు
తుండెములుజేసెదని ♦ లుండు ననుగెల్వ
ఖండపరశుండయిన ♦ దండధరుడైన గిరి
ఖండనచణుండయిన ♦ గండుకలవాండ్రే
దండునిటు త్రిప్పి చన ♦ కుండుఁ జెదఁదైర్యము వి
డుండు మిమ్ము నెచ్చెన ♦ దండు చన బోకుం
డుండుఁడు భవత్ప్రియత ♦ ండుములు తుండములు
చెండెదను వెన్నెసఁగ కుండుఁడు నిలుండి॥ 9

గా—దమ్మగారు! మీసాహసము సంభావ్యము. మీ సైన్యము నించుక యీశాన్యదిశకుఁ ద్రిప్పినఁ బ్రతిపక్ష సైన్యమును గోట

లోనికిఁ జొచ్చకుండఁ జేయవచ్చును. ముందు ప్రతిపక్షుల కడ్డు పడినగాని మనయభిమానముదక్కదు.

దమ్మన్ననిష్క మించును.

రంగా—విజయరామరాజు పద్మనాయక సైన్యమును నురుము చేయించు చున్నాడు. పద్మనాయకవీరులు పెక్కుండు భయంకరము లగు ఫిరంగుల కాహుతియగుచున్నారు. ఇనుగంటిధర్మారాయని సైన్యమంతయు విరోధులు చెండాడిరి. కాకర్లపూడి వెంకటరాయఁడు విరోధుల దుర్గద్వారముచెంత నెదిరించి సైన్యసమేతముగ స్వర్గమలంకరించెను. కోట పగిలిపోవుచున్నది. ఇట్టి విపత్సమయమున శరణ్యమెద్ది? కర్తవ్యమెద్ది? నిరాశతో

శ్రీ|| బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి! సరి ♦ పోయెను నీకేకనాఋణంబు, నీ కబ్బిగనుండె రామవసు ♦ ధాధిపుకూటమి, రక్తపున్నదిన్ బొబ్బిలి పద్మనాయకులు ♦ జోదులు స్వర్గముఁజేరి రింక నీ వబ్బెన మాచరింపఁగద ♦ వమ్మ! పరున్ వరియించి మించఁగన్ || 10

అటు నిటుఁ జూచి ఇంక బొబ్బిలిరాజ్యము రావువంశీయుల యవలంబనమునుండి తొలంగినటులె. బుస్సిదొరవారు పశ్చిమ దుర్గము భేదించి దుర్గపాలకుల వధించి కోటలోఁ బ్రవేశింప నున్నారు. విజయరామరాజు రెండువేలమంది సైనికులతో ఫిరంగులతో విజృంభించి కోటగుమ్మములఁ బగులఁగొట్టించు చున్నాడు. వెలమవీరుల సైన్యములు విరోధుల హస్తగతము లగుచున్నవి. విరోధులకు బలసంపత్తి చాలినంతకలదు.

—జూచి అదిగో దుర్గముచెంత నేదియో కలకలము జరు చున్నది. పరాసు సైనికులు వెలమ సేనానాయకులు చేయు నట్టహాసములు వినవచ్చుచున్నవి. అదిగో చెలికాని వెంకయ్య యిటె యొకతురుప్పుని • తఱుముకొని వచ్చుచున్నాడు. ఆయన కేమేని నిజవర్తమానములు తెలియ • యడిగి తెలిసికొందుఁగాక.

తురుష్కుడు—అరేహల్లా! చెలికాని వెంకయ్యసేబ్ నాకీసంపు
తూవుంది సంపుతూవుంది దెఖో! దెఖో
తురుష్కుడు నిష్క్రమించును.

చెలికాని వెంకయ్య వెంబడించి పరుగెత్తును.

రంగా— వెంకయ్యనాపి మిత్రమా! పాటిపోయిన వానిం దటిమెద
వేల?

చెలి—రాజా! నన్ను వారింపకుడు. యద్ధధర్మముల బరిత్యజించి విశ్ర
మించియున్న పద్మనాథుల వరించిన యీక్రూరాత్ముని బ్రతుక
నిచ్చిన పాపముగూడ వచ్చును. నన్ను బోనిండు. త్వరలో
నాతని శిరంబు దెచ్చి మీపాదములముందుంచెదను.

రంగా—“వినాశకాలే విపరీతబుద్ధిః” యని నటుల నాతురుష్కున కంత్య
కాలమునకే యిట్టిబుద్ధిపుట్టినది. వాని నింతతో బోనిమ్ము.
మిత్రమా! యద్ధవిధమెట్టులున్నది? విరోధులకు విజయము లభ్య
మయినదా? విజయలక్ష్మి మనల బరిత్యజించి నటులేనా?

చెలి—రాజా! ఏమని విన్నవించును? మనసైన్యము చాలవఱకు
నిర్మూలమైనది. విరోధులిప్పటికి మూడు బురుజులఁ బగుల
గొట్టిరి. హైదరుజంగు కోటలోనికి బోవలయునని గాఢప్రయ
త్నముల చేయుచుండఁ బద్మనాథుల వీరులు మూతీభవించిన
ప్రళయస్వరూపములోయన నొక్కొక్కవీరుండు పదిమంది ప్రతి
పక్షులపైకి దుముకుచు మదపుటేనుగుపై లాఘవంబు జూపు
కొదమసింగము కరణిఁ జెండాడుచు మండలాగ్రములఁ జూపిం
చుచు నెల్లెడల తామై పాణములకుఁ దెగించి పరిపోరి తెగిన
మెడలతోడను నొగిలిన తొడలతోడను జీలినమేనులతోడను
వ్రాలినప్రేగులతోడను పగిలిన కపాలములతోడను బొగిలిన
కపోలములతోడను నేలకొరగియునుసురులవీడుచుండియు నంగవి
కంఠముల యుండియుఁ గరవాలమున విసిరి పరిసరమున నున్న

ప్రతిపక్షసైనికుల జంపి తాము వీరస్వర్గము చూడగొనుచు
బగవార్తచేగూడ ప్రశంసా సత్కారముల నందసాగిరి. ఇప్పటికి
విరోధిసైన్యము సగమునకు బైగా నశించినది. మొత్తముమీద
విజయము ప్రతిపక్షులదే. ఇంకను హతశేషులగు పద్మనాయక
వీరులు ప్రభుభక్తి పరాయణులు చావున కొప్పుకొని విరోధుల
గోటలోనికి బోకుండఁ బ్రతిఘటించుచున్నారు కాని కృతార్థులు
కాజాలరు.

రంగా—మిత్రమా! బాబ్బిలి రాజ్యలక్ష్మికి మనకుఋణము తీరినది.
కలకాలమునుండి వెలమతేండ్రకుఁ గాణాచియగు నీరాజ్యరమ
పరుల వరింపనుండ నేను జీవముల దాల్చదగను. కోటయంతయు
దోవలతో సిండిపోయినది. విరోధిసైన్యమింక నంతఃపురమునకుఁ
బ్రవేశించి తీరును. శుద్ధాంత కాంతల నెటుల గాపాడవలయునో
యభిమానముల నెట్లు రక్షించు కొనవలయునో తోచకున్నది.
ఆలోచించి ఇంక గతకవ్యమేమున్నది. విరోధిసైన్య మంతః
పురాంగనల గన్నెత్తి చూడకముందె వాండ్ర జెండాడి పెట్టి
వైరిసేనాజనమును మనము హతముగావించి వీరస్వర్గములకు
రించి వీనుగులతోడను రక్తప్రవాహములతోడను నిండి ప్రళయ
భైరవస్వరూపమును దలపింపజేయు నీరాజ్యము విరోధుల
కొరకు విడిచిపెట్టుదము. నీతలంపెద్ది?

చెలి—దేవా? మీయాజ్ఞ కర్తవ్యము. పద్మనాయకవీరుల జీవితాంత
మున నంతఃపురాంగనలు దుర్దశలపాలుకాకుండ వీరోచితముగ
నందఱ ఖండించి మనము కదనరంగమున స్వేచ్ఛగనటించి
శాశ్వతముగ గడించి వీరమరణము సాధించుట ధర్మమెకాని
యీసాహసకార్యమున కేవల నియోగించుదము?

రంగా—ఇక్కార్యమునకుఁ బరమోన్నత విన్నె నియోగించుచున్నా
డఁకు. కార్యభారము నిర్వర్తించి యాహ విరహాణమునకు
నాకుఁ జేయూతయొసంగుము.

చెలి—దైవమా! నాకెట్టి కష్టవిధిని సంకల్పించితివి! విధి! నాచేత నెట్టి పౌరుషేతర కార్యమును జేయించుచున్నావు! దక్షిణహస్త మా! నీవెట్టి నీచకార్యమున కుపక్రమింప నున్నావు! ప్రభుని యాన దాటరానిది. స్త్రీవధ చేయరానిది. కాల ముపేక్షింప రానిది. నా కుచితధర్మ మింక నెయ్యది? మానుష సంరక్షణమున చేయబోవు దుష్కార్యము కొంతవఱకేని యుక్తమగునే మొగాని యబలలును ముగ్ధులునునగు రాణివాసపుఁ జెలువలను దాక్షిణ్యశూన్యఁడనై రక్తబాంధవ్యముఁగల నేను చెండాడ గలనా? ఉపేక్షింపఁగలనా?

మ॥ కరవాలంబుధరించి నిష్కరుణమా ♦ కాంతావధాకార్య మెక్కరణి? జేయఁగనేర్తు నెవ్విధిని నీ ♦ కాలుష్యమిడేర్తు హా పరమాత్మా! చెలికాని వెంకయ కర ♦ ప్రాలంబ తీక్ష్ణాసికా పరకాంతా నికురంబ కంఠ రుధిర ♦ ప్రత్యగ్రసత్కారముల్॥

దైవమా? పరమపవిత్రమగు బాబ్బిలిరావువంశమున కెట్టిచిక్కులు సమకూర్చుచున్నాడవు. నాకెట్టి దుష్కార్యము నియోగించితివి. రేచర్లగోత్రీయుల రాజ్యలక్ష్మి కెంతటి ప్రళయదినము సంఘటింపజేసితివి. ఎంత విచారకరము! ఎంత పరితాపకరము

తే॥ గీ॥ తీటిపోవుచునుండె నీ ♦ దినముతోడ

బాబ్బిలికి రంగరాయభూ ♦ పునకుఁజెలిమి

గాలచక్రంబ! ఎంతవే ♦ గముగఁదిరుగు

చుంటివే? యాయఘంబర ♦ యుటకు బళిరె॥

12

రంగా—మిత్రమా! ఏల జాగొనరింతువు. ఇది యాలస్యమొనరింపఁదగిన సమయముకాదు. ద్వారముఁన్నింటిని విరోధు లాక్రమింపక ముందె యంతఃపురమునకుఁ బ్రవేశింపవలయును. ఖడ్గమునకు ఎంతకాంతలరక్తముఁ జవిఁజూపవలయును.

జా పాపకార్యమునకు నే నుపేక్షించిన నికజేయవారె

వరు అవరోధస్త్రీల కేమేని గడసారి వార్తయున్న నెఱింగి

పుడు. వారలకు వినిపించి పిమ్మట శ్రీవధావిధానమున కొడంబడెదను.

రంగా—మిత్రమా! నేను బ్రత్యేకించి చెప్పవలసినయంశము లేమియు లేవు. అయినను నామాటలుగ నిటులఁజెప్పము.

మ॥ అనురాగంబునకుఁ బ్రియంబునకుఁ బ్రే ♦ మావేశ సంసిద్ధికిఁ దినమే యంత్యదినంబు సాంఘికమృతి ♦ దేవుండుకల్పించె-ఓ వనితారత్నములార? ఐహికపునం ♦ బంధంబుతీతెఁ బతం బుననే యింక బునస్సమాగమము-తా ♦ వుం డశ్రుగర్వాంజలుల్ ॥

చెలి—ఇంక నాకు సెలవొసంగుదురా?

రంగా—ఇదిగో కత్తిఁ దీసికొని పొమ్ము ఖడ్గము నొసంగి

ఉ॥ జాలివహింపకయ్య కలు ♦ పంబని దీనికిఁ బ్రాలుమాలి యీ వాలునురిత్తసేయుటకు ♦ బాల్పడకయ్య! సతీమతల్లులక గూలుచుపట్ల నెమ్మదిని ♦ గురిదు వహింపకుమయ్య గెల్వగాఁ జాలమటంచు శ్రీవధను ♦ సల్పఁగఁ బోఁగదవయ్య, నెయ్యమా॥

రంగా—మిత్రమా! నీరాకకు నిరీక్షించుచు యుద్ధరంగమున నుండెదను. వేగముగ నీకార్యము నిర్వర్తించుకొనిరమ్ము. ప్రకృతినహ మగు ప్రేమానుబంధమున మైమఱచి యుచితధర్మమునఁ బ్రమ త్తుడవు కాకుము. నీవరుదెంచువఱకు నీసైన్యము నేను నడుపు చుండెద.

చెలి—రాజా! ఈమానవప్రపంచమును ద్యజించు వఱకు బేమాను బంధమును విడనాడవీలీడదు. సాధ్యమగునంతవరకు మెలకు వతో విధాయకకృత్య మొనరించి సమ్ముఖమునకు వచ్చెదను. సెలవుబుచ్చుకొనెదను. నిష్క్రమించును.

రంగా—ఇప్పటికి నాభారముతీరినది. తము నకు రాజా నిపత్య మొసంగితిని. భరించినను ద్యజించిన భారమువానిది. అవరోధ .

సతీమ తల్లులకు విరోధులవలన హానిజరుగకుండ తగినయత్న మొనరించితిని ఇప్పటికి సర్వవిధముల గృతార్థుడ. బొబ్బిలి కోట యెటుల జీర్ణదశకు వచ్చెనోయటుల విరోధుల సైన్యము గూడ జీర్ణదశలోనికి వచ్చినది. నావార్తయే చేరి సుకృతవశమున బాపారాయఁడు రాజాంకోటనుండి సైన్యసహితముగ నరుదెంచె నేని పతిపక్షుల సైన్యమంతయు వినాశనముఁ గావింపవచ్చును. సుకృత మెటులున్నదో.

విజ—

నే పథ్యమున .

శా॥ ఖడింపంబడెఁ గోటనల్ దెసలు పొం ♦ కంబాతెసైన్యంబు మా దండుల్ దుర్గము లన్నిటిన్ దొలిచి శు ♦ ధ్ధాతస్థలిఁ జేరఁగా నుండెన్, మీకిక గెల్పు చేకుటగ బో ♦ దోరంగ రాయా! సమిత్ శౌండా! వీరుడ వైన నడ్డుపడుమా! ♦ శౌర్యంబుఁ జూపింపుమా.

రంగా—ఓహూ! విజయరామరాజు ప్రగల్భో క్తులాయీవి! విజయ రామరాజా! మురియకుము. సంతోషింపకుము. ఈవిజయము నీయదికాదు. పరాసువారలది. స్వతస్సిద్ధమగు పరాక్రమమే నీకున్న సరిహద్దులలోనున్న మాపై నింతవఱకుఁ గత్తికట్టకుండ నుందువా? నీవురాజాధిరాజువె! బలశాలివె! అపరిమిత సేనా సహితుడవె. ఐన ఫలమేమి? నీయూహలు పరవంచనాకార్యము నకుఁ బఁసరించినటులఁ బరాక్రమ పఁచారమునఁ జరింపవు. ఆంధ్రదేశమునందలి సుప్రసిద్ధ సంస్థానాధీశులలో నొక్కఁడ వయ్య దేశీయులలో నేశూన్యహృదయుడేని యొడఁబడని నైచ్యమునకుఁ బాలుపడుచున్నాడవు. కాఫననే వేడు నొపాలఁ బడ నున్నాడవు. ఓవిజయరామరాజా!

ఉ॥ వచ్చుచునున్నవాడ, భట ♦ వర్గముతోడుత కాచికొమ్ము, నీ యిచ్చకువచ్చినట్లు వచి ♦ యించిన మేలు లభింపబోదు, వి డొ భీముడో హరుడో ♦ భార్గవుడో మఱిరంగరావొ యీ వచ్చె వాడఁ గంచు రిపు ♦ వారము భ్రాంతిల విక్రమించెదన్॥ 16

రార

పా పా రా య ని ర్యా ణ ము .

ఓపద్మనాయక సైనికాగ్రేసరులారా ! నావెంటరండు. మీసై
న్యమునకు నేను నాయకుడనై విజయరామ భూపాలు నెదిరిం
చెదను. పోదమురండు.

రంగారావునిష్క్రమించును.

చతుర్థాంకము.

సంపూర్ణము.

శ్రీ రస్తు .
పాపారాయనిర్యాణము .

పంచమాంకము .

రంగము. అంతఃపురము. మల్లమందేవి చేటి ప్రవేశింతురు

మల్ల—చేటి! పిదప నేమైనది?

చేటి—ఆపరిచారకులవధించి వాండ్రవద్దనున్న జాబులఁ జూచి పాపారాయఁడు సేనాసహితముగ రాజాముకోటయందున్నటుల స్థిరముఁ జేసికొని సైన్యమునకుఁ బ్రోత్సాహవాక్యములు వచించుచు హైదర్ జంగు ద్వారములభేదింప నారంభించెను.

మల్ల—ఓసీ యుద్ధసమాచారములెటులున్నవి.

చేటి—ఇదమితథమని చెప్పరాని స్థితిలోనున్నవి. విరోధులందఱొక్కమాటు బొబ్బిలికోట నాక్రమించి బురుజుల కెగ్రబ్రాకుచుఁ బెక్కండ్రు యోధులఁజెండాడుచు ద్వారములభేదించుచు విక్రమించుచున్నారు. పద్మనాయకవీరులు సేనలతో విరోధులఁ జెండాడుచు బురుజుల రక్షించుచు విక్రమము ప్రదర్శింపుచున్నారు. వీరమాతలగు యువతీమతల్లులు పెక్కండ్రు బురుజులపై వసించి నూనెలగ్రాచి అంబలి యుడికించియు వైరిసేనపైజల్ల సాగిరి. మఱికొందఱు వీరాంగనలు బురుజులఁ దోడుపడి యాయుధము లందిచ్చుచు శిబిరములఁ బరికిరించుచు మహిషాసురమర్దనియగు మహాకాళీ స్వరూపమున నటించసాగిరి.

మల్ల—ఇప్పుడు సేనల నడుపుచున్న దెవరు?

చేటి—ఎవరో నడపిన ఇదివఱకె బొబ్బిలికోట విరోధులకు వశమై యుండెడిది. వీరపురుషాగ్రగణ్యుండు విక్రమధనుండు నగు రంగారాయభూమిశ్వరుఁడె నడుపుచున్నాడు.

మల్ల—యుద్ధము కడు భయంకరముగా నున్నదికాబోలు.

చేటి—అమ్మా చెప్పినతీటునా? ఎటజూచిన శవములె. ఏమూలగాంచి నను మొండెములె. ఏప్రక్కనరసినను రక్తప్రవాహములె. ఏవె పాలకించినను హాహాకారములె. యుద్ధరంగ మెంతభయంకర ముగనున్నదన నేరితరము.

మల్ల—ఓసీ విరోధులకుఁ గోటనశమైనదా.

చేటి—మనవి చేయుచున్నదాన. పిరంగిగుండ్ల తాకుచే గోటయంత యుఁ గంతలుపడసాగెను. బుర్రజులు రక్తించుచున్న వీరశత్రులు గుహాముఖమును బాలించు కొదమసింగములవలె విజృంభించి విరోధులముందున కడుగుఁబెట్టినయక ప్రాణంబులకుఁ దెగించి పోరాడసాగిరి. విరోధులు ప్రయోగించు నాగ్నేయాస్త్రముల వలన నెట్టియపాయము వాటిల్లునోయని మనభటాలు కోట గోడలపైనున్న కప్పంనతయు బెరికివైచి సింగరంగమున వీర మరణ మందసాగిరి. హిందూసైనికులయం దెన్నఁడుఁ జూచియె టుంగని పరాక్రమము బొబ్బిలివారియెడల గానవచ్చుచున్నదని విరోధులు ప్రశంసఁ జేయసాగిరి.

మల్ల—నాప్రాణనాథుని మనోధైర్య మెటులున్నది? విజయము సాధ్య మని తలంచుచున్నాడా? నిరాశతో విక్రమముఁ జూపుచున్నాడా?

చేటి—విరోధుల విజృంభణము స్వసేనానాశముఁజూచి విజయముపై నాసవదలి సామ్రాజ్యసంరక్షణమొ స్వర్గవాసమొ యవశ్య కర్తవ్యమని చెలికానివెంకయ్యగారితో నేదియో మంత్రము లాడి కదనరంగము నలంకరిం . రి.

మల్ల—వీచారముతో ఇక వెక్కడివిజయ = మనమూఁడువేల సైన్యముపైని విరోధుల పదకొండు మైళ్ల మెపుడుపడెనో

యపుడె బొబ్బిలిరాజ్యమునకు మనకుఁ బ్రాప్తముతీతినది. ఇంక
మన కుచితవిధియెద్ది? అభిమాన సంరక్షణ మార్గమెద్ది?

చేటి—అమ్మా ఫలితాంశము తేటపడనిది మనము తొందరపడరాదు.
ఒక వేళ మనకె విజయములభించునేమో యెవరుచూచి వచ్చిరి.
గెలుపోడులు దైవికములుగదా?

మల్ల—ఓసీ! గెలుపే నిశ్చయమేని యిన్నియరిష్టములు సంభవించునా?

సీ॥ రణభేరిరవము దూ॥ రంబుననుండి హా
హాకారములు సల్పు నట్లుతోచె
సిరినటించెడి యంతి ధ పురి యంగణములై
బాడిండ్లరీతిఁ గ న్నడఁదొడంగె
వెలమవీరుల గృహం బులకడ నపజయం
బాకృతి వహియించి నట్టులుండె
గులపాలికల ముఖం బులు మృత్యుదేవతా
నిలయంబులట్లు గ న్నింపసాగె

తే॥ గీ॥ గారణములేక మదిలోనఁ గంపమలమి
యంగకములందు నీరస మతిశయించె
నతివ! బొబ్బిలికే జయం బగునయేని
వైపరీత్యంబు లిట్లు చూ పట్టఁగలవె॥

1

చేటి—అమ్మా! మనసున నేదీయో విచారమున్నప్పుడు మనము
కాంచు మంచివస్తువులుకూడ వికృతముగ గానవచ్చును. దూ
దృష్టి లేనపుడవి యన్నియు నాతీయములని తోచుకొనఁగల
జమ. మఱియు.

ఉ॥ వందరఁ బోకుమమ్మ ప్రతి పక్షుల కుంగెలు పచ్చలేదు, రా
జ్యేంద్రిర సత్కృపా విభవ మే! మనకురంజయమిచ్చు, వైరులక
ందర వందరక సలిపి చెందుచునుండిన వెల్లువీరు లి
వెందులక! యిట్లు వహియించెను రిత్తగ శోకభావముక.

మల్ల—మనకేది యలభ్యమొ దానిపైని నిరాశాజనకములగు మనో
భావము లుత్పన్నములగుట సహజము. నాహృదయమున
జనించు పరితాపాతిశయమె మనకపజయము కలుగునని యుద్బో
ధించుచుండ నేల వ్యర్థముగ భాపించెదవు.

చ॥ వెలమకొలంపు తేండు రణ ♦ వీధిని గెల్పుల నందువేళ హృ
జ్జలరుహమందు ధైర్యము పొ ♦ సంగె నకారణ జన్యమై విరో
ధులిపుడు విక్రమింప నెద ♦ దుఃఖము గల్గెద నంత, నెందుగా
గల విధులాశయంబునకు ♦ గన్పడసాగు యధావిధంబుగన్.

చేటి—అమ్మా! మీ త నిరాశ నొందవలసిన యవసరములేదు. విజ
యలక్ష్మి యింతవఱకు వెలమశూరుల మండలాగ్రమున నటించుచున్నది, మనము దోషశూన్యముగాన గెలుపు నందవచ్చు
నని మనసైవికులు భావింపుచున్నారు. ఈప్రళయపంగా ము
నకు విజయరామరాజె కారకుడుగాన నాతనిచేంతకు వి
కదనము మాన్పుమనియు సాధువిలయమును దొలగింపు
మనియు వార్తలుంపుట యుక్తము.

మల్ల—భీ! రాకాసీ! ఉత్తమ పౌరుషాభిరామమగు వెలమకులమున
బుట్టి శూరచూడామణియగు రంగారాయని చెట్టబట్టె. విరోధి
దుస్సాధ్యమగు బొబ్బిలిరాజ్యమునకు రాజైన నన్ను విజయ
రాముని యాచింపుమనుచున్నావా! సామాజ్యము శాశ్వత
ముగాదు. జీవితము శ్వాశతముగాదు. నీవిట్టి విపరీతోక్తుల
భాషింతువేని క్షమింపను.

చేటి—సాహసమునకు మన్నింపుడు. ఆపత్కాలము
గాన యిటుల కదనరంగమునుండి స్థిర
మగు వర్తమానము చుప్పించుచు పేక్షింపుడు. రంగ
రాయ ప్రభువృద్ధుడు విజయ మల ప యూహించెనేని
యంతఃపురాంగన గతి విచారింపక దైవకృప యున్న
విజయము దుస్సాధ్యముకాదు.

నల్ల—ఓసీ నీవునాకికఁ గుయుక్తుల బోధింపకుము. కోట బగిలిపోవు
చున్నదనియు రింగారాయ నృపాలుండు విజయముపై నాస
వీడి విజృంభించుచుండెననియు దెలిసికొంటిమి. ఇక నెందుల
పేరాస! అ యింకా రాంగనలకు యెందు సంఘమృతి విధించి
యున్నాడు. ఇంతకంటె జయము నాకే ము బడయఁ
జాలము.

మ॥ అదిరా న్యులు గెల్పులకబడసి శుద్ధాంతస్థలిక జేరనుం
డిరి యింబులఁ దాల్చుచో ఫలము లే నేలేదు, తీర్మాని చే
శిరముక నాకయి నేనెత్తెంచి కొని నా జీర్ణాంగముక జ్వాలికా
పరిణద్ధంబగు లీతి హూత్రముననే భస్మంబు గావించెదక. 4.

పద్మనాయక కులాభరణలగు నుత్తమకాంత లందరిఁజిందులకు
సిద్ధము కాకపోరు. విజాయాంతమున విరోధులకు లభింప
దగినది పద్మనాయక శిశుబాలికా కాంతాభస్మా వృతంబగు
నంతఃపురము వీరవర్య శవానేక పూరితంబగు బొబ్బిలిరాజ్యము
మాత్రమే! ఓసీ! నాగారాబముల కాణాచియగు నాముద్దులయ్య
నొక మాటు తీసుకొనిరమ్ము. వానినొక్కమాటు గాఢాలింగన
మాచరించికొని నీకుఁ జెప్పదగినసంగతుల జెప్పి నాయనకు
స్వర్గవాసముకొఱకు నాయంతఃకరణముచే మార్గ మేర్పఱ
చెదను.

చేటి—అదిగో. చిన్న బాబయ్యగారిటె దయచేయుచున్నారు.

చినరంగారావు ప్రవేశించి అమ్మా గుఱ్ఱముదగ్గఱ తు
కులు వేయుచున్నారు. నాన్నగారంబు లున్నారని వ
చుచున్నారు. నేను చూచి వ

యనా!

నలుల బోబోకుము. లే

యిల్లకాయల బట్టుకొంగఁ బొమ్మందువ

లపైచి మేమందఱ దుర్మార్గుల వార

చిన్న—నాన్నగా రాజూచివాండ్రతో యుద్ధముచేయుచున్నాడు. పాపారాయడుమామయ్య రాజాంకోటకు నెందుకుపోయి నాడు. నాకుఁ దుపాకులఁ దెచ్చుటకా!

మల్ల—నాయనా! నీముద్దుమాటల నాలకించుటకేని నోచకపోతిని. నీకు నాకుదైవమివియోగము విధించియుండఁ దప్పింప నేరితరము కనుల నీరుతుడిచికొని ఓసీ! చేటి! మాంకదల్లికు మరణము విధాయకమైయు. ౧ది. ఈయాకస్మిక మరణమునుండి నాతండ్రిని రక్షించుటకు నీవుపూనుకొనవలయును.

శా॥ రంగారాయని వంశపుక మొలక నీ ♦ రాకూన నెట్లైయిన నా యంగీకారమునిచ్చగించి కుశలం ♦ బాటంగ, సామర్లకోటం గూఢమ్ముగఁ జేర్చి, పిన్నతలియిం ♦ ట్ నిల్పి రావమ్మ! యీ బంగారయ్యయే రావువారి కులముక ♦ బాలింప నర్హుండగుక. 5

చేటి—అమ్మా! రాణివాసపు సతుల కింతలో నెట్టియాపద మీప్రాణము లశాశ్వతమని యీపసికూనను కాననిక్రంతల కంపకుడు. మనరాజ్యము చుట్టు విరోధి సేనలు నేలయీనినటులున్నవి. ఎవరుచూచిన నీబిడ్డ కెట్టివిపత్తు తటస్థించునో! అమ్మా! యీశిశువును మీరె సంరక్షించుట ధర్మము.

మల్ల— ఓసీ! మేము రక్షించు దినములలో మాశిశువుల నీచేతిలో బెట్టితిమటే. నాకన్న తండ్రిని చేతులార చంప నేరక రక్షణము చేయుమని నీకొసంగఁ బ్రతికూలించెదవా? కానిమ్ము. మావలెనే వీనికిగూడ నాయువు స్వల్పకాలము గావలయును. కాకున్న విధేయు రాలవగు నీకిట్టివిపరీతాభిప్రాయము కలుగునా!

చేటి—అ- ? మీరుశిశువు చెంతనున్న ఆత్మహత్య మానుదురేమో యని నీకు భాపించితిని. బిడ్డ నొసంగిన యవశము సామర్లకోట జేర్చెదను. ఆయువున్నంతవఱకుఁ గుమారు కెట్టి యాపద కుండ గాపాడగలను. దేవీ!

ఉ॥ ప్రాణమురీతి నీతనయు ♦ భద్రముగాఁ గొనిపోయి యెట్లు స్వ
స్థానము జేర్చుదాన రిపు ♦ జాల్ముల వంచనఁ కేయుదానఁ గ
ర్మాను భవంబుచే మనర హాస్యము వైరులెరింగిరేని నీ
సూనుని బ్రోచి మార్తురకుఁ ♦ జూద మాఁ రవాలతీక్షణము॥

మల్ల— బిడ్డనురాదీసిఁ తనయా! ఈ నిర్భాగ్యురాలు దురదృష్టవంతు
రాలు నిన్ను విడచి స్వర్గమున కేగనున్నది. తండ్రి కడసారి
ముద్దు నాకొసంగుము. ముద్దుఁగొని నాయనా! నీపైగల
ప్రేమాను బంధమునేటితో తొలగించు కొనుచున్న దాన!
మన్నింపుము.

సీ॥ ఆంధ్రవాఙ్మయ సేవకై నీదు ♦ సర్వస్వ
మును ధారవోసి ♦ పేర్లనగదయ్య
పద్మనాయక వీరవర్యుల ♦ విక్రమ
మహిమంబు గలనైన మఱువకయ్య
విజయరాముని జెండివేసి ♦ యానెత్తుచే
పిండకంబులు సమర్పింపుమయ్య
రేచర్ల గోత్రంబు ♦ నీచరిత్రముచేత
విఖ్యాతికరము గావింపుమయ్య

తే గీ॥ అంత్యమున నేని ♦ ఖండాంతరాగతులకు
జనువు నించుకయేని ♦ యొసంగకయ్య
జీవితమె తాత్రమునకె ♦ వెచ్చింపుమయ్య
పోయిరావయ్య విజయంబు ♦ బొందుమయ్య॥

అమ్మా! విచార పడకుము నీగా ౨ ఎ-? యిర
నైక్కడకోఁ గొన్నిటివే! యుద్ధమునకా.
పోయె జ్ఞయిము.

వైరులను జ ♦ క్కాడంగఁ బొమ్మొందువో
దుఁ బొమ్మ నెదవో ♦ దుర్మార్గుల వారలనె

వఱుక్క బొమ్మనెదో వచింపగదవే ♦ నాతల్లి నాచెల్లి కాం
డ్రుగో పారలగూడి నాన్నకు సహా ♦ యంబింకగావించెదన్. 8

చేటి— నాయనా! యుద్ధము భయంకరముగా నున్నది. మీనాయప
గారి యొద్దకు నీవుజనవీలులేదు. నీవిక్కడనున్న బూచివాండ్లు
పట్టుకొని పోవుదురు చూడుము. నీచెలి కాండ్రందఱు భయపడి
యిండ్లలోనున్నారు. మనము సామర్ల కోటకుఁ బోవు
దమురమ్ము.

చిన—ఛీ! చెడుఁగా! నన్ను మాయచేసి యెచ్చటికో తీసికొని పోవ
నున్నావా? నేను సామర్లకోటకు రాను. నీ కవసరమున్నఁ
బొమ్మ. అమ్మా! దాయి నన్ను సామర్లకోటకుఁ తీసికొని
పోవునట. నీవు వలదని మందలింపుము. ఓదాయీ!

నీ॥ అరులమొగ్గరమున ♦ జరియించుచున్న మా
బాబయ్యగారల ♦ పజ్జకై నఁ
పేరోలగఁపుఁబనుల్ ♦ దీటుచుచున్న మా
చిన్నయ్యగారల ♦ చెంతకై న
రాజాముకోటను ♦ రక్షించుచున్న మా
పాపయ్యమామయ్య ♦ ప్రక్కకై నఁ
కదనరంగంబునఁ ♦ గత్తులదల్చుచు
వెలమవీరులు నిల్చు విడిదికై న

తే॥ గీ॥ బోయెదను నన్నుఁబిల్వకు ♦ పొమ్మపొమ్మ
నేను సామర్లకోటకు ♦ రానురాను
అమ్మ! సెలవీ సవమ్మ ♦ యుద్ధమ్ముఁజేసి
నిముసమునవత్తు నీదుపా ♦ దములదఱికి॥ 9

మల్ల—నాయనా! నే నమ్మనుకొదా! నామాట వినవా! నీవు దాయి
తోఁ చిన్నమ్మగారి యింటికిఁబొమ్మ. అచ్చటఁ గత్తులు తుప
కులు విల్లనంబులు కలవు నీవు బాగుగ యుద్ధము చేయవచ్చు
నాల్గుగైదు దినములలో మేమును వచ్చేదము.

చిన్న—నేను సామర్లకోటకుం బోయెదనుగాని మీరచ్చటి కెప్పుడు వచ్చెదరు! వచ్చునపుడు నాకుఁ గత్తులు దుపాకులుఁ దెచ్చెదట కద!

చేటి—నాయనా! నీకుఁ గత్తులు దుపాకు లచ్చటఁ గావలసినన్నికలవు. పిన్నమ్మగారికి పిల్లకాయలతో బాగుగ నాడుకొనవచ్చును. మీయమ్మగారు రెండుమూడుదినములలో సామర్లకోటకు దయచేయుదురు, ముందు మనము పోవుదము.

మల్ల—దుఃఖముతో ఆత్మజా! ఇదియనీకు నాకుఁ గల యనురాగ బంధమునకుఁ దుదిదినము. నేటితో మనకుంగల యిహలోక బాంధవ్య మంతరించు చున్నది.

సీ॥ పరువంపు లేనవ్వు ♦ మురుపుఁజూపెడి నీదు
నిద్దమా మేల్చెక్కు ♦ టద్దములును
దమ్మితేకులకు నం ♦ దము చందముంగూర్చి
క్రాలునీ నిడువాలు ♦ కన్నుదోయి
నిండుచందురుని కాం ♦ తిని నెక్కసక్కెంబుఁ
బొనరింపఁజాలు నీ ♦ ముద్దుమోము
విలువంపులై చెలు ♦ పులుగుమ్మరించి సో
గలుదేరితనరు నీ ♦ కన్నుబొమలు.

తే॥ గీ॥ కడిది గేదంగిచెడుల ♦ నడిమిరేకు
మిసమిసల నవ్వఁజాలు నీమేనిచాయఁ
జూచి సంతోషమందఁగా నోచ
ముద్దులకుమార ఇక నైనఁ ♦ బోయిరార॥

టీ! బాలుని స క్షించుభారమంతయు నీతలపైఁగలదు. పరమా
ని యను మువలన నీశిశువె జీవించెనేని రావువంశము
ననుభవింపదు. ధి యెటులున్నదో.

చ॥ మనదగు రావువంశమను ♦ మామిడిమోక్ష చివురిచినట్టి క్రొ
న్నన, కొలమన్న తమిపువు ♦ నక జెలువొవిరి దేనె, మల్లమా
జననియు రంగరాయపతి ♦ సల్పిన నోములపంట నీకుమా
రుని యిదెనీకొసంగితిని తో చిన బోచిన నీవేచేటికా. 12

చిన—అమ్మా! నాకొట్టకై మీరు విచారపడవలదు. నేను నామర్ల
కోటలోనున్న సన్నతోడను చెల్లెండ్రతోను గలసి యుందును.
అమ్మా! పోయివచ్చెదను.

మల్ల—నాయనా నీముద్దుముచ్చటలు జూచుటకు మీపిన్నమ్మయే
నోచుకొన్నది. పోయిరమ్ము. యెచ్చటనైననేమి. బ్రతికి బట్టగట్టిన
సంతియచాలును.

చేటి—అమ్మా! నేను సెలవు పుచ్చుకొందును. మీదర్శనము మరల
నెచ్చటనో.

మల్ల—స్వర్గముననే! పరలోకవాసమునకు సర్వసిద్ధిగా,
మీయక్కగా రిటులఁజెప్పిరని నాచెల్లితో నెఱిగింపఁ గోరు
చున్నదానను. సోదరీ!

నీ॥ కడుపసిపాపఁ డాఁ ♦ కలికిఁ దాళఁగలేడు
కడుపుననిడి వీనిఁ ♦ గాంచుమమ్మ
బుడుతండు పిల్లిపే ♦ పులవాడు కావునఁ
గనలి యెన్నండేని ♦ కసరకమ్మ
- నీకునాకునుగల ♦ నేస్తంబుఁ దలపోసి
యూరకమది దిగు ♦ లొందకమ్మ
పసివానిబ్రతికించి ♦ వంశంబునిల్పి
నాయాశీర్వచనముల ♦ నందుమమ్మ.

తే గీ॥ మరల నీయుత్తరము వచ్చు ♦ వఱకు మేము
బందుగులతోడ స్వర్గాన ♦ నుందుమమ్మ.

ప. ౦ చ మా ౦ క ము.

కరుణవిడకమ్మ! సుతుని యే ♦ మరకుమమ్మ
బాలుబ్రతికింపుమమ్మ! నీ ♦ భారమమ్మ.

చేటి—కన్నీరు ♦ డిచి కొనుచు నాయనా పోదమురమ్మ. అమ్మా!
ఆ తీసికొనెదను.

చం॥ కడుపున మమ్ముఁ బెరి కొని ♦ కాచితి తటిదా యీ
యిడుములచేత నిన్నువిడి ♦ గుచునుంటిని నేడు; కూరిమి
వి యిడుముల ♦ విడకయుండిన నేనె డేని నీ
కడ కరుడె నమ్మ! కడ ♦ కాళ్లకు మ్రొక్కెదనమ్మ సాధిరో॥

చినరంగారావు చేటి నిష్క్రమింతురు

మల్ల—ఇప్పటికి నాభారము తీసినది. నాకు సర్వవిధులఁ కృతార్థత
లభించినది. దైవవశమున నాతనయుఁడు విరోధులకుఁ జిక్క
కున్నయెడ మావంశము నిలచును. నాకంతకంటెఁ గావలసినదే
మున్నది. పద్మనాయక వీరుల బలంబులు వినాశనము కాక
ముందె! రంగారాయ భూమీశ రుండు విరోధులకు వశముకాక
ముందె యవరోధసతీమతల్లులు శిశుసహితముగ స్వర్గమలంకరింప
కముందె నేను పరలోకము నలంకరించుట కర్తవ్యము. ముం
దునకుఁజూచి అదిగో! చెలికానివెంకయ్యగా యిటు వచ్చుచు
న్నారు. ఆయనవలన యుద్ధసమాచారము లాలించుటయే తడ
వుగ సంకల్పమును నిర్వహించి శాశ్వతలోకవాస మనుభవిం
చెదగాక.

చెలికానివెంకయ్యప్రవేశించి అక్కటా! యీపాపకార్యమెటు
లానరింపనేర్తును. దయాదాక్షిణ్య గోనాడి ముల
నిర్దోషిణులగు నవరోధ స మృత్యుల జెండాడెదను. ఎటులఁ
బ్రభునియాజ్ఞ ర్వర్తించెదను. అక్కటా! యీపాపపుఁజేత
జేయుటకు నామనస్సు రాత్రితో జేసియుండును.
దుర్భరకార్య మొనరింపనున్నను నాహృ

యము వ్రయ్యలుకాక యథావిధముగ నున్నది. ఈపాపాత్ముఁడు ఈయవరోధాంగనా ఖండన వ్రతుఁడు, వీరపురుష విగర్హ్యశుద్ధాంతాంగనా సంహరణ దుష్కార్య నియుక్తుఁడు విరోధుల శతఘ్నులకు ముందె యెఱయైయున్న యీపాపకృతి యొనరింపక తప్పనుగదా! చూచి అప్పుడె యంతిపురికి వచ్చితిని. ఇక నీకఠినకార్య విధానమునకు విరామము లేదుకాబోలు ముందునకుఁజూచి అదిగో మల్లమాదేవి యిచటనేయున్నది. నేనీ పాపకార్యమునకుఁ బాలుపడితి నని యీయమతో నెటులవాకొందును. ఎటు లుపేక్షింతును. దైవమా రావువంశమున కెట్టియవస్థఁ దెచ్చిపెట్టితివి. రంగారాయని కుంటుంబమున కెంతటి యకాలమరణము సమకూర్చితివి. విధి నాకెట్టి పనినియోగించితివి.

మల్ల—అగ్రజా! అభివాద మొనరించుచున్నదానను. రణరంగమున నందఱు కుశలముగనున్నారా? యుద్ధమెటులున్నది?

చెలి—విరోధుల శతఘ్నుల కెదురునడుచు బద్ధనాయకవీరుల కుశల వార్త నెటులెఱిగింపవలయును. యుద్ధఫలితము విరోధుల కనుకూలముగ నున్నది మనసైనికబలము చాలవఱకు గఠించినది. బొబ్బిలి రాజ్యలక్ష్మి విజయరామరాజును వలచినటులున్నది.

చం॥ బురుజులు కూలుచున్నవి చ ♦ మూబలమెల్ల నశించుచుండె మా
ర్జును చెల్లరేగి యంతిపురి ♦ దూరగనుండిరి రంగరాయ భూ
వరుఁడ క్క నేటిగెల్పునుచు ♦ వాకొ నెసాగె; విరోధులక జయేం
దిర వరియింపనున్నది న ♦ తీ! ఇక నేమని విన్నవించెదన్॥ 15

మల్ల—అక్కటా! నాహృదయమునఁ బుట్టిన పరితాపము సహేతుమైనదె. ఈరావు వంశ నిర్మూలన కర్మమఁడు పరజనవంచభావుఁడు చలచిత్తుఁడు నగు విజయరామరాజు సంధికేయంగీకరించునేమొ ప్రయత్నించితిరా!

చెలి— అమ్మా! చేయగల ప్రయత్నము లన్నియు నిదివఱకే చేసితిమి. స్వనాశనమునకు స్వసేనా నాశనమునకు జంకని విజయరామ రాజు సంధి కంగీకరించునా! అంగీకరింపఁడు. అతని నావేశించిన దుష్ట గ్రహము లంగీకరింపనీయవు.

మల్ల— పద్మనాయక సాధ్వలలో సంగ్రామ విద్యయం దారితేరిన వారలు పెక్కండు కలరు. వారలందఱు గలసి యుద్ధరంగ మలంకరించినచో బాగుండునది. రాణివాస మాపాటి స్వత్మ త్రమును గటాక్షింపదా!

చెలి— అమ్మా! ఆచారములకు దేశకాల పాత్రములె లక్ష్యములు. సంఘ విలయము సంభవించి నపుడు కూడ రాణి హాసమా! విరోధుల విజృంభణము నంతయు నెఱింగి యపజయము నిశ్చయ మని తలంచి పద్మనాయక వీరకాంతలు యోధ వేషముల ధరించి మల్లమాదేవిని ప్రత్యర్థులు కన్నెత్తిచూడకుండ జేయుట ధర్మమని సభావేదిక చెంతనున్న బురుజుపై జేరిరి. ప్రళయకాల కాళీ స్వరూపమును దలపింప జేయుచు వీరకాంతలు దుపా కుల బ్రేల్చి యీటెలతోఁ బొడిచి ముష్టాముష్టి బోరాడి ప్రత్యర్థిలోకమును బంచబంగాళము గావించిరి.

మల్ల— సతీ మణులారా! మీజన్మము సార్థకమైనది. మీజీవితము పవిత్రమైనది. వీరవర్యులకు గూడ మీసాహసము గుణపాఠము గావించుచున్నయది. భర్తృశాసనమున్న నేను మీకు సహాయ పడు దాననే. అంతటివిశ్రాంతి లేదయ్యె. అక్షజా అనంతరమేమైనది.

విజృంభించి సహస్ర ముఖముల నరాతులను వీరపత్నులు పునుమాడుచుండ సిగ్గు చెడి నిలువనేరక యంతఃపురాభి ముఖులైన భటులందఱు వెన్నిచ్చి పాటి విజయరామరాజు బుస్సి హైదరుజుగులతో దమ దుర్గతిని చెప్పుకొనిరి. నిర్దయా

స్వభావులు పొరుషశూన్యులునగు నామువ్వురు వచ్చి చూచి
చేయునదిలేక నలువైపుల నాలుగుఫిరంగుల బెట్టించిప్రేల్పించిరి.
బుఱుజుపైనున్న వీరపత్నులందఱు నేల గూలిరి.

మల్ల— ప్రత్యర్థిసృపులారా! ఛీ! ఛీ! మనుష్య రూప రాక్షసులగు మీకు
జ్ఞానము లజ్జ కొలందియగుటలో నాశ్చర్య మేమున్నది! ఆడు
వాండ్రో నెదిరి పోరాడలేని మీ బతుకులు కల్పనా! పొగు
షహీసులై శ్రీవధ యొనరించి యేమొగమున దలయెత్తి సిగ్గు
విడచి దిరుగుచుంటిరో నాకాశ్చర్యముగ నున్నది. సంగ్రామ
మన నాకుత్సాహమగుచున్నది.

ఉ॥ శాతకృపాణ హస్తనయి ♦ శత్రుసమూహమునందు జొచ్చి సా
ధ్వీ తిలకాభినంద్యమగు ♦ వీరవిహారము నాచరింపఁగాఁ
చేతము తొందరించె రణ ♦ సీమకు జేరిన వైరి సైనిక
వ్రాతముతోడఁ బోరుటకు ♦ వల్లభు నాజ్ఞను గోరమానితిన్॥

చెలి—సాధ్వీ! నీ సాహసము శ్లాఘనీయము. ఉత్తమ రసపుత్రకాం
తామ తల్లులయందు బ్రతిఫలించు పరాక్రమరసము నీయందుఁ
బ్రతిబింబించుచున్నది. వీరకాంతల శిక్షాలాఘవము రణరంగం
బునఁ బ్రదర్శింపదగని యీపాపపుగాలమున మీకు దేహత్యా
గముదప్ప వేఱుతోవలేదు. రంగారాయ భూమిశ్వరుండు
నాకీకరవాలము నొసంగి యంతఃపుర ధర్మముల నెఱవేర్చుమని
పంపియున్నాడు.

మల్ల—పాణనాయకుని యాజ్ఞకు భిన్నము జరుగునా! అగ్రజా!
ఆకరవాలము నిటుతెమ్ము. ఒకమాఱు గాఢాలింగన సౌఖ్య
మున మైమఱచెదను.
తీసికొనబోయి

శ్రీరంగరాయ ధా ♦ తీనాధు దక్షిణ
నందు నిగని ♦ గలను జూపి

పరిపంధిభూపాల ♦ పటలకంఠాశ్లేష
 పరమసౌఖ్యా నంద ♦ గరిమనొంది
 పద్మనాయక వీర ♦ వర్యసేవితమైన
 రావువంశమునకు ♦ జేవగూర్చి
 జన్యరంగంబున ♦ జయలక్ష్మి ని వరించి
 యతులసౌజన్య సౌ ♦ ఖ్యముల దేలి,
 తే గీ॥ ఇంతదనుక విరోధి దే ♦ హంతరములఁ
 బొదలు క్రొన్నెత్తురు దా వి ♦ ముదముఁ గనిన
 పాణనాయక దత్త శి ♦ తాసికిదియ
 కంఠమొసగెద స్వర్గభో ♦ గముల గనెద.

17.

అగ్రజా! నా పాణనాయకు డేమేని నాకు గడసారివార్త నెఱింగించి
 యున్నచో దెలుపుము. వినుటయే తడవుగ నిహలోకమును
 బరిత్యజించెదను.

చెలి—అమ్మా! ఇంతకుఁ దెగించినవాడను నీ పాణనాయకుడు నీకెఱిం
 గింపుమనిన కడసారివార్త నెఱింగింపక పోవుదునా! ఆలకింపుము.

మ॥ అనురాగంబునకుఁ బ్రియంబునకుఁ బో ♦ మావేశ సంసిద్ధికి
 దినమే యంత్యదినంబు సాంఘిక మృతి ♦ దేవుండు కల్పించె ఓ
 వనితారత్నములారా ఐహికపు సంత ♦ బంధంబు తీఱె, బరం
 బుననే యింక బునస్సమాగమము తా ♦ పుండ్రుగర్భాంజలుల్. 8

అమ్మా! ఇదియే నీభర్తృ సందేశము.

మల్ల—నాయకా! ఇట్టి యంత్యవార్తఁ బొపుతటి నీహృదయ మెంత
 చింతా తరంగిత మయ్యెనొకదా! మాతోబాటు నీకీ యకాల
 మరణము దాపరింప నుండెనా,

నీ॥ కులముద్ధరింపగాఁ ♦ గల నీమముద్దుల
 తనముని రంగ రా ♦ యని త్యజించి
 అనయ మభేదవృ ♦ త్తిని వెన్ను బాయక
 మెలగు వెంగళరాయు ♦ చెలిమివీగి

తొలుతనుండియు వెల్పు ♦ దొరలకాణాచియై
రాజులు బొబ్బిలి ♦ రాజ్యమువిడి,
పరమసాభాగ్యసం ♦ భరితయై తనరారు
భారతమాత సేవనము వదలి,

తే గీ॥ సరభోగంబు లందగా ♦ జాలు నీవె,
స్వర్గభోగంబులందగా ♦ సాహసింప,
బ్రతికి నేనొందవలసిన ♦ ఫలములెవ్వి,
రమ్యసద్గుణ సముదాయ! ♦ రంగరాయ!

19

అగ్రజా! ఆలస్య మొనరింపకుము. నాప్రాణనాయకునియాజ్ఞ
దాటరానిది. ఖడ్గమిటుదెమ్ము. నాకుత్తుక నేనెత్తెంచికొనెదను.

చెలి— అక్కటా! ఎంతటి విచారకరమగు కార్యముచకు సాహసిం
చుచున్నాడను. ఓకరవాలమా? అవరోధస్త్రీ వధకు తొందర
పడుచుంటివా! ఏమీ నీసాహసము!

తే గీ॥ కఠిన కర్మశ రిపురాజ ♦ కంతదళన
భయద కర్మంబునకు నీవు ♦ పనికిరావు
ఖడ్గమా! యింకమార్దవ ♦ కలితములగు
చిగురుఁ బోడుల కుత్తుకల్ ♦ జెండబొమ్ము.

మల్లమాదేవికి ఖడ్గము నొసంగును .

మల్ల— ఖడ్గము జేకొని ఓకరవాల రాజమా! నాయకుని కరగ్రహ
ణమునొంది నాకాశ్లేష సుఖమొనగూర్ప వచ్చితివిగాని, నీవు
వధకు వచ్చియుండవు. ఒక్కమాటు నాకంతమును గాఢా
ల మొసరించు కొనుము. నాకు సుకృతము లభించును.
అట్లు చేయుచు

క. వెలమ వీరుల బలంబులు ♦ రూపుమాసె నక
కఠినోక్తి వికా ♦ బడకమున్నె

రంగావసీభర్త ♦ రాజ్యరమా కటా
 ఖములకు దూరంబు ♦ గాకమున్నె
 మార్తురు పసివాని ♦ మార్గమధ్యంబున
 జేకొనిరను వార్త ♦ రాకమున్నె
 అంతిపురంబున ♦ కరులేగుదెంచి దు
 ర్ఘటకార్యముల నొన ♦ ర్ఘటకుమున్నె

తే గీ॥ ప్రాణనాయక దత్తమై ♦ నట్టి నిశిత
 ఖడ్గమున నాకునేనయి ♦ కంఠనాళ
 మతుల శౌర్యంబుమీఱఁజెం ♦ డాడికొనెడి
 భాగ్యసంసిద్ధిఁ గంటి న ♦ ద్వార్తవింటి.

21

చెలి—సోదరీ! మమ్మువిడచి పరలోకమున కేగుచున్నావా! ఎంతకష్టము, ఎంతకష్టము.

సీ॥ పటుపరాక్రమ రసా ♦ స్పదులగు పద్మనా
 యకుల వంశంబునం ♦ దవతరించి
 రణవిహారమునఁ బే ♦ ర్వడిన రంగావసీ
 ధూర్వహుఁ బే ముడి ♦ తో వరించి
 సామంతరాజుల ♦ జాయలయూడిగ
 మ్ములనెల్ల గన్న స ♦ న్నల గ్రహించి
 అరిరాజ దుస్సాధ ♦ యైనబొబ్బిలిరాజ్య
 లక్ష్మి కారుణ్యఫ ♦ లంబుగాంచి

తే గీ॥ సర్వవిధముల జనముల ♦ సంస్తుతులకుఁ
 దగినదాన వఁటంచనఁ ♦ దగిననీవె
 యస్తమించిన నెవ్వని ♦ కస్తమింప
 నాశయము కల్గదమ్మ! మ ♦ ల్లమ్మదేవి.

22

—అగ్రజా! అఢీరోచితమాగ భాషింపకుము. పేమాను బంధముల కిది యదనుకాదు. ఆత్మరాజ్యమునకు నిజముల నర్పించుట

మీ కెటుల సహజవిధియొ యభిమానసంరక్షణమునకు బ్రాణము
లర్పించుట మాకు నటులె సహజవిధి. నీవవరోధకామినుల
నందఱ శిశువృద్ధసహితముగ వధించి మరణాంతమున విరో
ధులు శవములనేని గాంచకుండుటకు దహనవిధిగూడ నెఱ
వేర్చుము. ఈవిలయకారకుడగు విజయరామరాజు నిటులశపించి
నాకంతము నటికికొనెద. సాధ్వీశాప మూటక పోదు.

శా॥ ఏనశాంతమునాయకాంఘ్రియుగళి ♦ హేరాళ భక్తిప్రత
జ్ఞానప్రాభవనేని, మామకమనః ♦ కాంతుండువిష్ణ్వర్చనా
ధీనస్వాంతపయోజుడేని, అజయా ♦ ప్రిత రామధా తీశుఁ డీ
స్థానంబందుక పద్మనాయకుని చే ♦ తన్ బాణముల్ వాయుతన్.
హాశ్రీహరీ. హాపరమే...శ్వ...రా

కంతమునటికి కొని పడిపోవును.

చెలి—అక్కటా! బొబ్బిలిరాజ్యమున కింతకంటె వినాశన మేమి
కావలయును?

ఉ॥ చేతులమీద నెవ్వతెను ♦ చెల్లియటంచును బెంచినాడనో
యాతలిరాకుఁ బోడిని గు ♦ తాకర నిప్పుడ కూల్చినాడఁ జే
చేతుల, నింక నావలనఁ ♦ జేయగరాని దురంతకర్మము
న్నే తరుణీవధంబుఁ గన ♦ నేర్చితి నిప్పటికివిధంబుగన్ 24

ఇఁక నాలస్యమొనరింప దగదు. మల్లమాదేవి యుపదేశ
వాక్యములె స్మరించుచు శేషించిన యవరోధ కాంతావధయు
సమాప్తినొందించి రంగారాయని కీశుభవాతన్ వినిపించి
సాధ్వీర్తక్తపూరితమగు కరవాలముతో విరోధులఁ జెండాడి.
సర్గరాజ్యముం జూటకొందుఁ గాక. ఖడ్గముఁ దీసికొని ఓ
జమా! నీవలన నింక నెంతయో పనికానున్నది. ముందంతః
పురమునకు బయనముకమ్ము. నిష్క్రమించును

పంచమాంకము.

సంపూర్ణము.

శ్రీ ర స్తు.

పాపారాయనిర్యాణము

షష్ఠాంకము.

యుద్ధభూమి-రంగారాయడు ప్రవేశించును.

ఇప్పటికి బొబ్బిలికోట పూర్తిగ నాశనస్థితికి వచ్చినది. వెలమ వీరుల రక్తప్రవాహము పరాసు సైనికులకు జానుదఘ్నుముగ బ్రవహించుచున్నది. ఇంక నెక్కడి విజయము? ఇంక నెక్కడి యాస? బొబ్బిలి రాజ్యవినాశన హేతుభూతుడగు విజయ రామరాజును బ్రాణములతో విడచి నా యాయువును ద్యజింప మనసగుటలేదు. ఏనాటికేని విక్రమశాలియగు పాపారాయడె యక్కార్యము నిర్వర్తింపగలడు. నేను విరోధుల హతశేషమగు సైన్యముతో నెదిరించుటయే కర్తవ్యము. చూచి అదిగో! విరోధుల విజృంభణము మేఱమీఱుచున్నది. ఏమని యీ సంతసము? ఓ విరోధిసేనాజనులారా!

సీ॥ అతులిత పద్మనా ♦ యకచమూబలమెల్ల
దునుమనేర్చితిమని ♦ త్రుళ్ళవలదు
దోర్దర్పమలరార ♦ దుర్గంబులన్నిసా
ధింపగల్గితిమని ♦ త్రెళ్ళవలదు
విజయరాముండు బొ ♦ బ్బిలి రాజ్యలక్ష్మిని
పొందగానుండెనన్ ♦ పొంగువలదు
మానుషమిగిసే ♦ నానాయకులఁ జ ప
జాలితిమను సంత ♦ సంబువలదు

తే గీ॥ ఓరిపుక్మాధినాయకు ♦ లార నిలుడు
చండదోర్లండ పాండితీ ♦ మండనుండు
రంగ దరిపుంగవ గళాఘ ♦ భంగచణుడు
రంగరాయండు మిముఁజెండ ♦ రాదొడంగె॥

ఎవ రాభాపించునది. విరోధి సేనానాయకులగుదురా?
కారు.కారు. వాండ్రకంతటి పౌరుషమెక్కడిది? ఆలకించును .

నేపథ్యమున

మ|| ప్రకటారాతి శిరోవిఖండన కళా ♦ ప్రాగ్భార సంపన్న మా
మకఖడ్గంబవరోధసుందరి వధా ♦ మాత్రంబుతోఁ దృష్టిగాం
చక మీసైనిక కంతరక్తరస మా ♦ స్వాదింపఁగానుండెఁ బో
వకుఁడీ వైరిన్మృతాల్లార? మిముఁగూ ♦ ల్పకాబాసఁగావించితిన్ || 2
ఓపిటికిపందలార! జాతిమాత్రోపజీవులారా! నిల్చుడు. నిల్చుడు.

రంగా— ఆలకించి ఓహో! శ్రీవధ నొనరించి ప్రతిపక్ష వీరవధా
విధానమున కుటుకు చెలికానివెంకయ్య పలుకులే యివి! విచా
రాతిశయమున శ్రీవధావిధానమున నుద్రేకవంతమయిన యీ
తని పరాక్రమము విరోధిసైన్యమును సర్వనాశనముఁ జేయక
పోదు. చూచి యేమి నీవిక్రమము! ఏమి నీలాఘవము, ఏమి
నీచాతుర్యము! నీపశ్చిమ దుర్గద్వారమునే నిరోధింపుము. ఈ
ప్రయత్నమువలన విరోధులబలము సగము నాశనముకాఁగలదు.
దిగ్భిత్తికలపైఁ బద్మనాయకుల పరాక్రమజీవితములు యశోలేఖ
నితో వ్రాయవలసిన యదనిదియె. నాలుగువైపులుజూచి
అక్కటా! విరోధులీ సంకులావస్థలో బురుజు నాక్రమించిరి.
అదిగో పద్మనాయకవీరులతో ఘోరావహముఁజేయుచున్నారు.
సేనలఁ బురికొల్పి వైరిసైనికుల దుర్గమునుండి క్రిందికి ద్రోయ
వలయును. నడచి బురుజుపైఁ తనబావుటా నెలకొల్పవలయు
నని క్షాబోలు విజయరామరా జిటు వచ్చుచున్నాఁడు. మగటి
మితో నీ కెదురువచ్చినసరి. లేకున్న సేనతో నాతని ప్రతి
ఘటించి నాకోపముఁ జల్లార్చుకొందును. సర్వనాశనమైన యీ
బొబ్బిలి సంస్థానమునకుం గొత్తగా రావలసిన యవస్థలు వేఱు
లేవు. ఓవిజయరామరాజా? ముందునన్నుఁ బ్రతిఘటించి కోటలో
నడుగు పెట్టుము.

ఉ॥ క్షత్రియ వంశమందునను ♦ జన్మము నొందినవాడవేని లో
కత్రయ వందనీయ భుజ ♦ గర్వముఁజూపి యశఃపవిత్ర చా
రిత్రుఁడవై తరింపుము త ♦ రించుట కిద్ది రహస్యమార్గ మీ
మాత్రపు విక్రమంబునకు ♦ మార్మొగమైనఁ బరంబుతప్పెడిక॥

విజ—ప్రవేశించి చింత జచ్చినను పులుసు చావదినటుల బోల్చి
రాజ్యము సర్వవిధములనిర్మూలమైనను నీరంగారాయని కింక
విజయముపై నాసతీఱలేదు. చచ్చిన రాచవానిచేతనే చావ
వలయునని కాబోలు చేయెత్తి నన్ను సంగ్రామమునకుఁ బిలు
చుచున్నాడు. ఈ కడసారి కోరికఁదీర్చుటధర్మము.

ఉ॥ బురుజులు కూలిపోయినవి ♦ భూరిపరాక్రమ భాసమానులౌ
దొరలు గతించినారు పడఁ ♦ తుల్ కదనాంగణమందు నేలపై
కొరిగిరి సర్వవైభవ సమూహము నాశనమందె గెల్చి యె
వ్వరిఁ దనియింపనెంచితివొ ♦ వచ్చివచ్చిపుము రంగరాట్పతీ॥

రంగా—నాసంస్థానమును జీవించియున్నంతవఱకుఁ గాపాడుటయే నాధ
ర్మము. దురాశాపీడితుడై బొబ్బిలి నపేక్షించిన వంచకుని వధిం
చుటయే నాప్రతిజ్ఞ. విజయరామరాజా? ముందీవేటును గాచి
కొని పిమ్మట బొబ్బిలిరాజ్యమున విజయధ్వజమును స్థాపింపుము.

విజ—ఇదిగో! సంగ్రామమున కాయితమైతిని. రాజు రాజుచేతను బంటు
బంటుచేతను సేనానాయకుడు సేనానాయకునిచేతనే గతించుటగౌర
వ పదము. ఈసమయ్యుద్ధమున నెవరుజయించినను విజయము
సులభముగా సువ్యక్తము కాగలదు. ఈవేటును గాచికొమ్ము.
ఇరువురు ద్వంద్వయుద్ధము గావించురు.

రంగా—ఇదిగో! తాళఫలమువలె వీరము నెగుర గొట్టుచున్నాను.
బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి ఋణము తీర్చుకొను నదృష్టము లభించు
టచే నేను సర్వవిధముల ధన్యుడను. ఖండాంతరుల యపవిత్ర

స్వర్ణముచే గలుపితమైన రాజ్యలక్ష్మిని పావనమగు క్షత్రియ
రక్తముతో నభిషేకింతును.

మ॥ బలవద్దర్ప సమగ్రబుద్ధినయి యీ ♦ పాశ్చాత్య దుశ్చిత్తులకా
కలుషస్వాంతుల విశ్వసించి, రణరం ♦ గంబందు నాంధావనీ
స్థల విభ్రాజిత వీరబాబ్బిలిపురీ ♦ సర్వస్వ విదోహతా
కలనంబుకా వెలయింతువే! కలకళం ♦ కా! రామభూమిశ్వరా.
నీవనినటుల రాజునకు రాజుచేతనే మరణము లభించినది.
ఉత్తమున కుత్తమ లోకము లభించుట స్వతస్సిద్ధమేకదా?

చ॥ బలియొనరింతు నిన్నిపుడు ♦ భారత భూమికి విక్రమక్రమో
జ్వలులగు వెల్మవారి భగ ♦ వంతుడు సైతమెదుర్పలేడు, కే
వల దురహంక్రియా భరము ♦ పైకొన యుక్త మెఱుంగలేక బా
బ్బిలిపయి కేగుదెంచితివి ♦ వీరమువీరిడిపోయె నిత్తటికా.

రంగారావు విజయరామరాజు గుండెకు బాకుగుటిచేయును .

(నేపథ్యమున ఓసేనానాయకులారా! సింహము వలె విజృంభించి
రంగారావు విజయరామరాజును వధించుచున్నాడు. చూచెదరేల?
రక్షింపుడు రక్షింపుడు.

ఉ॥ శాతకృపాణ నిర్దళిత ♦ శత్రుడు వేంకటరంగరావు; ప్ర
జ్ఞాతిశయంబుచే మనబ ♦ లా వళినంతయు జూరబుచ్చి ని
ర్మాత సమానుడౌ విజయ ♦ రామనృపాలుని జెండుచుండె బు
స్సీ! తిలకింపవేల? దయ ♦ చేయ వదేటికి? హైదరుషభూ.

విజ—ఇతరులనహంయ మెంతమాత్ర మవసరములేదు. విజయరామ
నృపాధిపావదోహాలుండని యెఱుంగక మీరుభ్రాంతి పడు
చున్నారలు. మేము మాత్రమే మొనరించుచున్నారము. పరు
లందరు మధ్యవర్తులె. రంగారాయ! సిద్ధముగా నున్నావుకదా!
రంగస్థలమున దుపాకి పోలును, రంగారావు పడిపోవును.

జ—రంగారాయ! రంగారాయ! ఏమి నేలకొఱగినాడవు.
రంగారాయని గాయము పరిశీలించును.

రంగా—బౌరా! ఈ బాధదుర్భరముగా నున్నది. ఈతుపాకిగుండు వత్తు
స్థలమునుండి వెనుకకు దూటిపోయినది. ఇక నీయాయువులు
స్వల్పకాలముగూడ భరింపజాలను. వీరపురుషుల కొక్క
పోతాహవాక్యము వచించి స్వర్గరాజ్యమును జూఱగొం
దుగాక! వీరునకు రణరంగమున గతించుటకంటె వేఱుసుక్క
తములేదు.

విజ—స్వగతము అధర్మప్రేరితుడై యేసేనానాయకుడో రంగారావు నీ
దుస్థితికి బాలుపఱచినాడు. సంగరధర్మ విచ్యుతుడగు నొక్క
జాల్మునిచేతనే రాజ్యమునంతటి కపకీర్తి వచ్చును. ఈవీరుని
యక్రమ మరణమునకు జింతించ ఫలములేదు. ఈవార్త
వెల్లిడికాకముందే నేనిటనుండి నడచుట యుక్తము.

రంగా—ఓసేనానాయకులారా! ఓపద్మనాయకులారా! ఇదే నాయంత్య

విజ్ఞప్తి.

సీ॥ హతశేషులగు సైన్య ♦ పతులార! మీపట్టు
దలల జూపింప స ♦ త్వరమ లెండు
పద్మనాయకులారా ♦ పాణమేగును గాక
పరదాస్యమునకు బా ♦ ల్పడకు డయ్య
రాజ్యలక్ష్మీ నీకు ♦ రాజువెంగళరాయ
డతనికే చేయుమ ♦ మ్మానపర్య
అంబుజమిత్ర నీ ♦ వైన బాపారాయ
నకు నాయవస్థవి ♦ న్నపమొనర్పు
గీ॥ అరుగుచున్నాడు సురసతీ నిరుపమ ప్రి
యోపగుహనలకు నాన ♦ నొందినేడు
రంగారాయుడు ♦ రంగమువిడి
అమృత తమాత రో ♦ అజ్ఞనిమృత

వెంగళరాయఁడు ప్రవేశించును.

వెంగ—అక్కటా! బొబ్బిలి రాజ్యవైభవము సమాప్తమగుట చే గాబోలు! యుద్ధవార్తలు తెలియవయ్యెను. చూచి హాదైవమా! ఎంతలో నెంతటి విపత్కాలమును గల్పించితివి. ఇంతకు మున్ను రంగరాయఁడు యుద్ధంపు రంగము వీడి యరుగుచున్నాడు. అది నాకు వినబడిన వాక్యము. మాయన్నగారి నోటినుండివచ్చిన పలుకువలెనే యున్నది. ఈపలుకెచటి నుండి బయలు దేరెనో యలికిడి బట్టి ప్రయత్న మొనరించినను తెలిసికొన దుస్సాధ్యముగనున్నది. నన్ను వంచించుటకు విరోధులు పన్నిన దురుద్యమమైన గావచ్చును. పద్మనాయక శవానేక నిబిడీకృతంబగు నీరణరంగంబున నాకు యథార్థ మెఱింగించు వారెవరు? ముందునకు బరికించి హా! బొబ్బిలి రాజ్యలక్ష్మీ నీకెంతటి యాపద ప్రాప్తించినది. హా! పద్మనాయక వంశమా! ఎంతటి యమూల్య భూషణముం గోలుపోతివి. మూర్ఛపోయి తెప్పిరిల్లి హా అగ్రజాత! విజయరామ వధావిధాన బద్ధకంకణ! హా పౌరుషాభిరామ! పద్మనాయక సంస్థాన సర్వస్వ! హా సంగ్రామధనంజయ! హా ప్రతిపక్ష భూపాల సేనాకానన దావానల! హా జగదేకవీర! ఎంతలో నెట్టి దుర్విధికి లోనైతివి. శవముపైబడి

సీ॥ విక్రమించినయట్టి ♦ విజయరామునకు నీ

ప్రధన విక్రమముఁ గ ♦ స్వరచలేదు

అత్మజ్ఞాతునకు రా ♦ జ్యాధిపత్యమొసంగి

యతుల కృతార్థత్వ ♦ మందలేదు

సాగరవేష్టిత ♦ క్షౌభాగమున జయ

స్తంభముక ♦ స్థాపన నలుపలేదు

సంకల

సమ

తే గీ॥ ప్రాయమా ముప్పదేండ్లకుఁ ♦ బాయలేదు
చిత్తమా! శాంతభావంబుఁ ♦ జెందలేదు
కటకటా! యింతలోన యీ ♦ గతినిగంటె
ప్రధన గాంగేయ! శ్రీరావు ♦ రంగరాయ॥

అగ్రజాతా! నీవదన సుధాకిరణాంతమయానంతర మీకువలయ
శ్రీలు సౌఖ్యకరములా! మనసున బెచ్చుపెటుగు విచారత
మోరాళి యంతరించునా! వంశవాగాళి యుప్పొంగునా?
దైవమెట్టి కష్టవిధి సంకల్పించెను? విరోధుల దురుద్యమ
మెంతలో ఫలించెను? ఎన్నియో కొఱతలుండఁగనే నీజీవితము
ముగిసెనా? ఆహా! అగ్రజా!

సీ॥ కటకటా! ఎంతటి ♦ కష్టంబుప్రాప్తించె
ననురీతి నాసిక ♦ నంగుళినిడి
కసరాదు దుర్జన ♦ కలితమాలోకంబు
నున్నట్లుఁ గన్నుదో ♦ యినిమొగిడ్చి
అన్నివిధాల కృ ♦ తార్థుండ ననిపల్కు
కరణి వక్షస్థలి ♦ కరముఁజేర్చి
యుద్ధమంతయుఁ గాంచ ♦ కుండ నేగుచునుంటి
ననుమాడ్కి దైన్యమా ♦ స్యముననించి

తే గీ॥ రాజమణులకుఁ జావెందు ♦ రణమునందె
యనెడి నుడువుల కీవుదృ ♦ స్టాంతముగను
నేటితోడుత నూతేండ్లు ♦ నిర్గమింప
నరిగివె అగ్రజాతద ♦ యాసమేత॥

6

పద్మనాయక వంశాలంకారుడగు నీరంగారాయడు గతిం
పిమ్మట జీవించి యనుభవింప వలసిన సౌఖ్యమెద్ది? ర
ంగమున గావచ్చు వినియోగించి స్వర్గమున నన్నగారి
నే వించుటయే యాచరణీయము. ఓహో! సైనికులారా!

శా॥ భంగంబుక బొనరింతుఁ దావక చమూ ♦ వారాళి నెల్లక, సమి
ద్రంగంబందు భవత్ విరోధుల నవా ♦ ర్యప్రౌఢిరాల్తుక, భువిక
నింగిక మీయపవిత్రరక్త నదులక ♦ నిండారఁబాటింతు, నీ
వెంగళాయని శక్తిమీకిదియె క ♦ స్పింతున్సుఁ డీ శాత్రవుల్.

నాభుజాబలమునకు విజయరామరా జడ్డుపడునో బుస్సీఅడ్డు
పడునో హైదరుజంగు అడ్డు పడునో పరికింతుగాక! ఓసైనికు
లారా! మిగిలినదానికి జేయునదిలేదు. మీస్థానముల వర్జింప
కుడు. నేనుమీకు సేనానాయకత్వము వహించెదను. నిష్క్రమిం
చును.

విజయరామరాజు, బుస్సీ, హైదరుజంగు, జవాను ప్రవేశింతురు.

హైద—బొబ్బిలివాంట్లు బడా బలవంతుల్ వుండారు. బంట్లు అంతా
సచ్చిందాకా కోటలో హడుగుపెట్టనిచ్చారు లేదు. వాంట్లకి
పౌరుసం ఎక్వావుంది. మనకీ తక్వావుంది. లేకపోతేమనకి పౌజు
యెనిమిదియేలునవ్వుం. వాంట్లకి షేన మూడుయేలునవ్వుం. యెట్ట
అవుతుంది. క్యా యిజయరాంసాబ్.

విజ—పౌరుషవంతుల కెప్పుడు జయములభించితీలును. జయమున
కేమిగాని జీవములతో పద్మనాయకుల బంధించి యంతః
పురాంగనలతో వలసఁబంపి బొబ్బిలిదీసికొనఁజాలమైతి మని
నాకు బరితాపముగ నున్నది.

బుస్సీ—విజయరామరాజా! ఇవి నీవంటిప్రభువున కుండవలసిన బుద్ధులు
కౌపుస్సుమా! నీహృదయమున కిప్పటికేని పశ్చాత్తాపము
కలుగకున్నది. నిష్కారణముగ నిన్ని కుటుంబములు రూపుమా
పెనని విచారపడుటకు మాటు వికటోక్తు లాడుచుంటివా?
ఖండాంతరుఁడైననేనే ఇంతవిచారించుచుండ దేశీయున నీకు
విచారము కలుగదేమి?

యరాంసాబ్ మహారాజ్ కి కోపంవచ్చింది. తుం బాత్

విజ—దేవా! తాము కోపించుచున్నారగాని బాబ్బిలివారు నన్నెంతకష్ట
పెట్టిరో తాముచూచియుంటిరా? నాహృదయ మెంతయో
పరితపింపకున్న సాహసించి యిటుల గావించునా? కావలయునని
జయించి యింక పశ్చాత్తాపమొందనేల?

బుస్సి—మీకు మీకు ద్వేషముండుగాక. అనవసరముగ మేమీ
యుద్ధమున జోక్యము కల్గించుకొనుటచేతనేకదా బాబ్బిలి
సంస్థాన మిటు లంతరించినది?

హైద—మహారాజ్ పోయిందాన్ని అనుకోవాలావద్దు. అన్నోని
లాఫంలేదు. ఈలడాయిలో యిజయరాంసాబ్ తప్పు ఒక్క
రవ్వా అంతా లేదు. అంతాబాబ్బిలిది.

నేపథ్యమున అయ్యా! సామర్లకోటకు బోవుమార్గమేది! ఆపడిపోయినబు
రుజువొక్కనుండిపోవు లుబాటయేకదా యెవ్వరుమారుపలుక రే?

చేటి, చినరంగారావు ప్రవేశింతురు.

చిన—అబ్బా! నేనింక నడువజాలను. నాయడుగులు తడబడుచున్నవి
ఆకలియగుచున్నది. ఇంక నేనురాను. ఇంటికిబోయెదను.

తే॥ గీ॥ మొఱకురానేల పాదంబు ♦ మోషజాల
ఒడలు భారంబుగాదోచె ♦ నడువజాల
దప్పియగు చుండె నిముసంబు ♦ తాళజాల
చేటి! ఇంక నెంతపయనంబు ♦ చేయవలెనె?

8

చేటి—బుస్సి మొదలగువారిజూపి నాయనా? అరవకుము. అరుగో
దొంగలు పట్టుకొనిపోవుదురు. సామర్లకోట దగ్గరకు వచ్చితిమి.
స్వగతము అక్కటా! ఆకానవచ్చువారు విరోధులవలె
నున్నారు. ఈబిడ్డ కేమి యపాయము కలుగునో? నడచి

గీ॥ ఈనగాచియు నక్కలకిచ్చినట్లు
శివ నిందాక రక్షణ ♦ జేసి యిప్పుడు

వైరులకు నప్పగింపగా ♦ వలసె నింక
పాపనికి దిక్కులేదు దై ♦ వంబుదక్క.

హైద—ఏజవాణ! ఒక ఆడుది పిల్లవాడు పోతూవుంది. మహారాజ్జి
హుకుం అయిందీ అని వాంళ్లకి పిచ్చికరా. బొబ్బిలివాళ్ళు
వుండారు.

జవాణ—చిత్త మటులె యొనరించెదను. నిష్క్రమించును.

విజ—పిల్లవాడు పోలికలఁ బట్టి చూడ రంగారావు కుమారునివలె
నున్నాడు. ఈకుర్రవానిని దాసి యెచ్చటికో తీసికొనిపోవు
చున్నది. మనకంటపడిరి. ఇక నెక్కడికి బోయెదరు?

చేటి చినరంగారావు ప్రవేశింతురు.

హైద—ఓసీ ఆడ అమ్మి మీదికోసాబస్తీ యీచోటా యాడ్కి
తీస్కాపోతావుండావు. పిల్లవాడు యెవర్కి కొడుకు నువ్వు యెవరు
బోలో.

దాసి—నాదిబా.....కాదు పెద్దాపురము. ఈబాలుడు నాతన
యుడు.....

విజ—నిజముచెప్పకున్న నిన్ను ఖండింతుము. దాసీకుల సహజమగు
నసత్యసంభాషణము మాత్రము పెద్దాపురమా?

చిన—ఏమిరా! నోటికి వచ్చినటుల వాగెదవు. నీకు వెరచువారులేరు.

తే. గీ॥ కత్తిఁగొనిరార నాతోడి ♦ కయ్యమునకు
శిరము బొబ్బిలికత్తితో ♦ నటకువాడ
పిల్లవాడుగదాయని ♦ త్రుళ్ళబోకు
పదను కత్తికి ముందు నీ ♦ పాణమొత?

10

విజ—ఓరీ శుంఠా! శాబకా! వెలమకులమునఁ బుట్టినందులకు,
మాటలుమాత్రము దిట్టముగ విడుచుచున్నాడెవు. మాటల
బింకమైన భేటన్నబ్రతుకు తెరుచి? బుగ్గపట్టుకొనబోవును

హైద—పిల్లవాడు బడ్డా గట్టివాడు వుండాడు పిర్కాగిర్కాలేదు.

బుస్సీ—విజయరామరాజా? ఆబాలకుని కసరకుము. మిగులగారాబముగ బెటిగిన కుట్టవానివలె నున్నాడు. కావుననే తొందరపడి మాటలాడుచున్నాడు. హైదర్ జంగ్! ఆబాలకుఁ డెవ్వడో విచారింపుము.

హైద—ఇ పిల్లగాడూ యెవడు? నువ్వుయెవడు సత్తైబోలో,

చేటి—బుస్సీవైపునకు మరలి ధర్మస్వరూపులగు మీముందు యధార్థము వాకొనెదను. బొబ్బిలిరాజ్యము విరోధివశము కానున్నదని అంతఃపురకాంతలందఱు నాత్మహత్య గావించుకొనిరి. మారాణియగు మల్లమాదేవి తానాత్మహత్యఁ గావించుకొనబోవుచుఁ గుమారుని సామర్థ్యకోటలోనున్న తనచెల్లియింట నుంచిరమ్మని నాకాజ్ఞయొసంగినది. ఈబాలుడు రంగారాయని కుమారుడు. మీచేతులలోఁ జిక్కెను. రక్షించినను శిక్షించినను మీరేదిక్కు.

తే. గీ॥ మోడుపోయిన శ్రీరంగ ♦ భూమిపాలు
వంశవృక్షంబునకు దైవ ♦ వశమువలన
జివరకు మిగుల్పబడియె నీ ♦ చివురుటాకు
త్రుంతురో పెంతురో యొప్పు ♦ గింతుమీకు.

విజ—రంగారాయని కుమారుఁడేయైనచో బంధింప వలసినదె! బొబ్బిలి రాజ్యము స్వాధీనపఱచుకొనిన తరువాత నీతనిసంగతి విచారింప వచ్చును. అంతవఱకు ధాసివద్దనుండి బాలుని తొలగించి మన భటుల కప్పగింపవలయును.

కుట్టవానిని బంధింపుటయే! నాకంతనాశమున నాయువున్నంత వఱకుటలు జరుగనేరదు. ఓవిజయరామరాజా! ఈపాపమిహ తోకముననే కట్టికుడుపును.

శా|| మన్మథులమదేవి దివ్యకరుణా ♦ శీర్వాదమున్ రంగరా
 డ్భామినాయక సత్కృపావిలసనం ♦ బున్ హేతువుంగాగ సం
 గ్రామపాభవ మేనునేర్చితిని నా ♦ పాణావసానంబునం
 దేమోగాని కుమారుఁ గైకొన వశం ♦ బేనీకు రామాధిపా. 12

బొబ్బిలి రాజ్యమునఁ బ్రతియువతియు వీరాహవ నిర్వహణ
 ప్రవీణయె. ఇంతవఱకు మీరుస్వానుభవమున నెఱింగిన యంశ
 మేయిది. కదనమున నన్నెదిరించి పిమ్మట బాలుని పైకిఁ
 బొమ్ము. మధ్యవర్తిగ భర్తమూర్తి బుస్సిదొరగారుందురు.

విజ—భీ నోరుమూయుము. వీరక్షత్రియ కుమారుని దాసి సంగ్రామ
 మునకు బిలచెనన్న నవ్విపోదురు. తెలివిగలిగి బ్రతుకుము.
 ఎవరనుకొంటువో.

హైద—చోటా! యిజయరాంసాబ్ సలాంకరో? వాడికి దయనీమీద
 వుంటే నీకు పే.మం అవుతుంది. ఇప్పు నీదిషర్వం ఆయన్ని నేర్పిస్తా
 వుంది.

చిన—చేటి! విజయరామరా జీతఁడేనా! నాన్నగారితో యుద్ధము
 చేయవచ్చినాడని నాచెలికాఁడు చెప్పినాఁడు. ఈతఁడు నన్ను
 చంపునా?

విజ—కుమారా? నిన్ను వధించుట మాసంకల్పముకాదు. ప కృత విష
 మ పరిస్థితులలో నోరెఱుంగని నిన్నుఁగాపాడి యనంతర
 మేదోయొక సంస్థానము నొసంగవలయుననియే మాసంకల్పము.
 రమ్ము. నావద్దకురమ్ము పిలువబోవును.

దాసి—బొబ్బిలి వెలమబిడ్డసుమా? తాఁక బోకుము.

—నేనురాను, నేనురాను. కత్తితోబొడువబోవును.

బుస్సి—చినరంగారాయవి ముద్దుపెట్టుకొని నాయనా! ఉత్తమవంశము
 నఁబుటిన నీ పౌరుష ముండవలసినదె గాని, నీకివి కానిదినములు

ఈయకొమయుద్ధమున హైదరుజంగు విజయరామరాజుల
మాటలువిని నీవంశనాశనమునకుఁ గారకుడనైన నేను నీకుఁ
జేయవలసిన పతికృతిలేదు. పరులమాటలనేను విశ్వసింపకున్న
మీ యవస్థలురావు. హతశేషులగు బొబ్బిలిపీరులచేతిలో
నుండి బయటబడితినేని నీకుఁ దగినమేలు చేసితిఱుదును.
ఓరీజనా! ఈకుఱ్ఱవానిని జాగరూకతతో సామర్లకోటకుం జేర్చు
ము. దాసి నీబాలుని సంరక్షణమున నియోగింపుము. తనలో
ఇప్పుడుకాకున్న మఱియొకప్పుడేని బొబ్బిలిరాజ్య మీకుఱ్ఱవాని
కిచ్చి తీతెదను.

చిన—అయ్యా! నేను వెల్లివచ్చెదను, నాకు సెలవిండు. సలాముచేయును

బుస్సి—నాయనా! పోయిరమ్ము.

చినరంగారావు చేటి, భటుఁడు నిష్క్రమింతురు.

హైద—అచ్చా! ఘోటా వుండాడు. బొబ్బిలిగడ్డమీద పిరికివాడూ లేదు,
అంతావస్తాదులు అంతాసర్దారులు వుండారు. ఆడవాండ్లకి
మొగవోండ్లకి పౌరుసంపుండి. కసరత్ వుంది. బలం పరాక్రం వుంది.
తెలింగీ దేషములో యీపౌరుసం శూశాంలేదు.

విజ—తనలో బొబ్బిలికోట యిప్పటికి సర్వవిధముల నాశనమైనట్లే
పశ్చాత్తాప స్వభావముగల బుస్సిని వంచింది బొబ్బిలికోట
యేనాటికైనా వెలమనాటికి, అందుముఖ్యముగ రంగారాయని
పుత్రునకు, సంక్రమించి యవలయును. దైవవశమున
బతికి బట్టకట్టిననాటికి రంగారాయని పుత్రుని కేమన్నెపు
ములో జూపునటు లిక్కడ కట్టుదిట్టముచేయవలెను.
సంగా మపరిస్థితులు ఈదిక్కుమాలిన శిశువును జూచిన దాది
బుస్సిహృదయము విచారక్లిన్నమై నటులున్నది. ఇతనిహృద
యము నకత మరల్చుట కర్తవ్యము. ప్రకాశముగ బుస్సి
ప్రభూ! కోటయిప్పటికి మనవశమైనది. ఒకమాటు లోనికేగి
చూచివత్తమా?

బుస్సీ—ఇంక నేమిచూడవలయును? బురుజులు, కోటలు మనమే పగుల
కొట్టితిమి. అంతఃపురాంగన లందఱు నాత్మహత్యగావించు
కొనిరి. సేనానాయకులకుటుంబము లెప్పుడో మనఘోరంగులచే నా
శనమయినవి. నేను చూడజాలను. శవములచేనిండియున్న యీ
బొబ్బిలిరాజ్యమును నేనుజూచి సహింపజాలను. నేనురాజాలను.

విజ—చిత్తము. తేపటి దినము చూడవచ్చును. బొబ్బిలిప్రేరులలో
బేరుపడిన పాపారాయడింకను జీవించియేయున్నాడు. అతడు
బొబ్బిలి దురవస్థ వినెనేని మనపైబడి తీటును. ముందాతని
సైన్యసహితముగ బంధింపవలయును.

హైద—యిజయరాంసాబ్ వాడు యిప్పుయెక్కా వుండాడు?

విజ—మనము బొబ్బిలికోటకు రాజాంకోటమీదగ వచ్చెదమేమో
యని మనల నెదిరించుటకు సైన్యసహితముగ రాజాంకోటయొద్ద
నున్నాడట. మనము మారుతోవను ముట్టడింపవచ్చితిమని
బొబ్బిలివారు పాపారాయనిచెంతకంపిన భటులనందఱు వధించి
యాలేఖలఁ దెప్పించి యాతనికి వార్తబోకుండ జేసితిని.

బుస్సీ—విజయరామరాజా! నీకు సాహసము దూరాలోచనములేదు.
పాపారాయనికి వార్త బోనిచ్చి సైన్యసహితముగ నాతని
నిటకు వచ్చునటులజేసియున్న మనము సులభముగ నెదిరింప
వీలుచిక్కునది. నీవు నిరర్థకముగ భంగముగావించితివి. అతనిసం
గతి రేపువిచారించుదము. పొద్దుక్రంకువేళ గావచ్చినది. సేనల
నియతస్థలములు వదలి శిబిరములకు రానాజ్ఞాపింపుము. మనము
భవలకు జేరుదము.

నేపథ్యమున

ఆ. వె॥ ఏడి బుస్సీహైద ♦ రెచ్చటనున్నాడో

డి విజయరాముఁ ♦ డెందుడాగే

సేనలెల్ల నిటులఁ ♦ జెడివేముచున్న

డడ యొక్క ♦ కాని.

విజ—అదిగో! వెంగళరాయడు వెలమ సైనికులతో గూడి మన సైనికులను
నుగ్గునూచము గావించుచున్నాడు. రక్షింపుడు, రక్షింపుడు.

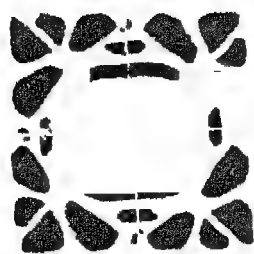
బుస్సి—ఈపద్మనాయక వీరుల గెలుచుట కష్టసాధ్యము. ఆంధ్రవీరుల
యందింత పరాక్రమ మిదివఱకెచ్చట జూచి యెఱుంగము.
దేశాభిమానమనే నిటులెయుండనలయును. బొబ్బిలివీరులకు
న్నంత దేశాభిమానము, ప్రభుభక్తి యాంధ్రులందఱకున్నచో
సర్వదేశములు జయించియుందురు. పాకాశముగ విజయ
రామరాజా ! సైనికుల వెన్నీయవలదని తెలుపుము. ఇదిగో
మేము వచ్చుచున్నారము.

• విజ—రండు, పోవుదము.

అందరు నిష్క్రమింతురు .

షష్ఠాంకము.

నం పూర్ణము.

శ్రీ రస్తు.

పాపారాయనిర్యాణము

సప్తమాంకము.

దేవులపల్లి పెద్దన్న, తాండ్ర పాపారాయుడు ప్రవేశింతురు.

తాండ్ర — మిత్రమా! పెద్దన్నా! నామనస్సున నేదియో విచారము
కారణములేకే జనించి వృద్ధి నొందుచున్నది. తగినటుల బొబ్బిలి
కోటను విడచినదిమొదలెంతవఱకు వార్తలు సైతము తెలియు
టలేదు. ఇక మనమెంతదూర మేగవలయును?

దేవు — అద్దిగో! ఈకటికిచీకటిలో మినుకుమినుకుమనుచు గానవచ్చు
నదియే బొబ్బిలికోట. సమీపమునకుఁ గూడ వచ్చితిమి.

పాపా — నడచి మిత్రమా! కాయము, కాంచుము. కోట యిటుల
భయంకరముగఁ గనవచ్చుచున్నదేమి! నీకు నిటులనే గనవచ్చు
చున్నదా! ఏమి యావిపరీతము?

నీ॥ గ్రుడ్లగూబలు మూఁకఁ ♦ గూడి యంతిపురంబు
గోడలపై బిట్టు ♦ గూయసాగె
ఘాతుకమృగము లె ♦ క్కడనుండియో శవం
బులఁగొని వేవేగఁ ♦ బోవుచుండె
కొఱవిదయ్యంబులు ♦ బురుజులపైఁజేరి
వితనృత్యములు గా ♦ వింపఁదొడఁగె
ఘంపుగాజనులుండు ♦ కోటగుమ్మపుదోయి
యశుభచిహ్నంబుల ♦ నాక్రమించె

తే॥ గీ॥ దూరముననుండివచ్చెడి ♦ మారుతంబు
క్రుళ్లునెత్తురు వాసనల్ ♦ క్రమ్మరించె
జెలుఁడ! ఇవి మనరాజ్యంపు ♦ విలయసూచ
కంబులనితోచు నాచునః ♦ కంజమునకు॥

దేవు—మిత్రమా! మీరు విచారము నొంద నవసరములేదు. మన
స్సన సందేహ మున్నపుడు గాంచునవియన్నియు సందేహాన్న
దములుగ నుండుట నైజము. అంతియగాని మన కెట్టియప
కారము జరిగి యుండదు. ఇంకను శోధించుదము.

పా—(నడచి) పెద్దన్న! ఇంక సందేహింతువేల? మన బొబ్బిలి
రాజ్యమున కింతయనరాని ప్రళయము నిజముగ జరిగినది.
కోటలోనికి వచ్చుచుంటిమి. ఎచ్చట సందడి వినవచ్చుటలేదు.
త్రోవలయందు సైనికులు కానరారు. ఇంతియగొక.

ఉ॥ దిక్కుల రక్తపున్నదులు ♦ తెల్ల పొకయించుక లేకపాటె, నే
ప్రక్కలఁగొంచినక వెలమ ♦ వారల పీన్లులుకానవచ్చె, నే
చక్కినిజూచినక రణము ♦ సల్పిన చిహ్నాలు చూడనయ్యె: హా
మొక్కడిమాట: బొబ్బిలికి ♦ మేదొ యర్థిష్టముగల్గె నెయ్యమా॥ 2

కొంచెము నడచి దిక్కులుచూచి మిత్రమా! ఇంక సందే
హింప నవసరములేదు.

సీ॥ వితత పరాక్రమా ♦ కృతి ధర్మమూర్తి రం
గారాయ భూపతి ♦ కానరాఁడు

ఆత్మీయ సామ్రాజ్య ♦ హర్ష్య మూలస్తంభ
మైన వేంగళరాయఁ ♦ డగుపడండు

రమణీయ బొబ్బిలి ♦ జ్యరమా నిరం
తరభోగగరిమ గో ♦ చరముకాదు

అతు త పద్మా ♦ యక వీర జంబు
బాహుగ్నగను ♦ పట్టబోదు

తే॥ గీ॥ చేతనవ్రాత మందలి ♦ జీవకళలు
భౌతిక రహస్యతత్త్వ సేం ♦ పదలఁగనవు
కోటలోపలఁ బ్రజలును ♦ గూడ లేరు
కట్కటా దీనికెయ్యది ♦ కారణంబు॥

దేవు—స్వాగతము ఏమిది! బొబ్బిలికోటను సమీపించినను సద్దు
వినరాదు. పాపారాయఁడు రాజాంకోటతో నున్న సమయమున
విరోధు లీకోటను ముట్టడించి యిట్టిదుర్గతిని గూర్చియుందురు.
లేకున్న నభాగ్యదేవత యిటులఁదాండవించునా? (ప్రకాశముగ
పాపారాయా! ఇంకఁ జెప్పవలసినదేమున్నది?

ఉ॥ ప్రోవులుఁగాఁగ బీనుగులు ♦ పొంతలఁ గన్పడసాగె నెందునే
త్రోవలఁగాంచినకా రిపువ ♦ రూఢినులున్న గుడారముల్ కనం
గావడె; భూమి సైన్యపద ♦ ఘట్టనమందుటఁజేసి క్రుంగె ఓ
దేవర! ఇవి బొబ్బిలి క ♦ దృష్టముదప్పెనటంచు దెల్పెడికా.

పాపా—మిత మా! నీవు వాకొనినటుల విరోధు లేవియో మాయో
పాయములఁబన్ని బొబ్బిలికోటను బాడుచేసియుందుకు. హా!
పద్మనాయక సంస్థానరాజమా! హా! రంగారాయ భూపాల భాగ
ధేయమా! హా! చతుస్సహస్ర దేశీయశూర సైన్య జీవిత సర్వ
స్వమా! హా! బొబ్బిలిరాజు మా! నీదుస్థితి కెంతని పరితపింతును.

సీ॥ మేచ్ఛరాజులకు న ♦ మ్మికఁగూర్చి నిర్వాణ
రాయండు పాలనఁ ♦ జేయునాడు
రాజ్యంబు సంపద్ధు ♦ రంధరంబొనరించి
లింగప్పరాజు పా ♦ లించునాఁడు
రిపులదేశముల నా ♦ ర్జించి జనార్దన
రావు జయాంకముల్ ♦ వ్రాయునాఁడు
శత్రునాశనముగా ♦ సంగరంబులొనర్చి
శ్రీరాయఁడప్ప ర ♦ క్షించునాఁడు

గీ॥ స్వప్నముననేమి గనని క ♦ వ్తములు నీకు
రంగరాయని పాపభా ♦ రంబువలనఁ
గలిగె, నేమనవచ్చు నీ ♦ కాలమహిమ?
రమ్యగుణలక్ష్మి! బొబ్బిలి ♦ రాజ్యలక్ష్మి!

దేవు—మిత్రమా! విచారమునలనఁ గాఁదగుకార్యములేదు. అదియుఁ గాక కష్టము సౌఖ్యమును చక్రములు సంసార శకటమునకు విధిక్యతములు. దైవిక విధు లనుభవింపక తప్పనవి కావు. కొంచెము ముందునకుఁ బోయి రాజ్యవ్యవస్థల సౌకల్యముగ నెఱింగి యుచిత విధాయకమున్న నూహించుదము. పోవు దము రండు.

పాపా— నెయ్యమా! విచారాతిశయమున నాహృదయమునకు నిల్కడ తొలంగినది. నేను ముందు చనఁజూచెను. నీవుత్రోవఁ దీయుము. నేను వెంట వచ్చెదను.

పు— పాపారాయా! ఆకరదీపిక నిటులతెమ్ము. ఇట నొకశవము కానవచ్చుచున్నది. పరిశీలించి మన సంశయమునకు మార్పు కలిగించుకొందము.

పెద్దన్న, పాపారాయఁడు పరిశీలింతురు.

పాపా— హా! పరమేశ్వరా! బొబ్బిలి రాజ్యమున కెట్టి విపత్కాల మును బ్రాప్తింపజేసితివి. రావు వంశ నక్కా దురవస్థ ఘటించితివి నేటితో నీస్థలభోగము తీతెగదా!

సీ॥ కడిది నెత్తురు పెను ♦ కాలువలోపల

మేను క్రొంజవులీనఁ ♦ దానమాడి

పసపు నిగ్గులు ♦ మిసిమి గ్రక్కెడు మేన

మొడు గందఁపురొంపిఁ ♦ గదియఁబూసి

ముద్దయ పెని ♦ పొలయల్కఁగనుగతి

నవలి నాముగా ♦ నమ్మె

పరసా విత్తాను ♦ భవముఁ దెల్పెడు భంగి

గన్నుఁ దమ్ములను స ♦ గమ్ముమూసి

తే. వెలమవారల బలములు ♦ వీటిబోవ

నె ననుచింతఁబోతె మై ♦ చెలువుఁబొలగి

సూర్యమండలమును జీల్చి ♦ సురపురమ్ము
డాయబోయి తె వెంగళ ♦ రాయభూప॥

6

హా! మిత్రమా! హా! రంగారాయాజ్ఞానిర్వహణ ప్రవీణ! హా
విజయస్వయంవర వధూపరిష్వంగాధీన భావా! హా శూరలోక
శిరోభూషణ! హా పరాక్రమ నిధాన! “సుకృతీ గతాయుః”
అను సూక్తి నీయందె యర్థమంతము కావలయునా! ఎంతకష్టము.
ఎంతవిపరీతము. ఎంతవిచారజనకము. హాదైవమా! ఎంతటి
యవస్థగూర్చితివి.

దేవు—మిత్రమా! విచారమునొందుటకు జీవితకాలమంతయు, వ్యవధి
కలదు. రణరంగమున వీరస్వర్గ మలంకరించిన యీశూరవ
ర్యుని మరణమునకై దుఃఖము నొందుదుమేని పరమున నాత్మకు
సుఖముండదని యాత్మజ్ఞు లందురు. దుఃఖమెందులకు?

ఉ॥ పౌరుషమెల్ల రూపముగ ♦ భాసిలఁజేసి, నితాంతధైర్యముకా
పేరి యనూనజీనమును ♦ బేర్చి, పరాక్రమమాన్వ రక్తముకా
గూరిచి వెల్మవంశమున ♦ కుక విధిగూర్చిన భూషణం బహా
వీరిడిపోయె; నింక విల ♦ పించిన లాభము కల్గనేర్చునే॥

7

పాపా—మిత్రమా! నాకాయువుపై నిరుత్సాహము కలిగినది. విక్రమ
ధనుండగు నీవెంగళరాయుని మరణవార్త విని రంగారాయఁడు
గతించియుండును. ఆయనఘునింబట్టి యవరోధనతులు శూర
వర్షులు గతించియుందురు. ఈవెంగళరాయుని యకాలమరణ
మునకు విజయరాముని దురుద్యమబద్ధమగు యుద్ధమే హేతువై
యుండును. ఇంతటి విలయము జరిగినపిమ్మట నేను జీంచి
ఫలమేమి? కత్తిఁదీసి .

మ॥ ఘనభూ శూర కంఠనిర్గళ ద॥ ♦ గ్ధారాళిచే బుణ్యభా
జనమై స యు యమల॥ ప దంబై చరి

త్ర నిశాంతంబయి సర్వరీతులఁ బ్రశ • స్తంబైన యిచ్చోట నే
నును బ్రాణంబుల • వీడి వైశమ నుధాం • ధోలోకముం జేరెదన్.

వెంగ— లేవఁబోయి పడి ఓరీ దురాశయా! అధర్మ యుద్ధమున॥
కుపక్రమించు చున్నాడవా! నాకంఠమునఁ బ్రాణపాయువున్నంతవ
ఱకు విరోధిని జేరనీయను.

మ॥ పురుషాకారముఁ దాల్చినట్టి పశువా? • పుంజీకృతాఘవ్రతా
చరణయా? నిలు మెందుఁబోయెదవు మూ • ధ్వాంబుధురక్షజంప నీ
కరమెట్లాడెను? రాజధర్మము తొలం • గన్ వచ్చునే? పౌరుషా
కరుడీఁ చేతకు నిచ్చగించునె యహం • కారంబు రక్షించునే॥

కత్తి తోఁ బాపారాయని కొట్టఁబోవును

పాపా—(కత్తి బట్టుకొనికొంచెమాగి నాయనా! నేను పాపారాయఁడను,
నీకు విరోధిని గాను. నీవుగతించితివని నేను బ్రాణత్యాగము జేసి
కొనఁబోయితిని గాని విరోధులెవ్వరును లేరు. ఏల యీదురవ
స్థకుఁ ఁలుపడితివి.

వెంగ—హా! పాపారాయా! నీవేనా! నన్నొకమారు కౌగలించుకొనుము.
దాన నాసంతాపము సగముతీటును. ఇంతటిదురవస్థ కులో నైతిని.

॥ శాత్రువదుష్కృత్య • సమితిచే బొబ్బిలి
కోటసర్వమునేల • గూలిపోయె

అంతఃపురాంగన • లవమానభీతిచేఁ

గరవాలములకు నం • గకము డిరి

రణమొనర్పఁగఁ బోయి • రంగోవనీభర్త

సురలోక విభవంబుఁ • జూటఁగొనియె

బౌరుషార్థము పాటు • వడినతక్కుంగల

వెలమవారల వంశ • ములుగతించె

తే.గీ॥ అతులమైనట్టి మనరాజ్యం ♦ మస్తమించె
నవనిఁ బాపీ చిరాయువ ♦ టన్నరీతిఁ
గడకుఁ జాలేక మఱిబ్రతు ♦ కంగలేక
తుదకు మిగిలితి జీవన్ము ♦ తుండనైతి॥

పాపా—హా! బాబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మీ! ఈపాపారాయఁడు జీవించియుండఁ
గనే నీకు వైధవ్యము తప్పదయ్యె. రంగారాయభూమిశ్వరా!
నీకు నాకు ఋణముతీతినది. వెలమసామ్రాజ్యమా! నీకుఁ బరి
చర్యచేయు సాభాగ్య మంతరించినది. ఓసాధ్వీ, మల్లమాదేవీ!
నీకు నాకుఁగల ప్రేమానుబంధమున కంతరాయము కలిగినది.
ఓపన్నాయకవీరులారా! ఓ యవరోధాంగనా మతల్లులారా!
దేశమునకై జీవిత మర్పించి కృతార్థులైతిరా!

చ॥ వినఁదగనట్టి వార్తవిని ♦ వీటిడిపోవు నశింపవేమె నె
మ్మనమ! రవంత సిగ్గుఁగొను ♦ మా! ఇక దేహముతోడ శోకవ
హ్నినిఁబడి మ్రగ్గి బూదియగు ♦ మీ! పనిదీతెను పాపరాయుతోఁ
జను మిటనుండఁగాఁదగదు ♦ శాశ్వతలోకము వేగఁజేరుమా॥ 11

దేవు—మిత్రమా! నిరుత్సాహ పడవలదు. జీవముధరించి నిర్వహింప
వలసిన ధర్మములేమేని విచారించుట యుక్తము. వెంగళరా
యని నేమేని యడుగవలసిన యంశములున్న నడిగి తెలిసి
కొనుఁడు. ఆచరణీయ కార్యములు పెక్కులు మిగిలియున్నవి.

పాపా—ఓయీ వెంగళరాయా! ఈ బాబ్బిలిరాజ్య వినాశనమునకు
విజయరామరాజే కదా కారకుఁడు? అతఁడు రాజాంకోటకు
రాకుండ నీట కేటెల రాగల్గెను? ఈవార్త నాకేల తెలుసరైతిరి?

గ—మనరాజ్యమున పవ యింతవిలయము కల్పించినది విజయ
రామరాజు! మీ పలువురివలన నీకుఁ బంపితిమిగాని
విరోధులు వాండ్ర నిర్బంధించి యుందురు. ప నాకవీరులు
మా దేశభిక్షాన పరాణములై రణరంగమునఁ బ్రాణము

విడచుచుఁ గరవాలముతోఁ జేరువనున్న వైరులనఱకి యాంధ్ర
దేశమున నేనాఁడు కానరాని పరాక్రమవహిని. ప్రజ్వలింపఁ
జేసి స్వర్గరాజ్యము చూఱఁగొనిరి. అపజయము మాత్రము
కడకు మనల విడనాడదాయెను. నేనితమాటలాడఁజాలను.

వెంగళరాయఁడు పడిపోవును.

దేవు—ఓరీ విజయరామరాజా! బాబ్బిలిరాజ్యనిర్మూలన ప్రతిష్ఠాధురం
ధరా! నీ పాపారాయనిచే జావుతప్పదు. నీవు చచ్చితివి,
చచ్చితివి.

పాపా—మిత్రమా! పెద్దన్నా! నీవీ వెంగళరాయనిఁ గాచియుండుము.
నే నీప్రళయకాలకల్పనానల్ప దోశ్చక్తిప్రమత్తమనన్ముడగు
విజయరాముని పసఁబట్టెద.

సీ॥ బాబ్బిలిరాజ్య మే ♦ పురుషమాత్రుఁడు వినా
శసముఁగావించి దా ♦ వ్యంబునెఱపె
భారతమాత కే ♦ పాపి యవాచ్యమా
మముఁజూపె

కడలేని సంతాప ♦ కార్యియ్యె
హిందూమతమున నే ♦ హినుండు దుర్మార్గ
చక్రవర్తి పదప్ర ♦ శస్తుఁడయ్యె

తే॥ గీ॥ అతని దుర్గర్వు విజయరా ♦ మావనీశు
కదనరంగంబునందు జ ♦ క్కాడి వాని
ప్రచను దండరీతి ధ ♦ రించి రంగ
రాయనాత్మకు శాంతినిఁ ♦ జేయువాడ॥

అటునిటుచూచి ఏమీ! ప్రపంచమంతయు శూన్యమందిర
మువలెఁ గానవచ్చుచున్నది? రోదోంతరదీపకంబగు స్వయంజ్యోతి
యొటిపోయినదికాబోలు. పద్మనాయకవీరులతోఁబాటు పద్మబాంధ

పాపారాయనిర్యాణము.

వుడును నస్తమించెఁగాఁబోలు. హృదయదృష్టియు బాహ్యదృష్టియు శూన్యప్రపంచమును జూడఁజాలకున్నవి. నాకీ ప్రపంచమంతయు దిద్దిరదిరుగుచుఁ బ్రళయకాలమహానటుని వదనగహ్వరమునఁ బడుచున్నటులున్నది. అదిగో! బాబ్బిలీరాజ్యముపై నొకమహాజ్వాలవ్యాపించి విజృంభించుచున్నది. శూన్యప్రపంచ మా జ్యోతివలననేని ప్రకాశించుటలేదు. ఏమిది! దిక్కులుకానరావే! ఇది విచారాతిశయమువలన జనించిన చిత్తవిభ్రమమా? నే నున్నట్లుఁడనెతినా? పడిపోయి నెమ్మదిగలేచి ఓ జ్యోతిస్స్వరూపమా! నీయాజ్ఞఁ బాలించుటకై దీక్షాకంఠము ధరించుచున్నాను. ఫల్గుము విజయరామరాజే యనుభవించుఁగాక. (అటునిటు నడచి పెద్దన్నా! విజయరాముని వధింప నేను భరతమా! చే నాజ్ఞాపింపఁబడితిని. నేనిందు దురదృష్టవశమునఁ గృతార్థుఁడనుగాక. విరోధులకుఁ బట్టువడితినేని నీజీవితము సయిత మిందులకు వెచ్చించి తీరవలయును.

దేవు—నీయాజ్ఞ పరిపాలింప నేను సర్వసిద్ధముగ నునా ఁడను.

పాపా— నడచుచు హృదయ పేటిక నిండి నయనద్వారములనుండి విస్ఫులింగముల వెల్లిగ్రక్కు నీకోపవహ్నిని భరింపఁజాలకున్నాడ. విజయరాముని వక్షస్థానముఁ జీల్చి వేడినెత్తురుచే స్నానమాడినఁ గాని నాతాపము చల్లారదు. ఆ తీయసామాజ్యమున కింతటివిపత్తును గూర్చిన యీతనింగరవాలముతో సఱకి రక్తధారల రాజ్యమధ్యంబునఁ బాటించుటకు మున్ను ప్రతిజ్ఞ యొనరించితిని. దానిని శ్రుడ నిర్వహించి సర్వవిధములఁ గృతార్థుఁడ నయ్యెద. ఈ శోచ్యావస్థలోని జీవితమున కింతకంటెఁ గావలసిన ఫలమేమున్నది? నడచి) ఏదీ విజయరాముని పటకుటీరము? నారాక విని యాతఁడు కాలికి బుద్ధి చెప్ప లేదుకద! ఇక నాతఁడెక్కడకుఁ బోవఁగలఁ ట్రాత్రధర్మములగు చతురోపాయములతో నాతనివధించి పతిజ్ఞనింపఁగలవనేని రంగారాయనిఋణమునఁబోదును. విజయరామరాజుపోఁ గలఁడు. యమలోకమున కతిథి. కావలసియున్నాఁడు.

న ప్త మాం క ము .

మ॥ ప్రళయస్థాణు జటాతటీ నివసన ♦ స్రాగల్భ్యఁడైనన్ రసా
తలమున్ జొచ్చిన మౌనివృత్తిని గుహం ♦ తర్వాసియైనన్ సము
జ్వల శేషాహి ఫణానహస్తతట వి ♦ శ్రాంతాత్ముఁడైనన్ రణ
స్థలిఁజెండాడెద రామభూవిభుని దో ర్ధ్వంబు వారించెడన్. 13

ఈ పాపవృత్తికి సమభాగులగు బుస్సియు హైదరును దండ్యులేకాని
ముందు విజయరామరాజును జెండాడినగాని నాతాపమాటదు.
ఇక ప్రోద్బంతయో లేనటులున్నది.

ఉ॥ కాంతినశించు దీపకళి ♦ కల్ కొకొకొయను కుక్కుటంబు లు
ద్వ్యంత విదారణంబు నలు ♦ పక్ష బ్రతుతించెడి రిక్కచాలు, ఆ
శాంతమౌనుండి ఎచ్చు మరు ♦ దంకురముల్ వచియింపసాగె రా
త్ర్యంతము వచ్చెనంచు నిపు ♦ డాన్యపజాల్మువధించితీతెడన్॥

విజయరామరాజును వధించుట యుక్తమా? అయుక్తమా?
యను చర్చ కిది యదనుకాదు. విచారాతిశయమున నున్న
తావస్థలోనున్న విచారణచేయు శక్తియులేదు. కొంచెము
నడచి ఇక విజయరామరాజున్న పటకుటరమేదియో వెదక
వలయును. అదిగో ముందు మూడు గుడారములు కానవచ్చు
చున్నవి. అందొకటి విజయరామరాజుది కావచ్చును. సందే
హింపనే డారము ముందు కానవచ్చు ధమ్మే యాపట
కుటీరము విజయరామరాజుదని చాటుచున్నది. సమీప
ననుకొని గుడారముంజూచి ఇదియే విజయరామరాజు
పటము. అదిగో విజయరామరాజు జొడలుమఱచి నిదుర
బోవుచున్నాడు. ద్వారపాలకులు నిదురకు మొగమువాచి
సామ్మసిల్లి పడియున్నారు. విజయరామ వధా విభానమున
కిదియ యదను. ఆలోచించి నిదురించినవాని జంపుట రాజధర్మ
మే! ఎటులీ యకార్య మొనరింతును? కొంచమాగి ఈ
వంపు పుని జంపుటకుఁగూడ న్యాయబద్ధుడను గావల

పాపా

పా పా రా య ని ర్యా ణ ము.

యునా? కరవాలము(దీసి) నేను కావింపబోవు పని వీరోచిత మైనదే! ఎటులన.

శా॥ శశ్వ ద్బాహుబలాభిరాముడగు న ♦ శ్వతామ యుద్ధక్రియా విశ్వవాఃపకమూర్తి, భండనకళా ♦ భీభత్సుఁ డుత్సాహియై నిశ్వాసంబులఁబుచ్చు చిన్నిశిశులకా ♦ జెండాడఁడే; దాన గీ ర్వాశ్వాసావృత జీవితప్రధిత కా వ్యప్రాధిమల్ తగ్గెనే? 15

భారతవీరులలోఁ బెక్కఁడు నిద్రాఙులగు విరోధులఁ జెండాడి యున్నారు. ఇదియొక దోషముకాదు. ఒకవేళ దోషమైన యెడల నీదుష్టవధంబునఁ జనించిన సుకృతముకంటె నాదోష మతిశయముకాదు. నిద్రితు నేలవధింపవలయును? లేపియే వధిం చెదను. చూచి ఇతఁడు విజయరామరాజేనా? సందేహించి అగు నాతఁడె. ఆతఁడె. ఇతనిముఖముఁ గాంచినకొలఁది నాహృదయముల నుద్రేక మతిశయించుచున్నది. చిత్రవధఁ గావించినఁగాని నాక్రోధాగ్ని చల్లారదు. కరవాలముతో నీ పాపా త్ముని ఖండఖండములు గ నటకి బొబ్బిలిరాజ్యమున వెదఁజల్లి భూతబలిఁ గావించెద.

గుడారమును జేల్చి విజయరామరాజుపైఁబడి

క॥ పులి పులి; పైనింబడె బా

బ్బిలిబెబ్బులి నిదురలేర! ♦ భీషణదంష్ట్రా

స్థలమునఁబడితివి ప్రాణం

బులు శౌర్యంబుడిగి ధార ♦ పోయర! కూరా॥ 16

విజ—(అదరిపడిలేవబోయి ఏది పులి? ఏది పులి? ఓహో పాపారా యఁడా! నన్ను ఖడ్గముఁ దీసికొననిమ్ము. నీ శీర్ష ముత్తరించెదను.

పాపా— నెట్టిపడవేసి ఏమిరా! ఇంకను విక్రమింపనున్నాడవా? (కత్తితో వక్షమునఁబొడచి నేడు నాపాలఁబడితివి. నీమాంస

ఖిండములు రాజ్యమధ్యమన
కత్తితో మఱల పొడిచి. వెదకల్లుటయే నావ్రతము

మ॥ ంక - - గు ♦ పాశ్చాత్యులకు గూడి రా
జ్యరమాద్రోహమునల్పినందులకు వ ♦ కృష్ణానము జేల్చి, ని
ర్ముఖర పర ల్పలీ రు , ర ధా ♦ రా ధారణీ సారణీ
పరిణామమ్ముల రాజ్యమందు ప్ర కాం ♦ పక్షజేసి శాంతించెదన్॥
కత్తితోఁ బొడుచును.)

జు— ఓ! పాపారాయా! ఇప్పటికైన నన్ను గత్తిదీసికొననిమ్ము.
 శ్రీ.....

పా—: దురాత్మా! ప్రేలకుము. ఇంకఁ బ్ర. శవలయ ని యా
పడుచున్నాడవా? (కంఠమును గట్టిగా నొక్కిపట్టును

౧౭— వికారముగా నటించును .

రి భరిం మిం.

శుభ - పండు గడించినాడ విశ నిన్ను సేవగావ

! దోష లక్షణము

గరి ముం

మొదటి

అంబు న మే

१०५८ दिनांक

విష- 1

11-15-54

వా పా రాయ ని ర్యాణ ము .

చేతికొలంది రొమ్ముపై గుద్ది

శీ॥ గీ॥ పగులదేమి నీదు ♦ వక్షఃకవాటంబు.

కఠిన దారుమయమొ ♦ కాంస్యమయమొ

కరుగ దెట్టిజాలి ♦ కల్లుమాటలకును

భంగురోక్తి విస్ఫు ♦ లింగములకు॥

26

విజ—అబ్బ! యీబాధ నెటుల సహింతును.

కం॥ చంపెడివాడగు

జంపొనరింపంగ ♦ జనునే తల ఖం

డింపుము పరలోకమునకు

బంపుము యాతనల కోరు ♦ వంగనేర సుమా!

20

— శీ తొందరపడకుము. పరలోకమునఁ బడరాని పాట్లు శ్రీరం
గారాయని సమక్షమునం బొందుటకంటెఁ బరోక్షమున నాచేత
శిక్షితుడవగుటయే యుక్తము. కృతార్థుడ జయ్యెదవు.
తొందరపడకుము

శా॥ వక్షస్థాన విపాటనంబిదె య ♦ నల్పప్రాణి గావించి నీ
కుక్షిస్థంబగు దీర్ఘశల్యముల పం ♦ క్తుల్ దండఁగాఁదాల్చి నా
దక్షత్వంబును సాటనుంటి దురితా ♦ త్మా! యింక నైనన్ బరా
పేక్ష దాల్పుమి నారకంబునకుఁ బో ♦ మీ రామభూ లకా॥

ప్రేవులుదీసి దండలుగధరించి ఇప్పటికి రంగారాయని ఋణముఁ
దీర్చికొంటిని. పద్మనాయక సంస్థానము రూపుమాపినందులకు
విజయరామునకుఁ దగిన ప్రాయశ్చిత్తముగావించితిని. నిక సర్వ
విధముల ధన్యుడను. సిద్ధసంకల్పుడను వెనుకకు మఱలి అదిగో
విజయరామరాజుంకను బ్రతికి యున్నటు లున్నది.

శా॥ మేనక ముప్పదియాఱు గాయములఁ బే ♦

నే ప మ శ ము పం క దా

క

ంచితిక

సప్తమాంకము.

నామ

(కత్తితో మరల మఱల బొడుచుచుఁ దిరిగిచూచి

ఇప్పటికి విజయరామరాజు కడతేటినట్లే. వెంగళరాయా! నాడు
ని వరింపునంటివి. ఇదిగో విజయరామునిచే

బంధీకృతురాలైన యాసచ్చరి విడచిపెట్టితిని. నీజీవితమే
నిశ్చయమైన నిన్నే వరించి యును. పద్మనాయక సంస్థానరా
జమా! నీయుణము తీర్చికొంటిని. ఓరంగారా భూపాలకా!

లోకమున నీకు సంతోషము గల్పింప లేకపోయినను బరలో
మందై నీయూత్తుకు శాంతిఁ జేకూర్పఁజాలితిని. నలువై
పులరసి ఇంతకోలాహల జరిగిన విజయరామరాజు సైనికు
లింక మేల్కొనియుండ పనిల బనిగ హైదరుజంగును గూడ

నాగుండునుగాని వాఁడు వాఁడు చూచుచున్నది.
విజయరామరాజు సై లారా పరా సైనికులారా
ఓమహమ్మదీయ సైనికులారా! లెండు, లెండు,

నీ మన్నన గాఢ నవాబీతమా
సాధుడు

కావలయును క
భాగభాగ్యంబులఁ బురుహూతుల
సలుపఁగాఁదగిన రాజన్యమాళి

నాం

క్రవ

లెండు

దిం చి బాపం

డ

గీత-26 పాపారాయనిర్యాణము.

యెంతవిలయము జరిగినది. భటులారా! రండు, రండు. రక్త
సిక్తాంగుడై శల్యముల దండలుగదాల్చి పశయకాల ర
దలపించుచు విజయరామ గంధసింధురమును దుసమిన పా
రాయసింహమిటులె వచ్చుచున్నది. ఎదిరింతము రండు. రండు.

పాపా—రండురండు. భటులారా! రండురండు. రాచవీనుగొ తోడు
లేనిది పోదట మిద్రుటసె
బుద.

భటు—అతిమి . . . , కాండు.
పాపారాయడు భటులనందఱు నురు
యొకభటుడు తుపాకిబ్రేల్చి పాపారాయడు పడి
యును. తుపాకిబ్రేల్చినవాడు గతించును.)

పాపా—ప్రాణములారా! మీరు స్వేచ్ఛగఁజూండు. మీవలన గాదగిన
పని యంతయు నిదివఱకె నిర్మర్తించితిని.

తే॥ గీ॥ ఆ సంతాన విద్రోహి ♦ పాప విజయ
రాము ఖండించినాడను, ♦ రంగరాయ
విభుని యాత్మకు శాంతిగ ♦ ల్పించినాడె
జనుచునున్నాడె స్వేచ్ఛగా ♦ సమునకు॥

24

(పడిపోవును)

పాపారాయనిర్యాణము.

సప్తమాంకము.

సర్గము.

సమాప్తి.

శుద్ధ పత్రిక.

	పంక్తి.	తప్ప.	ఒప్పు.
౨జి	౧౪	తాంప	తాండ
౯	౨౭	వింపుము	వింపుడు
౩	౧౭	స్వతంత్ర)	స్వతంత్ర
౨౨	౧౫	బాసిలు	భాసిలు
౨౪	౨౩	అడిగేటేది	అడిగేది
౫	౨౨	కటము	కటకము
౩౬	౧౨	పతుకుంటి	పతులైయుంటిరి
౪౧	౧౩	తీరలా	తీరాలా
౪౭	౫	యెని	యేని
౫౪	౧౪	నిలువ	యార్థమై
	౨	మాసరు	లక్ష్మి
	౫	సె. మదము	నిలుప
			మానరు
			బాటువడ
			సేనాసముదము
			పథాన
			ద్యమ
			సాధితము
			నవ్యాహత
			రసనా
			మాతృదేశ

౫౯	౧౭
౬౧	౫
”	౯
౬౨	౨౦
౬౪	౩
౬౮	౨౩
౭౨	౧౫
”	౧౮
౭౯	౮
”	౧౯
”	౨౬
౮౦	౧౪
౮౧	౧౨
”	౧౩
౮౨	౮
౮౬	౪
”	౧౩
౮౭	౯
౮౮	౧౭
”	౨౦
౮౯	౫
”	౭
”	౧౦
”	౧౧
”	౧౭

లకరింప
 స్తవవీయ
 చ్చక్కిరిచ్చటా
 నట
 సంగ్రామిక
 లచం
 మార్తార
 ధరకు
 వరించి
 ప్రళయ
 వాలమునవిసరి
 గత
 తీక్షాసికా
 నికురంబి
 గర్భాంజలుల్
 మెంత
 కప్పంనత
 లై
 బట్టె
 శాశ్వతము
 జన్మమును
 అది
 వీతిహేత్ర
 విజాయంతము
 నాయనకు

లంకరింప
 స్తవనీయ
 చ్చక్కిరిచ్చటా
 ననెనట
 సాంగ్రామిక
 లంచం
 మార్తుర
 ధరక
 వధించి
 ప్రళయకాల
 వాలమునువిసరి
 గర్త
 తీక్షాసికా
 నికురుంబ
 గర్భాంజలుల్
 మింత
 కప్పనంత
 లై
 బట్టి
 శాశ్వతము
 జన్మమున
 అది
 వీతిహేత్ర
 విజయంతము
 నాయకునకు

౯౦	౬	మాంకదటకు	మాకందటకు
౬౦	౨	కేయు	జేయు
౧౧	౨౦	జీవితమె	జీవితము
౯౪	౧	చివురిచి	చివుర్చి
౧౧	౪	నీవే	నీవె
౯౬	౧౬	యద్ధ	యుద్ధ
౧౦౨	౧౦	స్థానంబందుక	స్థానంబందొక
౧౦౪	౧౪	నీపశ్చిమ	నీవాపశ్చిమ
౧౦౫	౩	తరింపుము	చరింపుము
౧౦౭	౧౨	చింతించ	చింతించి
౧౧	౧౫	లారా	లార
౧౦౯	౧౪	నున్నట్లు	సనునట్లు
౧౧౦	౨	విరోధుల	శిరోధుల
౧౧౧	౧	పోవుచీలు	పోవుచీలు
౧౧౨	౧	హేతువుల్	హేతువుల్

విస్తరభీతిచే నర్థానుస్వార శకటరేఖ లోపముల వదలితిమి.
 గల— క్షతార్థ, సార్థక, పృథుల, అర్థి,
 మి, ప్రధాన, నేపథ్యస్థితి, స్థాపించు
 వోట, ధృష్టి, రుప్తి, వక్షస్థల, లోనగు
 వర్ణముచేర్చు కొన
 కులు నాని స్వల్పదోషములు వదలితిమి పాఠకులు
 సవరింపదురు త!

శుద్ధ పత్రిక.

పేజీ	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
౯	౧౪	తాంప	తాండ
౧౩	౨౭	వింపుము	వింపుడు
౨౨	౧౭	స్వతంత	స్వతంతం
౨౪	౧౫	బాసిలు	భాసిలు
౩౫	౨౩	అడిగేటేది	అడిగేది
౩౬	౨౫	కటము	కటకము
౪౧	౧౨	పతుకుంటి	పతులైయుంటిరి
౪౭	౧౩	తీరలా	తీరాలా
౪౮	౮	యెని	యేని
,,	౧౩	యా ర్	యార్థమై
౫౫	౯	లక్ష్మీ	లక్ష్మీ
,,	౧౮	నిలువ	నిలువ
౫౬	౨	మాసరు	మానరు
,,	,,	బాండ	బాటువడ
,,	౫	సేనాముదము	సేనాసముదము
,,	,,	పాన	పాన
,,	,,	ద	మద్యమ
,,	౭	సాధింతుము	సాధింతము
,,	౮	నవాత	నవాహత
,,	,,	రచనా	రసనా
,,	,,	మాతృ	మాతృదేశ

౫౯	౧౭	లకరింప	లంకరింప
౬౧	౫	స్తవవీయ	స్తవనీయ
,,	౯	చ్చక్కిరిచ్చటా	చ్చక్కిరిచ్చటా
౬౨	౨౦	నట	ననెనట
౬౪	౩	సంగామిక	సాంగామిక
౬౫	౨౩	లచం	లంచం
౭౨	౧౫	మార్తార	మార్తుర
,,	౧౪	ధరకు	ధరక
౭౯	౪	వరించి	వధించి
,,	౧౯	ప్రళయ	ప్రళయకాల
,,	౨౬	వాలమునవిసరి	వాలమునువిసరి
౮౦	౧౪	గతక	గర్త
౮౧	౧౨	తీక్షణసికా	తీక్షణి?
,,	౧౩	నికురంబ	నికురుంబ
౮౨	౪	గర్భాంజలుల్	గర్భాంజలుల్
౮౬	౪	మెంత	మింత
,,	౧౩	కప్పంనత	కప్పంన
౮౭	౯	లై	లెల్ల
౮౮	౧౭	బట్టె	బట్టి
,,	౨౦	శ్వాశతము	శ్వాశ్వతము
౮౯	౫	జన్మమును	జన్మమున
,,	౭	అది	అరి
,,	౧౦	లీతిహేత్ర	వీతిహేత్ర
,,	౧౧	విజాయంతము	విజయంతము
,,	౧౭	నాయనకు	నాయకునకు

౯౦ ౬	మాంకదఅకు	మాంకందఅకు
౬౦ ౨	కేయు	జేయు
౧౧ ౨౦	జీవితమె	జీవితము
౯౪ ౦	చివురిచి	చివుర్చి
౧౧ ౪	నీవే	నీవె
౯౬ ౧౬	యద్ధ	యుద్ధ
౧౦౨ ౧౦	స్థానంబందుక	స్థానంబందొక
౧౦౪ ౧౪	నీపశ్చిమ	నీవాపశ్చిమ
౧౦౫ ౩	తరింపుము	చరింపుము
౧౦౭ ౧౨	చింతించ	చింతించి
౧౧ ౧౫	లారా	లార
౧౦౯ ౧౪	నున్నట్లు	సనునట్లు
౧౧౦ ౨	విరోధుల	శిరోధుల
౧౧౧ ౧౨	పోవలు	పోవుచీలు
౧౧౪ ౨	హేతువుం	హేతువుల్

విస్తరభీతిచే నర్థానుస్వార శకటరేఖ లోపముల వదలితిమి. నాటకమునగల—౧ వస్థ, వ్యర్థము, కృతార్థ, సార్థక, పృథుల, అర్థి, స్థలము, యథార్థ, కంతస్థ, నాథ, ప్రధాన, నేపథ్యస్థితి, స్థాపించు లోనగు చోట్లగల ధవర్ణమునకు ధవర్ణము, దుస్థితి, వక్షస్థల, లోనగు చ న త్వము, క్షజము, సాధ్య, ధూర్వహ, అధీరోచిత, మధ్య, ధర్మ, సాధ్య అనుచో ధ వర్ణమునకు ధ వర్ణముచేర్చు కొన బాతకులు సా ర్థితులు. కొన్నిస్వల్ప దోషములు వదలితిమి పాఠకులు యథామతి సవరించుకొందురు గాత !